

101E JAARGANG NUMMER 4 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 2001

LIAHONA

LIAHONA

OP DE OMSLAG
Bertel Thorvaldsen, *De Christus*.
(Fotograaf: Craig Dimond). Inzet:
fotograaf: Acey Harper, uit *The Mission*.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Sheri Lynn Boyer Doty, *Gods constante zorg*.

ARTIKELLEN

- 2 BIJZONDERE GETUIGEN VAN CHRISTUS: TEKST VAN DE VIDEOFILM MET HET EERSTE PRESIDIUM EN HET QUORUM DER TWAALF APOSTELN
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: ONS GELOOF IN JEZUS CHRISTUS VERGROTEN
- 42 ALBIN LOTRIĆ: DE WAARDE VAN EEN ZIEL MARVIN K. GARDNER
- 48 DE LIAHONA VAN APRIL 2001 GEBRUIKEN

VOOR DE JONGEREN

- 26 ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN: VERTROUWEN OP ZIJN ZORG
'IK ZAL ZEGEN IN OVERVLOED OVER U UITGIETEN' GLORIA OLAVE
DAVID WEES ONS DE WEG SERGIO ARROYO
- 30 ADVIES EN EEN GEBED VAN EEN PROFEET VOOR DE JONGEREN
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

DE KINDERVRIEND

- 2 PASEN: EEN VERHAAL DAT JIJ KUNT VERTELLEN
- 4 PARTICIPATIEPERIODE: LUISTER NAAR DE STEM VAN EEN PROFEET
DIANE S. NICHOLS
- 6 VRIENDSCHAP SLUITEN: NORBERTO HARIJAONA UIT ANTANANARIVO
(MADAGASKAR) ANITA F. BOTT
- 9 LIED: HET HEILIGE BOS JOAN D. CAMPBELL EN HAL K. CAMPBELL
- 10 VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT: JEZUS KIEST ZIJN APOSTELN
- 14 VERHAAL: DE TOESPRAAK T. S. HETTINGER

ZIE BLZ. 30

ZIE BLZ. 2

ZIE DE KINDERVRIEND,
BLZ. 2

April 2001 101e jaargang Nummer 4
LIAHONA 21984-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaal

Boyd K. Packard, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Dennis B. Neuenschwander

Adviseurs: L. Lionel Kendrick, Yoshiaki Kikuchi,
John M. Madsen

Directie afdeling leerprijsen:

Hoofdredacteur: Ramona L. Knighton

Directeur redactie: Richard M. Romney

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Laybong

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner

Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson

Redacteur: Roger Terry

Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood

Redactie medewerkers: Susan Barrett

Assistent publicator: Collette Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Senior vormgever: Shari Cook

Vormgevers: Thomas S. Child, Randall J. Pison

Productiemanagers: Jane Ann Peters

Productie: Raginella J. Christensen, Karl A. Couch,

Denise Gaby, Kelli Pratt, Roland F. Sparks,

Clayton E. Warner

Digitaal voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Briggs

Distributiemanager: Kris L. Christensen

Verlating:

CPB Verlagsbureau

Heschpad 1, NL-5341 GS Oss

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopië leest op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratie: J. C. A. Kroon

Hengmeng 3

NL-5235 JW 't-Hertogenbosch

Telefoon/Fax: 073-43685

Abonnementenrij:

Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaar-
abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt
automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart
(België: aanvrage-/overstichtingsformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek
Kerknieuws naar: Liahona, Floor 24, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail
naar: CLUR-Liahona-ILM@liahonachurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat
"kompas" of "aanwijzer" betekent) wordt gepubliceerd in
het Albano, Amharisch, Armeens, Bulgaars, Cebuano,
Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fins, Frans,
Haitiaans, Hiligaynon, Hongaars, Ilokano, Indonesisch,
Italiaans, Japans, Kirilisch, Koreaans, Lets, Litouws,
Malagassisch, Marshallse, Mongools, Nederlands,
Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens,
Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog,
Tahitaans, Thais, Tongaans, Tjechisch, Vietnamees,
Islaans en Zweeds. (Frequente verschijnt per taal.)

Uitgever:

©2001 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-
houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

April 2001 Vol. 101 No. 4, LIAHONA (USPS 311-480)
Dutch (ISSN 1522-2773) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$15.00 plus applicable
taxes. Periodicals postage paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions
and queries to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be
taken by phone. (Canada Post International Publication
Agreement #1649521)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

ZENDELINGEN DIENEN MET EEN ZUIVER HART

Mijn dochter en ik lezen de *Liahona*, en
komen zo meer te weten over de gebeurte-
nissen rond De Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen en het
leven van haar leden in alle hoeken van
onze planeet. Mijn hart springt op van
vreugde als ik lees over de broeders en
zusters die in veel landen zendingswerk
doen, in weerwil van de moeilijkheden.
Met een zuiver hart, groot geloof en veel
liefde gaan ze naar elk huis, elk gezin, en
doen hun belangrijke werk. Door dat te
doen, leren wij — door de Schriften en
hun voorbeeld — onze hemelse Vader
beter kennen. Dit dienstbetoon behaagt
niet alleen het oog, maar het hart evenzeer.

Leonid Stepanovits Sjkol'ny

Gemeente Vinogradars'ka

District Kiev-Svjatosjyn's'ki (Oekraïne)

GOD VERLICHT VOOR ONS DE WEG

Ik wil tegen alle lezers van de *Liahona*
zeggen hoe belangrijk het is om God in ons
leven te hebben. Ik ben omgeslagen als een
blad van een boom toen ik lid van de kerk
werd. Het leven is nu zoveel gemakkelijker.
Ik ben dankbaar voor het geduld, de
wijsheid, goedertierenheid, bescherming
en liefde van onze hemelse Vader. De
problemen zijn niet verdwenen. Ze zijn er
nog steeds, maar met Gods hulp sta ik
sterker.

Ik weet nu dat zo zeker als de maan een
donkere weg verlicht, God voor ons de weg
verlicht die naar zijn hemelse koninkrijk

leidt. We kunnen onze armen openen en
allen die in het donker zijn, uitnodigen om
zich bij ons te voegen op dit heldere pad.

Marina Roseeva

Gemeente Stara Zagora

District Plovdiv (Bulgarije)

GERUSTGESTELD DOOR DE LIAHONA

Ik ben sinds mijn achtste lid van
de kerk en ik wil u bedanken voor de
stichtende boodschappen. Ik heb dankzij
de *Liahona* de geruststelling en troost
gevonden dat er nog steeds getrouwe,
jonge mensen zijn die actief blijven
ondanks intense tegenstand.

Het heeft me veel pijn gedaan om een
paar van mijn beste vrienden te zien
afdwalen. Vaak heb ik me afgevraagd of ik
wel de moed en kracht had om weerstand
te bieden aan hun roep om van de wereld
te zijn. Het oprechte getuigenis van de
jonge mensen die u in uw blad plaatst,
hebben me getroost. Het is een hele troost
te weten dat ik niet de enige ben die
geloof in de waarheid, het evangelie
naleeft en hoge beginselen nastreeft. Dank
u voor die hulp. De *Liahona* is een kompas
in deze wereld.

Vayana Mataoa

Wijk Arue

Ring Arue (Tahiti)

**Noot van de redactie: In dit nummer
vervangt 'Bijzondere getuigen van Christus'
de boodschap van het Eerste Presidium. De
huisonderwijzers wordt verzocht dit artikel in
de maand april te gebruiken.**

FOTOGRAFIE: ACTY HABER, UIT THE MISSION

Bijzondere getuigen van Christus

Hieronder volgt de tekst van de videofilm met het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Deze film is op 1 en 2 april via de satelliet tussen de bijeenkomsten van de algemene conferentie door uitgezonden.

President Gordon B. Hinckley

Deze grote en oude stad, Jeruzalem, is altijd een inspiratiebron voor mij. Dat komt omdat zij de sporen van de Zoon van God in zich draagt. Tweeduizend jaar geleden is de Heiland van het mensdom in het nabijgelegen Betlehem, ten zuiden van hier, geboren. Kort daarop is Hij hier naar de tempel gebracht. Daar hoorden Maria en Jozef de wonderbaarlijke profetieën die Simeon en Anna verkondigden over dit kindje, dat voorbestemd

was de Heiland van de wereld te worden.

Als jongen woonde Hij in Nazaret, in Galilea, ten noorden van hier. Op zijn twaalfde kwam hij hier terug in Jeruzalem. Hier vond zijn moeder Hem in gesprek met de geleerden in de tempel, die 'naar Hem luisterden en Hem vragen stelden' (BJS, Lucas 2:46).

Hier vlakbij heeft Hij bedroefd over de stad uitgeken en gezegd: 'Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten

doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen (...) en gij hebt niet gewild' (Matteüs 23:37).

In Jeruzalem hebben zich de laatste levensdagen van Gods Zoon afgespeeld. Hier onderging Hij de kwellingen van Getsemane, zijn aanhouding, zijn berechting, zijn veroordeling, de ondraaglijke pijnen van de kruisdood. Hier is hij begraven in Jozefs graf, waarna de triomfale opstanding volgde.

Niemand kan de luister van zijn leven volledig bevatten, noch de verhevenheid van zijn dood en zijn universele gave aan het mensdom. Met de hoofdman die Christus' dood aanschouwde, zeggen wij: 'Waarlijk deze mens was een Zoon Gods' (Marcus 15:39).

Er zijn sinds zijn geboorte in Betlehem tweeduizend

jaar verstreken. Deze tijd stemt stellig tot nadenken en bezinning. In deze tijd heeft de Heer vijftien bijzondere getuigen geroepen om tot de wereld van zijn goddelijkheid te getuigen. Zij hebben een unieke roeping, want het zijn apostelen van de Heer, door Hem gekozen en gemachtigd. Hun is geboden te getuigen, krachtens de macht en het gezag van het heilige ambt van apostel dat op hen is bevestigd, dat Hij ook werkelijk leeft.

Ik nodig u uit naar het getuigenis van deze bijzondere getuigen te luisteren. Zij richten zich tot ons vanaf diverse locaties op aarde, en getuigen van zijn bediening vóór zijn geboorte, zijn bediening op aarde, en zijn bediening in het hiernamaals. God zij dank voor de gave van zijn Zoon, de Verlosser van de wereld, de Redder van het mensdom, de Leidsman ten leven, de Vredevorst en de Heilige.

ZIJN BEDIENING VÓÓR ZIJN GEBOORTE

Ouderling Neal A. Maxwell

VAN HET QUORUM DER TWAALF APOSTELN

Deze indrukwekkende, ver reikende telescoop staat opzettelijk op een plek boven de luchtvervuiling, zodat men met dit krachtige instrument het heelal beter kan bekijken. Dat geldt ook voor dit leven en het kijken door de geloofslens. Als we de zaken helder willen zien, moeten we boven de wereldse vervuiling uitsijgen. Dan kunnen we, zoals de lofzang beschrijft, kijken 'naar uw schepping ongeëvenaard (...) uw macht in 't gans heelal geopenbaard' ('Gij zijt groot', lofzang 54). Anders zullen we ervan weerhouden worden Jezus' universele evangelie te doorvorsen en zullen we

de dingen niet zien 'zoals die werkelijk zijn' (Jakob 4:13).

Niettemin kunnen we kijkend naar de uitgestrekte kosmos nederig de onmetelijkheid van Gods werk bepeinen. Lang voordat Hij in Betlehem werd geboren en bekend stond als Jezus van Nazaret, was onze Heiland Jehova. Toen, heel lang geleden, was Christus de Heer van het heelal, die onder leiding van de Vader ontelbare werelden schiep — waarvan deze er slechts één is (zie Efeziërs 3:9; Hebreërs 1:2).

Hoeveel planeten in het heelal zijn er bewoond? Dat weten we niet, maar we zijn niet alleen in het

heelal! God is geen God van maar één planeet!

Ik getuig dat Jezus Heer van het heelal is, 'dat door Hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners ervan Gode gewonnen zonen en dochteren zijn' (LV 76:24).

Daar Hij ons met zijn zoenbloed heeft gekocht (zie 1 Korintiërs 7:23; Handelingen 20:28) door zijn onovertroffen verzoening, is Jezus onze wetgever geworden (zie Jesaja 33:22). Door gehoorzaamheid aan zijn wetten en zijn geboden kunnen we bij Hem en onze hemelse Vader terugkeren.

De voorgaande kosmische feiten

zijn reden genoeg om voor Hem te knielen — lang voordat de oordeelsdag aanbreekt en elke knie zich zal buigen en elke tong belijden dat Jezus de Christus is. Ik getuig dat Jezus die grote taken van Schepper en Wetgever heeft volbracht, omdat Hij alle kinderen van God onsterfelijk wilde maken, waarbij de oprechtsten in zijn Vaders huis met de vele woningen mogen wonen.

Ja, Christus zal wederkomen, maar dit keer niet naar de schamele stal. Hij zal komen als Verlosser en Heer van het heelal! Dan zullen de sterren,

in een immens stellair schouwspel, als getuigenis van hun plaats worden geslingerd (zie LV 133:49), en veel dramatischer dan bij zijn geboorte, toen 'de sterren straalden en hun pracht verspreidden' ('Geen wieg voor een Koning', lofzang 144).

En toch weerhoudt de onmetelijkheid van zijn scheppingen de Heer van het heelal, die het weet als er een musje ter aarde valt, er niet van onze Heiland te zijn. Daarvan leg ik apostolisch getuigenis af in de heilige naam van Jezus Christus. Amen!

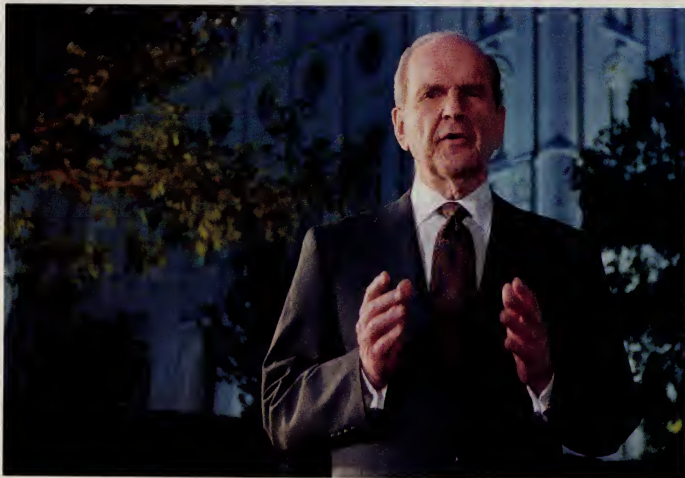
Ouderling Russell M. Nelson

VAN HET QUORUM DER
TWAALF APOSTELN

Als ik 's avonds naar de sterren kijk, word ik er stevast aan herinnerd dat Jezus Christus (die toen sprak als Jehova — de God van het Oude Testament) ongeveer vierduizend jaar geleden een verbond met Abraham heeft gesloten. Onderdeel van die belofte was dat de Heiland van de wereld in de geslachtslijn van Abraham zou

Ouderling Neal A. Maxwell aan het woord vanuit het Lick Observatory op Mount Hamilton, buiten San Jose (Californië).

Ouderling Russell M. Nelson spreekt vanaf Temple Square in Salt Lake City.

worden geboren, van wie het nageslacht 'als de sterren des hemels' zou zijn. Bovendien kreeg Abraham te horen dat zijn nageslacht 'alle volken der aarde' tot zegen zou zijn (Genesis 22:17–18). Dit verbond zou eeuwigdurend zijn — ja, 'tot in duizend geslachten' (1 Kronieken 16:15). Abraham kreeg de belofte dat 'dit recht zal voortduren in u en in uw nakomelingen na u (...) ja, met de zegeningen van het evangelie, die de zegeningen der zaligheid zijn, ja, van het eeuwige leven' (Abraham 2:11).

In de Schriften staat dat dit verbond 'in de laatste dagen wordt vervuld' (1 Nephi 15:18). Dan wordt zijn evangelie gepredikt en velen zullen geloven dat Jezus Christus de Zoon van God is.

In 1836 zijn de sleutels van 'het evangelie van Abraham' overgedragen

(LV 110:12). In 1843 heeft de Heer tegen de profeet Joseph Smith gezegd dat 'Abraham beloften ontving aangaande zijn nakomelingen en de vrucht van zijn lendenen — uit wiens lendenen gij (...) zijt (...). Deze belofte is ook aan u, want gij zijt uit Abraham' (LV 132:30–31).

Broeders en zusters, ook u kunt aanspraak maken op de hemelse zegeningen die het getrouwe nageslacht van Abraham zijn beloofd. De Heer heeft uitgelegd dat de zegeningen en plichten van zijn priesterschap u toebehoren vanwege uw geloof, werken en geslachtslijn — uw geslachtslijn vastgesteld in uw patriarchale zegen. U bent 'wettige erfgenamen' zegt Hij. 'Daarom zijn uw leven en het priesterschap gebleven, en (...) moet[en] noodzakelijk door

u en uw nageslacht verblijven' (LV 86:9–10).

De grootste zegeningen van Abrahams verbond ontvangt men in de heilige tempel. Die zegeningen staan ons toe voort te komen in de eerste opstanding en tronen, koninkrijken, rijken, machten, heerschappijen, alle hoogten en diepten [te] beërven en onze 'verhoging en heerlijkheid in alle dingen' in te gaan (LV 132:19). De vervulling van het verbond van Abraham is alleen mogelijk vanwege de Heer Jezus Christus. Hij heeft het mogelijk gemaakt dat we eeuwig bij God, bij Hem, en bij ons gezin kunnen zijn. Dit is zijn werk en zijn heerlijkheid. Ik houd van Hem. Ik getuig van Hem en zal Hem voor altijd en eeuwig dankbaar blijven. In de naam van Jezus Christus. Amen.

ZIJN BEDIENING OP AARDE

Ouderling Joseph B. Wirthlin

VAN HET QUORUM DER TWAALF APOSTELN

Tweeduizend jaar geleden kwamen er twee reizigers — een man en een vrouw — aan in het plaatsje Betlehem. De vrouw, die zwanger was, kwam uit Nazaret. De reis was lang geweest en was haar zwaar gevallen.

Doordat er veel volk op de been was, was elke herberg vol en elke kamer in de stad bezet. Jozef en Maria konden niets anders doen dan genoeg nemen met een plekje in een stal.

En daar werd Hij geboren: Jezus Christus, de Messias, de geliefde Zoon van God. De Schepper van zonnen en manen en zwiepende zeeën lag hulpeloos in doeken gewikkeld, veel schameler kon iemands leven niet beginnen.

Al vroeg in mijn leven en sedertdien heeft het mooie verhaal van de geboorte van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, mij aangesproken. Wat mij vooral trof, was dat de geboorte was aangekondigd door de profeten in het Oude Testament en het Boek van Mormon. Zij kenden het heilsplan en de voorname rol die Hij zou spelen bij de verlossing van het mensdom. Het gezang van engelen toen zij de herders in het veld op de hoogte stelden van de belangrijkste gebeurtenis in de geschiedenis, en de wijzen uit het oosten, die de ster

van Betlehem volgden — door die inspirerende gebeurtenissen kreeg ik liefde en begrip voor onze geliefde Heiland.

Zijn geboorte weerspiegelde zijn leven. 'Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte' (Jesaja 53:3), Hij had geen plaats om zijn hoofd neer te leggen. In deze tijd, waarin roem en eer aan medailles en rijkdommen worden verbonden, is het voor ons bijna ondenkbaar dat slechts één

man, zonder thuis, zonder politieke invloed, de loop van de geschiedenis en de eeuwigheid kon veranderen.

Maar ik getuig dat Hij juist dat gedaan heeft. Jezus Christus leerde ons de woorden des levens. Hij toonde ons de weg naar waarheid, de weg naar vrede, de weg naar geluk. Ik getuig dat duizenden tijdens zijn leven in zijn ogen hebben gekeken — op zoek naar antwoorden, naar bevrijding van lijden en verdriet, naar verlichting

Ouderling Joseph B. Wirthlin brengt zijn boodschap vanuit Salt Lake City.

van hun zware last. Wie met geloof in zijn ogen heeft gekeken, heeft genezing, vrede en geluk gevonden.

Als apostel van de Heer Jezus Christus, getuig ik tot u dat de tijd zal aanbreken dat ieder van ons in de liefdevolle ogen van de Heiland zal kijken. En dan zullen we zeker weten dat het kind dat uit Maria is geboren, de Zoon van God was, de Heiland van de wereld. Dan zal blijken dat geen smart zo diep, geen pijn zo hevig, geen last zo zwaar is, dat zijn genezende hand er geen uitkomst voor kan bieden.

Hij vraagt ons in Hem te geloven, Hem als voorbeeld te nemen, en zijn leringen na te volgen. Laten we deze heilige gebeurtenis nooit vergeten en zijn geboorte vieren door tot Hem te komen en zijn geboden te bewaren.

Ouderling Richard G. Scott spreekt bij de doopvont in de Tabernakel te Salt Lake City.

Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

Ouderling Richard G. Scott

VAN HET QUORUM DER
TWAALF APOSTELN

Onze doop en de ontvangst van de Heilige Geest staat ons allemaal nog helder voor de geest. Naarmate we meer begrip krijgen van wat het leven van Jezus Christus voor ons betekent, van wat Hij gedaan heeft tot zegen van elke ziel, gaat die verordening steeds meer betekenis krijgen. We waren vóór onze geboorte bij onze Vader en zijn geliefde Zoon, onze Heiland. Iedereen die naar deze aarde is

gekomen of nog zal komen, heeft daarvoor gekozen op grond van zijn begrip van het plan van geluk dat voor ons hier een leidraad zou zijn.

Alleen wie het doopverbond sluit en dat naleeft, zijn geboden ijverig gehoorzaamt en alle andere noodzakelijke verordeningen ontvangt, zal hier een overvloed van vreugde kennen en later voor eeuwig in het celestiale koninkrijk wonen. Wie zich oprecht bekeert, krijgt door de doop vergeving van zonden dankzij de verzoening van Jezus Christus.

De Heiland heeft gezegd: 'Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan' (Johannes 3:5). Dat is een absolute vereiste voor ieder die alle beschikbare zegeningen wil ontvangen. Daarom verrichten wij in heilige tempels de verordening van de doop plaatsvervangend voor onze overleden voorouders. De Meester zelf heeft Zich laten dopen 'om alle gerechtigheid te vervullen' (Matteüs 3:15). Hij is in alles ons volmaakte voorbeeld.

Ik getuig dat onze Heer Jezus Christus is herrezen uit de dood en dat Hij volmaakt is in liefde en mededogen. Ik getuig dat Hij zijn leven heeft gegeven om ons de kans te geven eeuwig bij Hem en onze Vader in de hemel te wonen, samen met onze dierbaren die daarvoor in aanmerking komen, op voorwaarde dat we de geboden naleven en alle noodzakelijke heilsverordeningen ontvangen. Ik getuig plechtig dat ik weet dat de Heiland leeft.

Ouderling L. Tom Perry brengt zijn boodschap vanuit Salt Lake City.

Ouderling L. Tom Perry

VAN HET QUORUM DER
TWAALF APOSTELN

Ik heb jaren geleden een ervaring gehad die me, als ik eraan terugdenk, vervult met de vreugde die voortvloeit uit de vraag die we onszelf stellen: 'Wat zou de Heiland in dit geval doen?'

Ik bevond mij onder de eerste troepen mariniers die na de Tweede Wereldoorlog Japan binnengingen. Het binnenrijden van de stad Nagasaki was een van de droevigste ervaringen in mijn leven. Een groot deel van de stad was verwoest. Men had nog niet alle doden kunnen begraven. Na inrichting van ons hoofdkwartier gingen we aan het werk.

De situatie was hopeloos. Sommigen van ons wilden meer doen. We gingen naar de aalmoezenier van onze divisie en vroegen toestemming om mee te werken aan de herbouw van de christelijke kerken. Vanwege restricties in de oorlog waren deze kerken niet meer

in gebruik. De kerken waren zwaar beschadigd. Ons groepje vrijwilligers repareerden en stukten die gebouwen in onze vrije tijd, zodat er weer kerkdiensten gehouden konden worden.

We kenden de taal niet. Het enige dat we konden doen was meewerken aan de reparatie van die gebouwen. We vonden de predikanten, die hun taak in de oorlogsjaren niet hadden kunnen uitvoeren en moedigden hen aan om weer op de kansel te gaan staan. We trokken graag op met die mensen die hun christelijke geloof nu weer in alle vrijheid in de praktijk konden brengen.

En toen we op het punt stonden naar huis te gaan, gebeurde er iets dat ik nooit zal vergeten. Toen we op de trein stapten die ons naar ons schip zou brengen, werden we op de hak genomen door andere matrozen. Zij hadden hun meisje bij zich van wie zij afscheid namen. Ze lachten ons uit en zeiden dat we al het moois van Japan waren misgelopen. We hadden onze

tijd verdaan met het doen van stucwerk.

Op het hoogtepunt van hun spotternij zagen wij over een heuvelte vlakbij het station een groep van ongeveer tweehonderd Japanse christenen komen van wie de kerken waren gerepareerd, die 'Voorwaarts, christenstrijders' zongen. Zij kwamen de heuvel aflopen en bedolven ons onder geschenken. Toen gingen ze langs het spoor staan en terwijl de trein begon te rijden, staken we onze handen uit de raampjes en raakten hun vingers nog even aan. We zwegen want we hadden een brok in onze keel. Maar we waren dankbaar dat we iets hadden kunnen doen om het christendom in het naoorlogse Japan weer op de been te krijgen.

Ik weet dat God leeft. Ik weet dat we zijn kinderen zijn en dat Hij van ons houdt. Ik weet dat Hij zijn Zoon als zoenoffer voor het mensdom naar deze wereld heeft gestuurd, en wie zijn evangelie aanvaarden en Hem volgen, zullen het eeuwig leven beërven, wat de grootste van alle gaven Gods is. Ik weet dat Hij leiding heeft gegeven aan de herstelling van het evangelie, die is uitgevoerd door de profeet Joseph Smith. Ik weet dat we in dit leven alleen ware vreugde en waar geluk zullen vinden als we de Heiland volgen, zijn wet gehoorzamen en zijn geboden bewaren. Hij leeft. Daarvan getuig ik tot u in zijn heilige naam, namelijk, Jezus Christus. Amen.

Ouderling Henry B. Eyring spreekt vanaf Temple Square in Salt Lake City.

Ouderling Henry B. Eyring

VAN HET QUORUM DER
TWAALF APOSTELN

Op dit gebouw prijken aan de oostzijde de woorden: 'Het huis des Heren'. De eerste keer dat ik de tempel betrad, had ik het gevoel dat ik hier eerder was geweest. Onmiddellijk beseftte ik dat wat ik ervoer een vredig gevoel was dat ik nog niet eerder in mijn leven had ervaren, maar dat ik wel leek te herkennen, en mij bijna kon herinneren.

We kenden onze Vader en zijn geliefde Zoon vóór onze geboorte. Toen ervoeren we grote vrede bij Hem, en we verlangen weer bij Hem te zijn, met ons gezin en andere dierbaren.

Een ingewijde tempel is een heilige plek waar de herrezen Heiland kan verschijnen. In de tempel voelen we de vrede die onze omgang met Hem vóór dit leven kenmerkte. In de tempel sluiten we verbonden die ons dichter bij Hem brengen en Hem de kans geven om

ons en onze huisgenoten naar huis te leiden in de toekomstende wereld op voorwaarde dat we ons aan de beloften houden die wij Hem hebben gedaan.

Elk vertrek van deze gebouwen en alles wat daar plaatsvindt, weerspiegelt Christus' liefde voor ons en onze liefde voor Hem. Dat heb ik eens gevoeld toen ik mij hoog in deze tempel bevond. Ik was in een van de torens, in een vertrek waar maar weinigen sinds de inwijding hun voet zullen hebben gezet. In dat kamertje dat maar weinig was betreden, zag ik zeldzaam mooie houtsnijwerk.

Ik weet nog hoe ik een zeker ontzag voelde voor de werklui, die de ornamenten zo zorgvuldig hadden uitgesneden. Ze hadden hun werk zonder modern gereedschap gedaan, en nog wel op een plek waar alleen de Heer en de engelen hun werk zouden zien. Zij zochten geen eer van de mens, maar deden het voor Hem, voor zijn huis. Zij wisten, zoals ik dat weet, dat Hij leeft en dat Hij zijn volk had

opgedragen zich te vergaderen en een huis voor Hem te bouwen, zodat Hij hen en hun dierbaren kon leiden en zegenen.

Ik weet dat Hij leeft. Ik weet dat Joseph Smith zijn profeet was, die in een visioen niet alleen de vorm van de ramen voor een van de eerste tempels heeft gezien, maar ook de vele andere tempels die overal ter wereld zouden worden gebouwd. De Heer heeft in zijn goedgunstigheid zijn dienaren de sleutels van het priesterschap toevertrouwd dat in deze tempels wordt gebruikt, tot zegen van ons en ons overleden voorgelaten ter voorbereiding op zijn glorieuze wederkomst. Ik weet dat dit waar is en het vervult mijn hart met vrede. In de naam van Jezus Christus. Amen.

Ouderling Robert D. Hales

VAN HET QUORUM DER
TWAALF APOSTELN

Ik lees graag in de Schriften. Ik verdiep mij graag in het leven van Jezus Christus. Er is zoveel aan Hem dat ons kan inspireren en sterken in moeilijke tijden. Voor mij is Johannes 17 een van de heiligste hoofdstukken in de Schriften. Het hele hoofdstuk is een gebed dat Jezus Christus als Middelaar opzendt aan zijn Vader. Hij zegt in feite: 'Kende de wereld U maar zoals ik U ken.' Hij zegt tegen zijn Vader dat Hij alles heeft gedaan wat Hij Hem gevraagd had.

Soms staan we er niet bij stil hoe

gehoorzaam de Heiland was. Met alles wat Hij deed en met alles wat Hij zei, was Hij gehoorzaam aan zijn Vader. Zijn zorg voor de armen, het roepen van zijn discipelen, zijn leringen in Palestina en in Amerika — dat alles deed Hij omdat de Vader het Hem geboden had. Hij zocht geen eigen eer. Hij heeft gezegd: 'Ik [doe] niets uit Mijzelf [maar wat] de Vader Mij geleerd heeft' (Johannes 8:28). Wat een volmaakt voorbeeld van gehoorzaamheid!

Als we Hem kennen, kunnen we goede keuzes doen. Zijn eenvoudige oproep 'Kom, volg mij' (Matteüs 19:21) kan ons leven veranderen, als we dat willen. Hij heeft de macht om onze lasten licht te maken als we ons tot Hem wenden.

Als apostel van de Heer Jezus Christus ben ik in de gelegenheid om mijn getuigenis te geven van de Heiland. Ik zou graag willen dat mijn getuigenis diep doordringt in het hart van de luisteraars.

Ik weet dat Jezus Christus leeft. Ik weet dat Hij in deze tijd door openbaring aan zijn profeet leiding geeft aan zijn kerk. Als we geloof hebben in onze Heiland, zal Hij ons bijstaan in onze moeilijkheden en zullen we tot het einde toe kunnen volharden en na ons leven in zijn tegenwoordigheid kunnen terugkeren. Hij leeft, kent ons en houdt van ons allemaal. Hij wil ons graag zegenen als we tot Hem komen. Daarvan getuig ik nederig in de naam van Jezus Christus. Amen.

Ouderling Robert D. Hales brengt zijn boodschap vanaf het tempel terrein van de Bountiful-tempel (Utah).

Ouderling David B. Haight

VAN HET QUORUM DER
TWAALF APOSTELN

Ik denk nog vaak aan die keer dat president Spencer W. Kimball me in de tempel ontbood. Ik was in die tijd werkzaam als assistent van de Twaalf en hij belde me met de vraag of ik naar de derde etage van de tempel wilde komen. Hij zei: 'David, kun je nu komen?' En ik antwoordde: 'Jazeker, president.' En hij zei: 'Nu meteen, graag.' En toen ik naar de tempel liep, klopte mijn hart in mijn keel, omdat ik niet wist waarom ik bij president Kimball moest komen.

Maar hij nam me mee naar een kamertje waar ik nog nooit was geweest, en daar hield hij een normengesprek met mij. En ik begreep uiteraard niet waarom hij juist daarover sprak, omdat ik geen idee had waar hij naartoe wilde. En toen gebaarde hij dat ik moest gaan staan, en toen wij beiden stonden, pakte hij mijn hand en zei tegen mij: 'Met alle liefde die ik bezit, roep ik je als nieuw lid van het Quorum der Twaalf Apostelen.' En toen hij dat zei, dacht ik dat ik van mijn stokje ging, want zoiets had ik niet verwacht!

En in de slapeloze nachten die op deze roeping volgden, moest ik daar voortdurend aan denken. Hij zei niet: 'Als president van de kerk' of 'als de profeet' of 'krachtens mijn gezag.' Hij zei nederig, zo kenmerkend voor hem: 'Met alle liefde die ik bezit.' Hij wilde me duidelijk

maken dat liefde van wezenlijk belang is — de liefde waarvan de Heiland hoopt dat we die ons eigen maken — die we ten toon moeten spreiden, die we in ons hart en in onze ziel moeten voelen om het evangelie goed te kunnen uitdragen.

Wanneer ik waar ook ter wereld mensen ontmoet en mijn getuigenis geef van de levende God, heb ik dat warme, fijne gevoel in mijn hart dat Hij bestaat, dat God leeft, dat Hij onze Vader in de hemel is, en dat Jezus de Christus is, de eniggeboren Zoon in het vlees. Ik weet dat dit waar is. Ik geef u mijn getuigenis dat ik met zekerheid weet, doordat mijn hart in mij brandt, dat dit waar is, in de naam van Jezus Christus, onze Heiland. Amen.

Ouderling David B. Haight brengt zijn boodschap vanuit het kantoorgebouw van de kerk.

Ouderling Dallin H. Oaks VAN HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

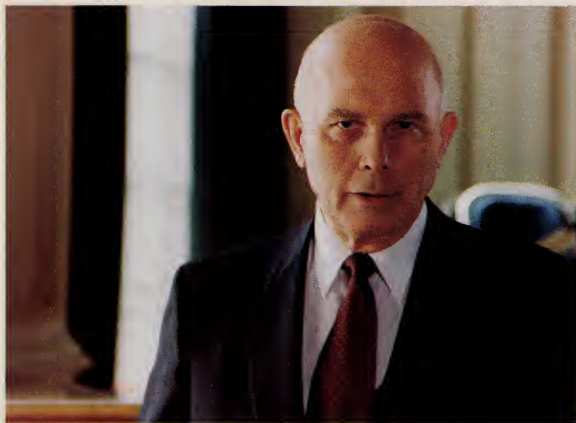
Aan het eind van zijn bediening heeft Jezus het avondmaal ingesteld. Hij brak brood en zegende het, gaf het aan zijn discipelen en zei: 'Neemt, eet, dit is mijn lichaam' (Matteüs 26:26). '(...) doet dit tot mijn gedachtenis' (Lucas 22:19). Hij nam de beker, sprak dank uit, gaf hun die en zei: '(...) dit is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden' (Matteüs 26:28).

Het avondmaal van de Heer is een hernieuwing van de verbonden en zegeningen van de doop. Ons is geboden ons van onze zonden te

bekeren, met een gebroken hart en verslagen geest tot de Heer te komen en aan het avondmaal deel te nemen. Door van het brood te nemen, geven we aan dat we bereid zijn de naam van Jezus Christus op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. Als we dit verbond naleven, hernieuwt de Heer het reinigende effect van onze doop. We worden rein en kunnen zijn Geest altijd bij ons hebben.

De bediening van het avondmaal, en de hernieuwing van de verbonden en de daaropvolgende reiniging die plaatsvinden bij deelname aan het avondmaal, zijn de belangrijkste rites van de sabbatviering van de heiligen der laatste dagen. We doen dit tot gedachtenis van het bloed van de eniggeboren Zoon, Jezus Christus. Hij is de kern van ons geloof. Hij is onze Heiland en onze Verlosser.

In dit jaar waarin we de tweeduizendste verjaardag van zijn geboorte vieren, voeg ik mijn getuigenis bij dat van zijn andere apostelen. Ik getuig dat Hij leeft en dat Hij van ons houdt. Ik getuig dat Hij ons als het Licht en het Leven van de wereld de kans biedt naar ons hemelse thuis terug te keren, om daar omgang te hebben met God, onze eeuwige Vader, en de hoogste zegeningen te genieten, namelijk eeuwig leven, de grootste van alle gaven van God. In de naam van Jezus Christus. Amen.

Ouderling Dallin H. Oaks brengt zijn boodschap vanuit de kapel in het Joseph Smith Memorial Building in Salt Lake City.

Ouderling Jeffrey R. Holland

VAN HET QUORUM DER
TWAALF APOSTELEN

Er zijn maar weinig locaties zo heilig en belangrijk als deze tuin met olijfbomen hier op de Olijfberg in Jeruzalem. Het was hier in de hof van Getsemane dat Jezus op de laatste avond van zijn sterfelijk leven zijn apostelen achterliet en alleen afdaalde in de diepten der droefenis, waar Hij zijn zoenoffer voor de zonden van alle mensen volbracht.

Hier liep Hij een weinig verder, wierp Zich ter aarde en bad: 'Abba, Vader, alles is U mogelijk, neem deze beker van Mij weg. Doch niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt' (Marcus 14:36).

Voor de bedachtzame volgeling van Christus is het niet minder dan een weergaloos wonder dat het vrijwillige en genadige offer van één persoon aan de eeuwige eisen van de gerechtigheid kon voldoen;

verzoening kon brengen voor elke menselijke wandaad; elke ziekte van alle stervelingen kon dragen; alle verdriet en elk verlies kon voelen. Maar ik getuig dat dat precies is wat Christus voor ons gedaan heeft. Ik

getuig plechtig dat de verzoening van Jezus Christus het barmhartige fundament en het kernfeit is in Gods eeuwige plan voor ons heil en geluk.

Is het dan verwonderlijk dat we hier rustig en eerbiedig zijn? Is het dan verwonderlijk dat we heilige verbonden sluiten vanwege de liefde die op deze plek is betoond? Is het dan verwonderlijk dat Christus, de grootste van allen, uit de bittere beker dronk en niet terugdeinsde, opdat wij niet hoeven te lijden op voorwaarde dat we ons bekeren en tot Hem komen?

Ik betuig mijn verwondering en eerbied, mijn adoratie en apostolisch getuigenis van Hem in zijn verlossende naam, de Heer Jezus Christus. Amen.

Ouderling Jeffrey R. Holland brengt zijn boodschap vanuit de hof van Getsemane.

President Gordon B. Hinckley

Buiten de muren van Jeruzalem, op deze plek of ergens dichtbij, was het graf van Jozef van Arimatea, waar het lichaam van Jezus is begraven. Op de derde dag na zijn begrafenis 'ging Maria van Magdala en de andere Maria het graf bezien.

'En zie, er kwam een grote aardbeving, want een engel des Heren daalde uit de hemel neder en kwam nader, en hij wentelde de steen weg en zette zich daarop. (...)

'Doch de engel (...) zeide tot de vrouwen: Weest gij niet bevreesd; want ik weet, dat gij Jezus zoekt, de gekruisigde.

'Hij is hier niet, want Hij is

opgewekt, gelijk Hij gezegd heeft; komt, ziet de plaats, waar Hij gelegen heeft' (Matteüs 28:1-2, 5-6).

Geruststellender woorden zijn in de geschiedenis van de mens nimmer gesproken. De dood — alomvattend en onomkeerbaar — was nu overwonnen. 'Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw prikkel?' (1 Korintiërs 15:55.)

De herrezen Heer verscheen eerst aan Maria. Zij spraken met elkaar. Hij was het echt. Hij leefde! Hij die dood was geweest. Het verbaast ons niet dat Tomas, na de wonden in zijn handen en zijde te hebben gezien, in eerbied uitriep: 'Mijn Here en Mijn God' (Johannes 20:28).

Dit was nog nooit voorgekomen. Er was alleen maar dood zonder

hoop geweest. Nu was er eeuwig leven. Slechts een God kon dit doen. De opstanding van Jezus Christus was de kroon op zijn leven en bediening. Het was de deksteen van de verzoening. Het offer van zijn leven voor het mensdom was onvolledig zonder zijn herrijzenis uit het graf, die de opstanding voor alle mensen zeker stelde.

Van alle overwinningen die zijn opgetekend in de annalen van de geschiedenis is er geen zo alomvattend qua invloed, geen zo oneindig qua gevolgen als de overwinning van de gekruisigde Heer, die op die eerste paasmorgen uit het graf is herrezen.

Iedereen die getuige is geweest van die gebeurtenis, allen die de herrezen Heer hebben gezien,

President Gordon B. Hinckley spreekt bij het tuingraf.

gehoord en gesproken, hebben getuigd van dit grootste van alle wonderen. Zijn volgelingen leefden en stierven voor de verkondiging van de waarheid van deze verheven daad.

Wij voegen daar ons getuigenis aan toe dat Hij die de kruisdood op Golgota stierf, in glorie en pracht is herrezen als de Zoon van God, de Meester van leven en dood.

Ouderling M. Russell Ballard

VAN HET QUORUM DER
TWAALF APOSTELN

Toen de Heiland zijn eerste apostelen opdroeg: 'Gaaf heen in de gehele wereld' (Marcus 16:15), was zijn kerk heel klein; haar leden waren verspreid over het Midden-Oosten. Zijn energieke apostelen, zoals Petrus, Jakobus, Johannes en Paulus, reisden heel wat af, meestal te voet of per schip, en deden er alles aan om de kudde bijeen te houden.

Maar de afstanden en het gebrek aan communicatie maakten hun werk moeilijk. Zij wisten dat er een 'afval' van de leer van het evangelie (2 Tesselonienzen 2:3) in het verschiet lag; zij wisten ook dat er wereldwijd een herstelling zou volgen van het volledige evangelie van Jezus Christus. Ik getuig dat de herstelling van het evangelie een feit is. Zij ving aan in de lente van 1820 met de verschijning van onze hemelse Vader en de Heer Jezus

Ouderling M. Russell Ballard staat voor Grant Romney Clawsons uitvergroting van het schilderij 'Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen' van Harry Anderson.

Christus aan de profeet Joseph Smith.

Sinds die glorieijke dag zijn ruim negentig mannen geroepen als apostel, met dezelfde opdracht als de apostelen vanouds: in alle naties verkondigen dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, onze eeuwige Vader. Tegenwoordig wordt ons werk vergemakkelijkt door het gebruik van vliegtuigen en opmerkelijke technologieën, waardoor we de einden van de wereld kunnen bereiken. Sinds 1820 zijn ruim 750 duizend zendingen de wereld ingestuurd, die in ruim 100 talen en in 137 landen en territoriums van Christus hebben getuigd.

Ik getuig tot u dat het de wil van onze Vader in de hemel is dat dit werk onder leiding van zijn geliefde Zoon, de Heer Jezus Christus, voorwaarts gaat. Het is in Hem en door Hem dat onze zendingen nederig en oprecht getuigenis geven. Daar ben ik getuige van. Ik ben zelf de waarheid van dit werk

en de goddelijke natuur van de Heiland te weten gekomen toen ik vijftig jaar geleden als voltijdzending in Engeland werkzaam was. Die zekere kennis heeft zich in de loop der jaren verdiept door ervaringen die te talrijk en te heilig zijn om te bespreken.

Wij prediken zijn evangelie. Hij is onze Leider — heilig, goddelijk, soeverein; vol macht, verhevenheid, genade en waarheid. Hij heeft voor ons geleefd en Hij is voor ons gestorven, omdat Hij van ons houdt. Ik houd meer van Hem dan ik onder woorden kan brengen. Hij is mijn Heer, mijn Heiland, mijn Verlosser en mijn vriend. Ik weet dat Jezus Christus de zoon van God, onze eeuwige Vader, is. Hij leeft en leidt zijn kerk nu bij monde van een profeet en apostelen. Zijn werk zal voortgaan totdat het de hele aarde gevuld heeft. Dat is mijn getuigenis in de naam van Jezus Christus. Amen.

ZIJN BEDIENING IN HET HIERNAMAALS

President Boyd K. Packer

WAARNEMEND PRESIDENT VAN HET QUORUM DER TWAALF APOSTELN

In deze zaal is op 3 april 1836 een profetie in vervulling gegaan die meer dan tweeduizend jaar geleden was verkondigd. Het Oude Testament wordt afgesloten door de profeet Maleachi, die profeteerde: 'Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt.

'Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban' (Maleachi 4:5-6).

Toen de engel Moroni aan de profeet Joseph Smith verscheen, citeerde hij vele schriftplaatsen, waaronder de tekst die nu als afdeling 2 in de Leer en Verbonden te boek staat. Op die dag in 1836 knielden Joseph Smith en Oliver Cowdery in plechtig stil gebed, en na uit gebed te zijn opgestaan zei Joseph: 'De sluier werd van ons verstand weggenomen, en de ogen van ons begrip werden geopend.

'[En] wij zagen de Here voor ons op het hekwerk van de kansel staan' (LV 110:1-2).

De Heer sprak tot hen, en daarna verscheen Mozes om de sleutels van de vergadering van Israël over te dragen. Waarna Elias de sleutels van het evangelie van Abraham aan hen overdroeg. En toen gebeurde het: de

profeet Elia verscheen, die dezelfde tekst aanhaalde over het terugvoeren van het hart van de vaders tot de kinderen en het hart van de kinderen tot de vaders, waarna hij zei: '(...) hierdoor moogt gij weten dat de grote en verschrikkelijke dag des Heren nabij is (...) voor de [poorten]' (LV 110:16).

In deze tijd gaat het wonderbaarlijke werk voorwaarts — het familiehistorisch werk, het tempelwerk, waardoor gezinnen voor eeuwig verenigd blijven. En terwijl de

samenleving uiteenvalt doordat het gezin wordt uitgehold, vindt dit werk zijn weg over de wereld. Het is een hemels werk. Dit werk is door de Heer opgezet en geïntroduceerd toen Hij naar dit gebouw kwam en de profeet Elia aankondigde, die de sleutels van dit werk overdroeg.

Ik geef u mijn getuigenis dat Jezus de Christus is. Dit is een goddelijk werk; de mens had het nooit kunnen uitdenken. Het is waar. Jezus is de Christus. Hij leeft.

President Boyd K. Packer aan het woord in de Kirtland-tempel.

Hij leidt deze kerk. Daarvan geef ik plechtig getuigenis in de naam van Jezus Christus. Amen.

President James E. Faust
*TWEDE RAADGEVER IN HET
EERSTE PRESIDIUM*

Het stemt mij nederig dat ik hier in het historische Nauvoo ben. Deze stad stond ook bekend als de stad van Joseph, genoemd naar haar grondlegger, Joseph Smith. Hij zag in een visioen God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus in het heilige bos in Palmyra (New York). Zijn leven is een getuigenis dat Christus hem had uitverkoren om, meer dan enig ander profeet, geestelijke

waarheden, sleutels en gezag op aarde te brengen.

Veel van de geschiedenis in de beginperiode van de kerk heeft hier plaatsgevonden. Hier stond eens een mooie tempel. Het was de tweede tempel die in deze bedeling is gebouwd. De Nauvoo-tempel was gebouwd zodat de leden van de kerk de hoogste zegeningen konden ontvangen die God voor zijn volk in petto had.

Nu ik hier over het gewijde fundament van de Nauvoo-tempel wandel raakt dat mijn ziel diep. Op de laatste dag dat de tempel open was voordat de heiligen vertrokken, woonden velen praktisch in de tempel. Mijn overgrootouders, John en Jane Akerly,

bevonden zich op 3 februari 1846 onder de laatsten die hun tempelzegens ontvingen in dit schitterende gebouw. Dat bleek een zegen van God, daar John in Winter Quarters zou sterven. Over een tijdje zal deze tempel tot eer van de Heer worden herbouwd.

Op deze plek was de doopvont van de tempel. De Heiland heeft tegen Nicodemus gezegd: 'Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan' (Johannes 3:5). Het heil van ieder mens hangt af van deze en andere verordeningen, die voor mij mijn geloof bevestigen dat Jezus de Christus is.

In de Getsemane's van het leven, waar we allen komen, en vaak in

President James E. Faust aan het woord in Nauvoo (Illinois) — de stad van Joseph.

mijn huidige roeping, ben ik nederig geknield voor de Enige die mij hulp kon bieden. Ik knielde vaak verontrust en smeekte dan mijn God mij te steunen in dit werk, waar ik meer van ben gaan houden dan van het leven zelf. Ik heb, af en toe, de verschrikkelijke eenzaamheid van het doorwonde hart gevoeld, van de zoete zielenstrijd, de slagen van Satan, en de hartverwarmende troost van de Geest van de Meester.

Ik heb mij ook bij tijd en wijle incapabel en onbeholpen gevoeld, het kortstondige gevoel gehad vergeten te zijn, om daarna honderdvoudig versterkt te worden. Ik heb tientallen keren een geestelijke berg Sinaï beklommen om te communiceren en instructies te ontvangen. Het leek dan wel of ik een bijna echte berg der verheerlijking opging, waar ik, bij tijd en wijle, de grote kracht en macht van Gods nabijheid voelde. Ik ben gesterkt door een bijzonder, heilig gevoel, dat mij vaak vergezelde.

Tijdens mijn werk als apostel besef ik dat ik een gewoon mens ben. Toch ben ik dankbaar voor één bijzondere gave. Ik weet zeker dat Jezus van Nazaret onze goddelijke Heiland is. Ik weet dat Hij leeft. Ik weet dat de mens dankzij de onbeschrijflijke lijdensweg van de verzoening op voorwaarde van bekering vergeving van zijn zonden kan krijgen. Door het wonder van de opstanding zal iedereen uit de dood opstaan. Ik voel zijn liefde en verbaas mij over de prijs die Hij voor ons betaald heeft. Ik vraag

President Thomas S. Monson brengt zijn boodschap vanuit het Grandin Building in Palmyra (New York).

me af hoeveel druppels bloed er voor mij zijn gevallen. Dat is het getuigenis dat ik van Hem geef, in de naam van Jezus Christus. Amen.

President Thomas S. Monson

EERSTE RAADGEEVER IN HET
EERSTE PRESIDIUM

Ik bevind mij in het prachtig en authentiek gerestaureerde Grandin Building in Palmyra (New York). De restauratie van het Grandin Building had tot doel 'het zo goed mogelijk terug te brengen in de oorspronkelijke staat en de bezoeker een goed tijdsbeeld te geven van het gebouw ten tijde van Joseph Smith.'

Hier is het eerste Boek van Mormon gedrukt. De eerste druk had 5000 exemplaren, een ongewoon grote order voor een plattelandsdrukker. De heer E. B. Grandin had een nieuwe drukpers aangeschaft, een Smith Patented Improved Press

uit New York. De pers bevatte het nieuwste van het nieuwste op het gebied van de drukpers. Daardoor kon Joseph Smith het boek dichter bij huis laten drukken.

Laten we de bladzijden van de geschiedenis terugslaan en even stilstaan bij een van de grootste wonderen van onze beschaving, namelijk de opkomst van de boekdrukkunst. Voordat Gutenberg de mogelijkheden van de losse letter ontdekte, werd alles woord voor woord, blad voor blad, met een ganzenveer uitgeschreven. Het Boek van Mormon is door genoemde Grandin met losse letters gezet en daarna gedrukt. De tekst werd nauwkeurig opgesteld door een vaardige zetter, die alle beschikbare stijlen, lettertypen en puntgrootten uit het hoofd kende. Na het opstellen van de tekst volgden het inkten en drukken, waarna de bladen werden ingebonden.

De Heer liet het Boek van Mormon het daglicht zien toen de

druktechnieken dusdanig waren ontwikkeld dat het boek wijd en zijd verspreid kon worden. De moderne drukpersen van tegenwoordig stellen de kerk in staat elk jaar miljoenen exemplaren van het Boek van Mormon te drukken en te distribueren.

Jaren geleden is mij na een ringconferentie in het zuiden van de Verenigde Staten het volgende overkomen. Een vrouw kwam naar voren en vroeg: 'Kent u ouderling Delbert L. Stapley?' Mijn reactie was dat hij en ik beiden apostelen van de Heer waren, en dat we samen de Meester dienden. Daarop overhandigde ze me een boek-van-mormon met een inscriptie en de naam van ouderling Delbert L. Stapley. Zij gaf aan dat het boek door ouderling Stapley als jonge zending aan haar grootmoeder was gegeven. Zij voegde eraan toe: 'Wilt u dit boek aan ouderling Stapley geven en hem zeggen dat honderden van mijn oma's verwanten door dit boek bekeerd zijn; en zij hebben op hun beurt de boodschap aan anderen gegeven.'

Ik heb het boek aan ouderling Stapley gegeven. Hij luisterde aandachtig toen ik hem uitlegde waar en hoe ik het in handen had gekregen. Kalm bestudeerde hij zijn handtekening en zei toen: 'Dit is een van de mooiste dagen van mijn leven.'

Ik getuig dat het Boek van Mormon iemands leven verandert. Het is een getuige van Jezus Christus.

[PRESIDENT MONSON BEVINDT ZICH NU BIJ DE HEUVEL CUMORAH.]

Ik vind het een eer om hier bij de heuvel Cumorah te zijn en stil te staan bij de gewichtige gebeurtenissen die zich hier op 22 september 1827 hebben afgespeeld, toen een jonge profeet met paard en wagen in het holst van de nacht bij de heuvel aankwam en hier van de engel Moroni een oude kroniek ontving. In een opmerkelijk korte tijd wist deze ongeschoolde jongeman de kroniek, die duizend jaar aan geschiedenis bleek te beslaan, te vertalen en het Boek van Mormon daarna te laten drukken en te verspreiden.

Joseph Smith kreeg dit alles niet zonder slag of stoot gedaan, want hij kreeg nogal wat tegenstand te verduren. Maar Joseph hield stand. Later verklaarde hij: '(...) dank zij

Gods wijsheid bleven ze veilig onder mijn berusting, totdat ik ermee had gedaan wat er van mij werd verlangd. Toen de boodschapper volgens afspraak kwam opvragen, droeg ik ze aan hem over' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:60).

Dit mooie gedeelte van Gods tuin trekt elk jaar miljoenen bezoekers, de meesten komen hier voor de Hill Cumorah Pageant. De bezoeker komt vaak uit nieuwsgierigheid. Maar hij of zij gaat naar huis, geraakt door de Geest des Heren.

Het Boek van Mormon is een nieuwe getuige van Jezus Christus. Het vindt zijn weg over de hele wereld en brengt zijn lezers tot de waarheid. Zo beantwoordt het de allesbeheersende vraag door Job verwoord: 'Als een mens sterft, zou hij herleven?' (Job 14:14.)

President Monson spreekt vanaf de heuvel Cumorah.

Jaren geleden zat ik aan het bed van Robert Williams, een terminaal zieke jongeman. Zijn vrouw en twee kinderen waren ook in de kamer. We wilden dapper zijn, maar de tranen stonden in onze ogen. Robert vroeg mij: 'Waar gaat mijn geest heen na mijn dood?' Ik bad in stilte. Ik zag op zijn nachtkastje een tripelcombinatie liggen. Die pakte ik en begon erin te bladeren.

Toen zag ik opeens dat ik, zonder dat ik mij ervan bewust was, hoofdstuk 40 van Alma in het Boek van Mormon had opengeslagen. Ik las deze woorden voor aan Robert: 'Zie, het is mij door een engel bekendgemaakt, dat de geesten van allen mensen, zodra zij uit dit sterfelijk lichaam zijn heengegaan, ja, de geesten van alle mensen, hetzij goede of boze, huiswaarts worden geleid naar die God, die hun het leven heeft gegeven.

'En dan [zullen] de geesten van hen, die rechtvaardig zijn, in een staat van gelukzaligheid worden ontvangen, die paradijs wordt genoemd, een staat van rust, een staat van vrede, waarin zij van al hun moeiten en van alle zorg en smart zullen uitrusten' (Alma 40:11–12).

Toen ik verder las over de opstanding klaarde Roberts gezicht op, er kwam een glimlach om zijn lippen en hij viel vredig in slaap. Ik nam afscheid van zijn vrouw en kinderen. Ik zag ze niet lang daarna op de begrafenis van Robert Williams. In die gewijde gangen van het geheugen denk ik terug aan die avond toen een jongeman de waarheid wilde horen. En het

antwoord kwam uit het Boek van Mormon.

Ik las de woorden voor, maar God sloeg de bladzijden om. Ja, onze hemelse Vader verhoort gebeden, maar op zijn tijd en op zijn manier. Ik geef u mijn apostolische getuigenis dat Jezus de Heiland van de wereld is en dat Hij en zijn Vader aan de profeet Joseph Smith zijn verschenen om de bedeling van de volheid der tijden in te luiden. Daarvan getuig ik in zijn heilige naam, de naam van Jezus Christus. Amen.

President Gordon B. Hinckley

Dit is het heilige bos. Deze gewijde grond is de heiligen der laatste dagen, waar zij zich ook

bevinden, dierbaar. Hier is het allemaal begonnen, het wonder van dit grote werk dat zich over de aarde verspreidt. Hier heeft het eerste visioen plaatsgevonden. Hier is God, de eeuwige Vader, verschenen met zijn geliefde Zoon Jezus Christus, de herrezen Heer. De Vader, wees op zijn Zoon en zei: '*Dit is mijn geliefde Zoon — hoor Hem!*' (GJS 1:17.)

Beseft u de reikwijdte van die verklaring? God, de eeuwige Vader, de Almachtige, getuigt hier in duidelijke bewoordingen. Er is nooit een krachtiger getuigenis van de herrezen Heer gegeven dan dit getuigenis van zijn Vader.

De gordijnen die eeuwen gesloten waren geweest, waren opengedaan. Er was een nieuwe en glorierijke bedeling geopend, waarna vele wonderbaarlijke openbaringen volgden. Een getuige

President Gordon B. Hinckley aan het woord in het heilige bos.

van Jezus Christus begon diep uit de grond te spreken. Het heilige priesterschap, dat de Meester in het midden des tijds aan apostelen had verleend, werd door diezelfde apostelen, nu herrezen, aan de mens verleend. Wat volgde was een 'grote wolk van getuigen' met sleutels en machten ter voltooiing van de herstelling van de kerk die door Jezus was gevestigd toen Hij op aarde was, die nu bekend is als De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Op deze plek vlood de lange nacht van de afval voor de stralende

dageraad van een nieuwe tijd. God was gekomen en had gesproken. Hier, tussen deze bomen, op deze gewijde plek, is de aard van God opnieuw geopenbaard.

Een jongen, onbevangen en ontvankelijk, was het kanaal waarlangs deze openbaring en vele andere, zich verspreidden. Vanaf Joseph Smith ben ik de vijftiende in de rij die de profetenmantel van hem heeft overgenomen. Daarom geef ik plechtig mijn getuigenis dat het verslag van de profeet over deze gebeurtenissen waar is, dat de Vader

hier heeft getuigd van de goddelijke natuur van zijn Zoon, dat de Zoon de jonge profeet aanwijzingen heeft gegeven, waarna er een reeks gebeurtenissen volgde die leidden tot de stichting van 'de enige ware en levende kerk op de ganse aardbodem, waarin Ik, de Here', zo verklaarde Hij, 'welbehagen heb' (LV 1:30).

Van het bestaan en de natuur van God en zijn Zoon, onze Verlosser, leg ik plechtig en eerbiedig getuigenis af door de macht van de Heilige Geest in de heilige naam van Jezus Christus. Amen.

President Gordon B. Hinckley

Ik houd van mijn Heer en Heiland, Jezus Christus! Zijn inspirerende opdracht en zijn goddelijke liefde motiveert ons allen bij dit werk. Ik houd van mijn broeders. Zij zijn loyaal. Zij aanvaarden elke opdracht zonder talmen. Het zijn oprechte discipelen van de Heer Jezus Christus.

Hij, Jezus Christus, is het hoofd van deze kerk, die zijn heilige naam draagt. Hij waakt over zijn kerk. Hij leidt haar.

Aan de rechterhand van de Vader geeft Hij leiding aan dit werk. Verenigd als zijn apostelen, en daartoe door

Hem gemachtigd, getuigen wij dat Hij leeft en dat Hij zal terugkomen om zijn koninkrijk op te eisen en te regeren als Koning der koningen en Heer der heren. Daar zijn we zeker van en leggen er apostolisch getuigenis van af in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Kerstdevotional Eerste Presidium

Tijdens de jaarlijkse kerstdevotional van het Eerste Presidium op 3 december 2000 hebben leden van het Eerste Presidium gesproken over de betekenis van het kerstfeest. Dit was de eerste kerstdevotional die in het Conferentiecentrum gehouden werd, en de eerste waarbij het Tabernakelkoor en de aanwezigen begeleid werden door het Orchestra at Temple Square.

President Gordon B. Hinckley, die slotspreker was, wenste de luisteraars een vrolijk kerstfeest en herinnerde hen eraan dat zij bijeen waren 'om onze Heer en Meester eer te betonen, namelijk Jezus Christus, omdat zijn leven en dood zoveel betekenen voor elk van ons. Dit is een bijeenkomst voor gebed, zang en woord, tot eerbetoon aan de Meester van ons allen, de almachtige Heer die naar de aarde gekomen is, in een stal geboren, onder een overwonnen volk, onder de allernederigste omstandigheden.'

President Hinckley legde uit dat wij in de volheid der tijden leven en hij vroeg de luisteraars om vooral te letten op de term *volheid*. 'Let op het woord "volheid". Het staat voor al het goede dat in het verleden verzameld is en in deze laatste bedeling op aarde hersteld is,' zei hij.

Hij sprak zijn dankbaarheid uit voor de vrijheid die veel kerkleden hebben: 'De zegen van de vrijheid van de mens

is eigenlijk het gevolg van de leringen van de Heiland aangaande de waardigheid van de mens', zei president Hinckley. 'Hij heeft gezegd welke kostbare waarde elke ziel heeft. Met de woorden van de psalmist zeggen wij: "Welzalig het volk, welks God de Here is" (Psalmen 33:12). Ik geloof dat de vrijheid van de mens de fijne vrucht van de leer van Christus is. Paulus heeft tegen de Korintiërs gezegd: "Waar de Geest des Heren is, is vrijheid" (2 Korintiërs 3:17).'

Vervolgens sprak president Hinckley over de Heiland, omdat wij zijn geboorte gedenken tijdens het kerstfeest.

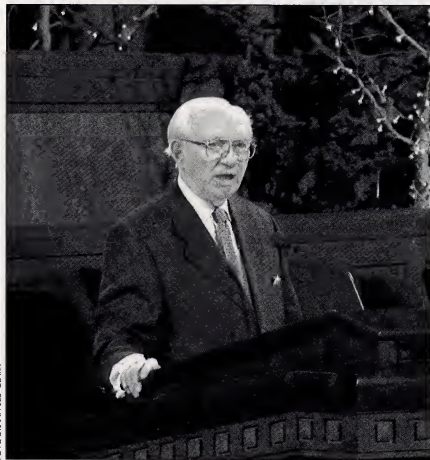
'Als alles voorbij is, als alle mensen uit alle tijdperken geoordeeld zijn, als de vreselijke onmenselijkheid van mens tegenover mens te boek is gesteld, als Gods grote liefde voor zijn kinderen gemeten is, dan staat boven alles de eenzame figuur van Jezus Christus, de Verlosser van de wereld, de Heiland van de mensheid, de levende Zoon van de levende God, de Vrededorst, de Heilige.

'Jesaja sprak eeuwen voor zijn komst al over Hem: "Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst" (Jesaja 9:6). (...)

'Hij was de Schepper van de aarde, onder leiding van zijn Vader, want zoals Johannes schrijft dat "zonder [Hem] geen ding geworden is, dat geworden is" (Johannes 1:3). Hij was de grote Jehova die met de profeten vanouds had gesproken.

'Hij was het nederige Kindje dat naar de aarde gegaan was in het midden des tijds, en ons de gave van het kerstfeest bracht. Hij was de opstanding en het leven, en bracht ons het wonder van Pasen. En Hij was het die in deze heerlijkste van alle bedelingen aan Joseph Smith werd voorgesteld door zijn Vader, de almachtige Elohim, de God van het heelal. En diezelfde Joseph is in deze periode van de geschiedenis van de aarde de voornaamste getuige geworden van het feit dat Hij leeft.'

President Hinckley vertelde over een bezoek dat hij eens aan het heilige bos had gebracht. Vervolgens haalde hij het getuigenis aan dat de profeet Joseph Smith had ge-

FOTOGRAFIE: JED CLARK

President Hinckley spreekt tijdens de eerste kerstdevotional van het Eerste Presidium die in het nieuwe Conferentiecentrum is gehouden de leden toe.

geven, besluitend met zijn eigen getuigenis dat hij jaren geleden had opgeschreven, en dat sindsdien op muziek is gezet in de lofzang 'Mijn Verlosser leeft' (lofzang 91).

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, en president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, spraken de aanwezigen ook toe. Zij hadden het over de geboorte van de Heiland en de geest van het kerstfeest.

'Door de generaties en de eeuwen heen,' zei president Monson, 'is de boodschap van Jezus hetzelfde gebleven. Tot Petrus zei Hij aan de oevers van het mooie Galilea: "Komt achter Mij". Filippus vanouds kreeg de oproep: "Volg Mij." En Levi kreeg bij zijn tolhuis de opdracht: "Volg Mij." En u en mij zal Hij, als wij maar luisteren, dezelfde uitnodiging geven: "Volg Mij."

'Ik vraag me af waarom nu juist in de kersttijd het beste in ons naar

boven komt. Ouders voelen 365 dagen per jaar dezelfde liefde voor hun kinderen. We zijn allemaal elke dag van ons leven nicht, neef, oom, tante, vriend en broeder en zuster in het koninkrijk van God. Ik spreek de hoop uit dat we elke dag iets meer proberen ons hart open te stellen en daar niet tot de kersttijd mee te wachten. Een cadeau of een geste kan in juli veel onverwachter zijn en meer gewaardeerd worden dan in december.' □

De Nauvoo-tempel: het verleden terugbrengen naar het heden

R. Scott Lloyd

De nieuwe Nauvoo-tempel (Illinois) wordt gebouwd met bijzonder veel aandacht voor kwaliteit, vooral wat het ingewikkelde steenwerk van de buitenzijde van de tempel en van de doopvont betreft, volgens de man die geroepen is de verwerving en bewerking van het gesteente te coördineren.

Ouderling Keith P. MacKay en zijn vrouw, Karma, behoorden tot de eerste zendelingen die werden geroepen voor het werk aan de tempel, waarvan president Gordon B. Hinckley heeft gezegd dat zij 'een monument [is] ter gedachtenis van de mensen die de eerste Nauvoo-tempel bouwden aan de oever van de Mississippi.' ('De Heer zij dank voor zijn zegeningen', *De Ster*, juli 1999, blz. 105.)

'Ze huurden steenhouders in uit alle hoeken van de Verenigde Staten van 1841 om de zonnestenen, maanstenen en sterrenstenen van de oorspronkelijke Nauvoo-tempel te vervaardigen', zegt ouderling MacKay, wiens bedrijf, dat in Utah is gevestigd, de restauratie heeft verricht van vele belangrijke gebouwen, waaronder de Manti-tempel (Utah).

FOTOGRAFIE: JACOB OLSON

Fiberglasmodellen als deze dienen als voorbeeld voor een aantal van de beste, beschikbare steenhouders.

Trouw aan het erfgoed van de bouwers van de oorspronkelijke Nauvoo-tempel, huurde ouderling MacKay kunstenaars in uit Canada, Pennsylvania, Indiana, Idaho en Utah om de architectonische kenmerken van de buitenzijde en doopvont van de tempel uit 1840 na te maken.

'Wat mij betreft zijn het de beste beeldhouders in de Verenigde Staten

en Canada', zegt hij. Slechts een paar zijn lid van de kerk, maar ze zijn allemaal uitgenodigd voor de open dagen van de tempel, die ergens in 2002 zullen plaatsvinden, 'en ze kijken er stuk voor stuk naar uit', zegt ouderling MacKay.

Bij alle aspecten van het werk voeren we goddelijke leiding, zegt ouderling MacKay, zelfs bij de keuze van het kalksteen dat gebruikt zal worden voor de bepleistering van de muren van de tempel. Eerder waren de ontwerpers ervan uitgegaan dat er steen zou worden gewonnen uit de steengroeven in en rond Nauvoo, waaruit ook het materiaal voor de oorspronkelijke tempel was gewonnen. Maar omdat er ten zuiden van Nauvoo een dam is gebouwd, staat de Mississippi nu hoger dan in 1840 en staan de twee belangrijkste steengroeven onder water. Er werden in nabijgelegen steengroeven proefboringen verricht, maar de steensoort werd ongeschikt bevonden omdat die door het gebruik van explosieven te veel barsten vertoonde.

Met behulp van een fiberglasmodel maakt Wade Udall een runderkop voor de doopvont.

De keuze van de steensoort

De steensoort die uiteindelijk gekozen werd, is gevonden door tussenkomst van een zakenrelatie. Ted Orchard, een vriend van ouderling MacKay, is eigenaar van het bedrijf dat het graniet voor het Conferentiecentrum gehouwen heeft. Broeder Orchard kende de eigenaar van een bedrijf in een andere staat die een kalksteengroeve in Alabama had aangekocht.

'Hij had Ted gebeld om te vertellen dat hij die steensoort te koop had', vertelt ouderling MacKay. 'En Ted had gehoord dat de Nauvoo-tempel gebouwd zou worden, dus belde hij mij om te vertellen dat ik daar moest gaan kijken.'

Samen met de toezichthouder van het project, Ronald Prince, bezocht ouderling MacKay de steengroeve. Tot hun verbazing ontdekten de twee mannen dat de kalksteen bijna niet te onderscheiden was van het materiaal waarmee de oorspronkelijke tempel was gebouwd.

'Je kunt de [stukken] naast elkaar houden, en ze passen volmaakt bij elkaar – tot en met de zwarte aderen die er doorheen lopen', vertelt ouderling MacKay.

De moeilijkheid van het namaken

Nog een moeilijkheid was het namaken van de stenen met de zon, de maan en de sterren. Het is bekend dat er van de oorspronkelijke tempel nog twee stenen met de zon bestaan die nog zo goed als intact zijn. De ene is eigendom van het Smithsonian Institution in Washington, D.C., waar hij ook tentoongesteld wordt; de andere staat in het bezoekerscentrum in Nauvoo. De twee stenen zijn wel een richtlijn, maar niet beschikbaar of geschikt als voorbeeld.

Maar het nieuws dat de tempel herbouwd zou worden, resulteerde wel in een aantal kleine wonderen in de vorm van steenfragmenten van de oorspronkelijke tempel en zeldzame foto's van het gebouw. 'De mensen kwamen naar ons toe en zeiden dat ze dit of dat hadden dat misschien wel bruikbaar kon zijn', vertelt ouderling MacKay.

Iemand bracht bijvoorbeeld een groot stuk zonnesteen erop dat hij bij een antiquair gekocht had; op de steen stonden nog de ingewikkelde ornamenten met de trompetten boven de zon. Aan de hand van foto's boetseerden de ontwerpers het ontbrekende stuk van de steen, inclusief

de neus die eraf was. Daarna werden er 28 lagen latex overheen gegoten. Toen dat was afgekoeld, werd de latex eraf gehaald, en met behulp van die mal konden modellen van fiberglas gemaakt worden. Zo werden modellen van de stenen met de zon, de maan en de sterren gemaakt die de steenhouders konden gebruiken.

Nog een klein wonder heeft betrekking op de afwerking van de kalkstenen blokken voor de fundering en de muren van de tempel. Toen de arbeiders het terrein van de oorspronkelijke tempel uitgroeven, legden zij twee stenen bloot die een voorbeeld waren van beide soorten structuurbewerking die bij de oorspronkelijke bouw gebruikt waren. De een is een vlechtpatroon, de andere wordt gevormd door verticale lijnen, of een reeks van zeer fijne, parallel lopende groefjes.

Kalksteen van de oorspronkelijke tempel is in veel bouwwerken gebruikt, bijvoorbeeld voor de bouw van een kleine gevangenis in de periode die onmiddellijk volgde op de uittocht van de heiligen der laatste dagen, maar geen van de kalkstenen blokken waarvan men het bestaan weet, vertoont het vlechtpatroon en de groeven van deze twee exemplaren. De pasontdekte blokken verschaften ouderling MacKay en zijn medewerkers de aanwijzingen die ze nodig hadden voor de speciaal voor de nieuwe tempel vervaardigde beitsels.

Door dergelijke kleine wonderen – en ook andere, zoals het feit dat er handwerkslieden gevonden werden die met kleine beitsels en houwelen wilden werken – kan de nieuwe Nauvoo-tempel een getrouwe weergave worden van het huis des Heren dat in 1840 door het verbondsvolk van de Heer gebouwd is. □

*Met dank aan Church News,
2 december 2000.*

Ouderling Hugh W. Pinnock (66) overleden

Ouderling Hugh W. Pinnock (66), lid van het Eerste Quorum der Zeventig, is op 15 december 2000 na een kort ziekbed overleden.

Het voltallige Eerste Presidium sprak op 20 december in de vaartdienst in de Assembly Hall op Temple Square. Zij verwoordten hun leedwezen aan de familie Pinnock en brachten hulde aan ouderling Pinnock en noemden hem een voorbeeldig leider die zeer gemist zou worden.

Ouderling Hugh W. Pinnock werd op 1 oktober 1977 lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Ten tijde van zijn dood was hij tweede raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Zuidwest.

Ouderling Pinnock is de kerk in veel roepingen ten dienste geweest, inclusief die van voltijdzen-

Ouderling Hugh W. Pinnock.

deling in het zendingsgebied Westelijke Staten, waar hij tweede raadgever van de zendingspresident was. Hij is hogeraadslid, bisschop, zendingspresident en regionaal vertegenwoordiger geweest. Bovendien is hij werkzaam

geweest in verschillende algemene comités van de kerk, zoals het comité priesterschapsleiding, en was hij adviseur van het comité lofzangen. Hij was tweemaal algemeen president van de zondagsschool, en hij was lid van het Presidium der Zeventig.

Ouderling Pinnock haalde zijn baccalaureaat in management aan de University of Utah. Hij ontving eredoctoraten van het Westminster College en het Salt Lake Community College. Hij was lid van de onderwijsraad van het Granite School District, alsmede van verschillende andere besturen en comités in het bedrijfsleven en de gemeenschap.

Ouderling Hugh W. Pinnock is op 15 januari 1934 in Salt Lake City geboren. Hij trouwde met Anne Hawkins. Zij kregen zes kinderen en 21 kleinkinderen. □

Activiteiten rondom het Eerste Presidium

Gebeurtenissen aan de Brigham Young University

Het Eerste Presidium heeft op 15 november 2000 deelgenomen aan de herinwijding van de bibliotheek die naar president Harold B. Lee is vernoemd.

De bibliotheek is opnieuw ingewijd, omdat zij is uitgebreid met maar liefst 21 740 vierkante meter. Met de nieuwe vleugel is het totale vloeroppervlak van de bibliotheek op 61 780 vierkante meter gekomen. De uitbreiding voorziet in ruimte voor nog eens 1,7 miljoen boeken, acht leslokalen

met computerfaciliteiten, een aula met 200 zitplaatsen, en faciliteiten voor afstandsonderwijs en technologische onderwijsmethoden. Ouderling Merrill J. Bateman van de Zeventig, president van de BYU, leidde de inwijding.

President Hinckley was 27 oktober 2000 ook aanwezig bij de opening van de galerie in het kunstmuseum aan de BYU, die is vernoemd naar Robert W. en Amy T. Barker. De eerste expositie in de galerie betrof de vroege schilderijen van wijlen Minerva Teichert, mormoons kunstenaars.

Op 19 november 2000, tijdens een thuiswedstrijd, bracht president Hinckley hulde aan LaVell Edwards, BYU football coach, die met pensioen ging.

Vóór de wedstrijd maakte president Hinckley op het veld bekend 'dat de raad van bestuur en het bestuur van de universiteit besloten hadden dat het stadion van de Cougars, als eerbetoon aan deze markante en geweldige man, voortaan het LaVell Edwards Stadium: Home of the BYU Cougars zou heten.'

Interkerkelijke dankdienst

President Hinckley is op 19 november 2000 opgetreden als gastheer van een interkerkelijke dankdienst in de Tabernakel in Salt Lake City. Elk jaar treedt op toerbeurt een kerkgenootschap in de Salt Lake Valley op als gastheer. In zijn toespraak benadrukte president Hinckley dat alle mensen kinderen van God zijn. 'Het is belangrijk dat we voortdurend al het mogelijk doen om respect en waardering voor elkaar te hebben', zei hij.

Onderscheidingen

De National Society of the Sons of the American Revolution (NSSAR) eerden in november 2000 president Hinckley door hem de Gold Good Citizenship-onderscheiding aan te bieden. De vereniging overhandigt de onderscheiding elk jaar aan zes mensen die zich hebben ingezet voor de gemeenschap. President Bruce Butler van de NSSAR zei dat president Hinckley was uitgekozen vanwege zijn 'onvermoeibare inzet voor de beginselen van de Amerikaanse samenleving.'

Ook noemde hij het boek *Standing for Something* van president Hinckley.

Ook president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, ontving in november 2000 een onderscheiding. De Latter-day Saints Public Relations Society reikte aan hem hun Communicator of the Year-onderscheiding uit. Bij ontvangst van de onderscheiding zei president Monson: 'Een getuigenis uit het hart is wellicht de beste boodschap die we elkaar kunnen geven.' □

Hulpverlening in noorden van Brazilië na destructieve overstromingen

Duizenden kilo's voedsel en kleding zijn door de kerk uitgedeeld toen in de eerste week van augustus 2000 ernstige overstromingen in het noorden van Brazilië meer dan 22 levens hadden geëist en meer dan 63 duizend mensen dakloos hadden gemaakt.

Zo'n drieduizend kerkleden zijn dakloos geworden. Er zijn 7350 dozen voedsel uitgedeeld onder leden en niet-leden. In totaal is er 109 ton aan hulpgoederen uitgedeeld, waaronder 8800 dekens en 6770 matrassen. Zendingen hebben op grote schaal hulp verleend aan mensen en hebben door de overstroming beschadigde eigendommen opgeruimd.

Ouderling Claudio R.M. Costa van de Zeventig, president van het gebied Brazilië-Noord, heeft de overstromende gebieden meteen na het terugtrekken van het water bezocht en de distributie van hulpgoederen van de kerk in Palmares, Barreiros en omliggende gebieden goedgekeurd.

'Bij ons bezoek aan die steden zagen wij wat je tijdens een oorlog zou verwachten', zei ouderling Costa. 'We

Wijkleden maken de kerk in Palmares schoon. Een jongeman geeft met de steel van een zaabber de hoogste waterstand aan.

zagen dakloze gezinnen – hongerig en koud, met naakte kinderen. We hebben onmiddellijk de hulp gestuurd die er in eerste instantie nodig was.'

'Wij zijn erg dankbaar voor de hulp van de hoofdzetel van de kerk en willen u zeggen dat de humanitaire hulp die uit Salt Lake City ontvangen is,

duizenden mensen tot zegen is geweest.' De overstromingen kwamen na vijf dagen zware regen, waardoor rivieren erosie veroorzaakten, buiten hun oevers traden en door steden stroomden, daarbij gebouwen verwoestend. □

Met dank aan Church News, 9 december 2000.

FOTOGRAF: MARGARETH COSTA, MET DANK AAN CHURCH NEWS

Jongevrouwen als getuigen

Julie A. Dockstader

Stel je eens voor – een koor van 550 duizend jongevrouwen die zingen: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft' (lofzang 92). Stel je dat eens voor: 550 duizend jongevrouwen die staan als getuigen van Jezus Christus, die hun getuigenis geven door middel van muziek, voordracht en kunstnijverheid. Dat gebeurde in november 2000 tijdens de wereldwijde viering van de jongevrouwen die een jaar geduurd heeft. Hoewel die jongevrouwen zich bij die gebeurtenis niet allemaal in dezelfde ruimte bevonden en zelfs niet in hetzelfde land, waren ze niettemin één. In ringen en districten van de hele kerk, waren ze samen gekomen met hun familieleden en leiders om te laten zien hoe zij in de loop van het jaar gesterkt zijn als getuige van Jezus Christus en zijn evangelie. Ze stonden ook stil bij de manier waarop ze hun eigen gezinsleden, gemeenschap en land gesterkt hadden door het thema van het herdenkingsfeest, 'Als getuige staan'.

'De rillingen lopen je over je rug', zei de algemeen presidente van de jongevrouwen, Margaret D. Nadauld, 'als je eraan denkt dat meisjes over de hele wereld in koren zingen en door middel van muziek en andere creatieve middelen hun getuigenis geven van het leven en de zending van de Heiland, wiens tweeduizendste geboortedag we dit jaar vieren.' De wereldwijde viering wordt gewoonlijk om de drie jaar gehouden. De laatste vond plaats in 1998, maar er is een uitzondering gemaakt om de

tweeduizendste geboortedag van de Heiland te vieren.

Hieronder volgt een aantal verslagen van de manier waarop jonge mensen als getuige hebben gestaan door zelf hun getuigenis te geven, de geboden na te leven, het goede voorbeeld te geven en anderen te helpen.

Montréal, Québec (Canada)

Staan als getuige begint thuis, zoals we zien aan Tanya Ashby (16) uit de wijk LaSalle in de ring Mount Royale (Montréal, Québec). Tanya's moeder

werd lid van de kerk toen haar dochter ongeveer drie was, maar ze zijn een aantal jaren inactief geweest. Tanya herinnert zich nu dat ze, toen ze ongeveer twaalf was, een volhardende huisonderwijzer had, wiens dochter, Rebecca Kaufman, pas met het seminarie was begonnen. 'Hoewel we niet naar de kerk gingen, kwam hij toch op bezoek. Plotseling wilde ik terug (naar de kerk). Ik zei tegen mijn moeder dat ik het seminarie ging volgen. Die zondag ging ik naar de kerk, en ik ben sindsdien blijven gaan. Toen ik binnen was, wist ik dat dit de plaats was waar ik wilde zijn.'

Los Angeles (Californië)

Gloria Pak (15) uit de (Koreaanse) gemeente Los Angeles 2 in de ring Los Angeles in Californië, is ervan overtuigd dat je meer mensen de helpende hand moet toesteken dan alleen in de kerk en thuis. De begaafde leerling van de Crescenta Valley-school werkt elke week als vrijwilliger in het ziekenhuis Verdugo Hills. Haar taak is patiënten eten brengen, monsters bij het laboratorium afgeven, werken als caissière in het cafeteria van het ziekenhuis en patiënten overplaatsen en uitschrijven.

'Het is een goede ervaring', zegt ze. 'Je geeft het goede voorbeeld door in de samenleving een handje te helpen. Je laat anderen zien dat je kunt helpen zonder er iets voor te krijgen.'

Windhoek (Namibië)

Het JV-programma geeft de jongevrouwen in Afrika een gevoel van eenheid en acceptatie. Womba Makuwa uit de gemeente Windhoek in Namibië, onderdeel van het zendingsgebied Cape Town in Zuid-Afrika, schrijft bijvoorbeeld:

FOTOGRAFIE: JULIE A. DOCKSTADER, MET DANK AAN CHURCH NEWS

Jongevrouwen uit Montréal (Québec, Canada). V.l.n.r.: de tweeling Giovanna en Filomena Ruscitto, Rebecca Kaufman, Marie Nadia Nyamwuveiraque, en Tanya Ashby.

'Ik weet zeker dat onze hemelse Vader leeft en van ieder van ons houdt. Ik ben dankbaar voor de verzoening van Jezus Christus. Ik weet en geloof dat het Boek van Mormon waar is. Ik vind het fijn bij de jongevrouwen, en ik zal de jongevrouwen absoluut missen. Binnenkort ga ik naar de ZHV.

'Ik ben zo dankbaar dat ik in de tempel aan mijn ouders ben verzegeld en me voor de doden heb kunnen laten dopen. Ik verheug me erop om in de tempel te trouwen en me op een goede dag aan mijn gezin te laten verzegelen. Door het evangelie ben ik een beter iemand geworden; daardoor kan ik verleidingen uit de weg gaan.'

Johannesburg (Zuid-Afrika)

Vanuit de ring Johannesburg in Zuid-Afrika schrijft de jongevrouwpresident Mary-Anne Casanova welke activiteiten, inclusief de jongevrouwenkampen, dit jaar gehouden zijn: 'Het jaar 2000 is een jaar geweest waarin onze jeugd veel vooruitgang heeft gemaakt, en de aantallen in de ring zijn beduidend groter geworden. In beide jongevrouwenkampen heerst een fantastische geest. Het kamp in het gebied Johannesburg werd gehouden op een prachtig kampeerterrein dat Suikerbosrand heet – het was bijtend koud toen we 's morgens om half zes met z'n allen een berg beklommen. Onder het lopen overpeinsden we de schoonheid en het wonder van Gods schepping. Op de top genoten we allemaal van ons ontbijt, dat voor elke zuster apart was ingepakt, met veel liefs van elke wijk. Er heerste een grote eenheid onder de zusters.'

Tijdens het hoogtepunt van hun activiteit verzorgden de jongevrouwen een cantate. Ze zongen lofzangen, gaven hun getuigenis, lazen gedichten voor en vertelden over hun geestelijke ervaringen.

Jeugd van Johannesburg (Zuid-Afrika) doet mee aan een activiteit.

Cardston (Alberta, Canada)

Jongevrouwen van de wijk Cardston 6 in de ring Cardston (Alberta), hebben zich in de maand januari ten doel gesteld dat ze in het jaar 2000 samen tweeduizend tempelverordeningen zouden uitvoeren door dopen, bevestigingen, of door gratis op kinderen te passen zodat de volwassenen in de wijk bevestigingen en verzegelingen konden doen.

Tijdens 'Een nieuw begin' op 25 januari 2000 werden de jongevrouwen aangemoedigd om het thema 'Als getuige staan' eer aan te doen door waardig te zijn om naar de tempel te gaan. Jan Bracha, adviseuse van de bijenkorfmeisjes van de wijk, vroeg zich af of het doel niet te hoog gegrepen was. Maar in augustus, drie maanden voor de wereldwijde jongevrouwenviering in november, werd het doel bereikt. Ze schat dat de jongevrouwen in haar wijk nu meer dan 2500 tempelverordeningen hebben uitgevoerd.

'Het is verbazingwekkend', zegt zuster Bracha, die gemerkt heeft dat er in deze groep jongevrouwen een sterke onderlinge band is ontstaan. 'Ik moet wel geloven dat het iets te maken heeft met dat doel in verband met de tempel', zegt ze.

De jongevrouwen in de wiken

Cardston 2 en 8 in de ring Cardston Alberta-West, hebben ook meer dan tweeduizend tempelverordeningen uitgevoerd.

'Ze vinden het heerlijk om naar de tempel te gaan', zegt Stacey Atwood, lid van het jongevrouwenvpresidium in wijk 2, over de 26 jongevrouwen in haar wijk. 'Ze hebben er zich dit jaar op toegelegd zo vaak mogelijk te gaan.'

Kim Vadnais (15) zegt dat ze geniet van het gevoel dat ze in de tempel krijgt. 'Het is zo heerlijk om dicht bij mijn hemelse Vader te zijn', zegt ze. Zuster Atwood zegt dat het tempelbezoek ook invloed heeft gehad op andere aspecten van het leven van de tieners. 'Ze werken harder aan hun persoonlijke vooruitgang', zegt ze. 'Ze willen een tempelaanbeveling hebben. Ze herkennen de Geest van de Heer in de tempel en ze willen dat ook in hun eigen leven.'

Heather Harris (12) zegt dat ze het fijn vindt de Geest in de tempel te voelen: 'Als je naar de tempel gaat, bouwt dat je op en dat maakt dat je er vaker heen wilt.' □

Met dank aan Church News, 2 december 2000.

Sarah Jane Weaver heeft aan dit artikel meegewerkt.

Extra ideeën voor de participatieperiode, april 2001

De volgende ideeën voor de participatieperiode zijn een aanvulling op de participatieperiode in de Liahona van april 2001. Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Luister naar de stem van een profeet' op bladzijde 4 en 5 van De Kindervriend in deze uitgave.

1. Speel 'Welk lied ben ik?' Maak grote muzieknoten van papier en schrijf achterop het nummer van een lied of lofzang. Leg de noten op de grond. Laat de kinderen een bonenzakje naar de noten gooien. Komt het zakje op een noot terecht, vertel de pianiste dan welk nummer er achterop staat en laat haar de eerste paar noten van dat lied spelen. Als er geen piano is, neurie dan de eerste noten van het lied. Laat de kinderen raden welk lied het is. Vertel ze dat we door dit liedje een van de boodschappen leren die onze profeet ons tijdens de afgelopen algemene conferenties gebracht heeft. Vraag wat die bood-

schap is. Laat het kind dat het antwoord geeft vertellen wat hij of zij de komende week kan doen om de profeet te volgen. Laat hem of haar dirigeren.

2. Hang een laken of deken voor de klas. Laat er een priesterschapsdrager achter staan en een kind ervoor. Laat de priesterschapsdrager het kind een tekst of andere speciale boodschap influisteren. Laat het kind het vervolgens doorgeven aan de rest van het jeugdwerk. Leg uit dat dit een van de manieren is waarop de Heer tot ons spreekt – dat het kind namens de priesterschapsdrager sprak, net zoals onze profeet namens de Heer spreekt. Laat de priesterschapsdrager vertellen hoe hij eens gezegend is door de raad van onze profeet te gehoorzamen, en hem uitnodigen om de kinderen zijn getuigenis te geven.

3. Help de kinderen met het uit het hoofd leren van een deel van Leer en Verbonden 1:38. Leg uit dat we uit

deze tekst leren dat onze hemelse Vader door zijn dienstknechten, de profeten, tot ons spreekt. Als de profeet ons iets leert, dan is dat hetzelfde als of onze hemelse Vader tot ons spreekt.

Deel de kinderen op in vier groepen. Geef de eerste groep een afbeelding van het eerste visioen en laat een kind die omhoog houden bij het opzeggen van deze woorden: 'Hetgeen Ik, de Here, heb gesproken, dat heb Ik gesproken'. Herhaal die procedure met de andere drie groepen. Plaat voor groep 2: Mozes en de brandende braamstruik. Bijbehorende tekst: 'het-zij gesproken door mijn eigen stem'. Plaat voor groep 3: president Hinckley. Bijbehorende tekst: 'of door de stem mijner dienstknechten'. Plaat voor groep 4: een groot =teken. Bijbehorende tekst: 'dat is hetzelfde'. Herhaal elk zinsdeel tot alle kinderen de tekst uit het hoofd hebben geleerd. □

Vraag en antwoord

Het artikel 'Vraag en Antwoord' dat gepland stond voor dit nummer van de *Liahona* zal in een latere uitgave verschijnen. Daar wij de planning van toekomstige vragen-antwoordartikelen willen handhaven, nodigen wij jongeren uit op de onderstaande vraag te reageren. Je bijdrage moet vóór 1 juni 2001 bij ons binnen zijn. Stuur die naar: QUEST-

IONS AND ANSWERS 06/01, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA.

Je kunt in je eigen taal schrijven (of typen). Je antwoord komt alleen voor publicatie in aanmerking als je volledige naam, leeftijd, adres en wijk/ring (of gemeente/district) vermeldt. Stuur zo mogelijk ook een foto

van jezelf; die wordt echter niet teruggestuurd. Een representatieve keuze uit de antwoorden zal worden gepubliceerd.

VRAAG: In het Boek van Mormon lijken de rijken gehelend te worden, vooral als ze de armen niet helpen. Is het moreel verkeerd om rijk te zijn in een wereld met zoveel armen? □

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ■ APRIL 2001

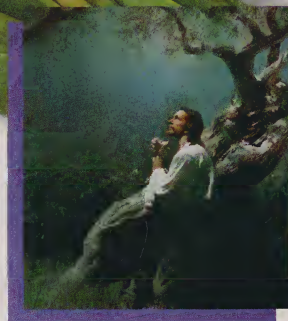

EEN VERHAAL DAT JIJ KUNT VERTELLEN

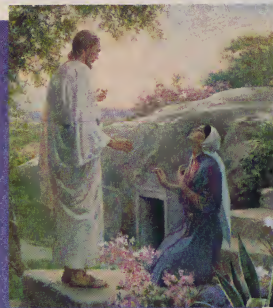
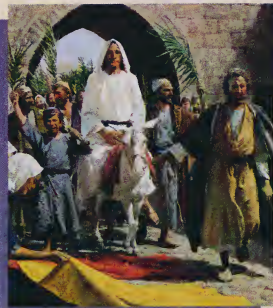
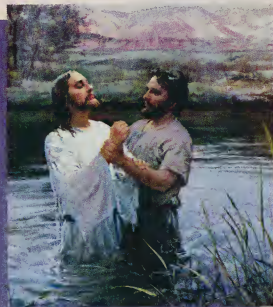

PASEN

'Gij trekt uit tot redding van uw volk'
(Habakuk 3:13).

HARRY ANDERSON, DE PROFEET JESAJA VOORSPELT DE GEBORTE VAN CHRISTUS; HEINRICH HOFMANN, CHRISTUS IN DE TEWEL; HARRY ANDERSON, JOHANNES DOOPT JEZUS EN DE BERGPREDE; WARNER SALLMAN, JEZUS CHRISTUS; CARL HEINRICH BLOCH, CHRISTUS GENEEST DE ZIEKEN BIJ DE BRON VAN BETHESA (BETHESDA DANSK INORE MISSION, KOPENHAGEN); HARRY ANDERSON, DE TRIOMFALE INTOCHT VAN CHRISTUS; CARL HEINRICH BLOCH, HET LAATSTE AVONDMAAL (MET DANK AAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM IN FREDERIKSBORG IN HILLERØD IN DENEMARKEN); HARRY ANDERSON, CHRISTUS IN GETSEMANE, DE KRUISIGING, DE OPSTANDING EN DE HEMELVAART

Luister naar de stem van een profeet

Diane S. Nichols

'Hetgeen Ik, de Here, heb gesproken, dat heb Ik gesproken, (...) hetzelfde gesproken door mijn eigen stem, of door de stem mijner dienstknechten, dat is hetzelfde' (Leer en Verbonden 1:38).

Als Jezus Christus naar jou toekwam om wat tegen je te zeggen, zou je dan de tijd nemen om te luisteren? Ieder jaar in april en oktober spreken de profeet en andere algemene autoriteiten ons toe in de algemene conferentie. Ze vertellen ons wat de Heiland tegen ons zou zeggen als Hij hier was. Hun woorden zullen ons leiden.

In het Boek van Mormon lezen we over koning Benjamin, een profeet. Toen hij oud geworden was, wilde hij zijn volk nog meer over de Heiland vertellen. Hij liet vlakbij de tempel een hoge toren bouwen zodat iedereen hem zou kunnen horen.

De mensen sloegen hun tenten rondom de tempel op en zaten klaar toen koning Benjamin begon te spreken. Er waren echter zoveel mensen dat niet iedereen hem kon horen. Dus liet hij zijn woorden opschrijven en onder zijn volk uitdelen.

Toen zijn toespraak afgelopen was, wilden de mensen de naam van Jezus Christus op zich nemen en zijn geboden onderhouden. Ze sloten een verbond dat ze Jezus altijd in gedachten zouden houden. Het volk deed wat de Heer hun, door hun profeet, had gevraagd. (Zie Mosiah 1:6.)

Afgelopen oktober heeft president Gordon B. Hinckley tot ons gesproken en deze maand doet hij dat weer. Net als koning Benjamin spreekt hij namens de Heiland. Hij heeft geen hoge toren nodig; hij spreekt tot ons vanuit het Conferentiecentrum in Salt Lake City.

Niet iedereen kan naar het Conferentiecentrum toegaan om president Hinckley te horen spreken. Daarom worden zijn toespraken over de hele wereld via de televisie, de satelliet, de radio, de computer, videobanden en tijdschriften van de kerk uitgezonden. Het is belangrijk dat we net zo naar zijn woorden luisteren als we naar de woorden van Jezus Christus zouden luisteren. Door president Hinckley spreekt de Heiland tot ons!

Instructies

1. Plak bladzijde 5 op stevig papier.
2. Knip deel 1 en deel 2 uit, en daarna het raam in deel 1.
3. Schrijf vier raadgevingen op die de profeet ons heeft gegeven. Schrijf ook op wat jij doet om de raad van de profeet op te volgen.
4. Kleur de plaatjes van kinderen die doen wat de profeet heeft gevraagd.
5. Maak twee kokers door de uiteinden van deel 1 aan elkaar te plakken en vervolgens de uiteinden van deel 2 (zie voorbeeld).
6. Schuif deel 2 in deel 1 en draai deel 2 totdat je een plaatje ziet. Draai elke dag een nieuw plaatje voor het raam en denk aan wat je zult doen om de profeet te volgen.

Ideeën voor de participatieperiode

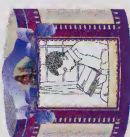
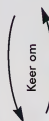
1. Bevestig stroken met uitspraken uit conferentietoespraken of uitspraken uit 'Bijzondere getuigen van Christus' (Zie Liahona, april 2001, blz. 2-24.) aan een draad, en hang aan het begin een bordje 'geboorte' en aan het eind een bordje 'eeuwig leven'. Leg uit dat wij ons op aarde het plan van onze hemelse Vader niet meer kunnen herinneren. Wij moeten zijn plan leren kennen door de Schriften en de levende profeten. Doe een van de kinderen een blinddoek om als symbool van het vergeten van ons voorsterfelijk bestaan, en laat hem of haar vanaf 'geboorte' naar een van de uitspraken langs de draad lopen. Doe de blinddoek af en laat het kind de uitspraak voorlezen en vertellen hoe hij of zij die uitspraak kan toepassen. Ga door totdat alle uitspraken aan de beurt zijn geweest. Zing 'Wij danken u, Heer, voor profeten' (lofzang 17).

2. Om de kinderen duidelijk te maken dat we stapje voor stapje vooruitgang maken, maakt u een poster van een ladder zonder treden. Maak losse treden waarop u adviezen van de profeten schrijft. Doe die in een doos of zak. Laat de kinderen treden kiezen. Leg uit dat het onmogelijk is de ladder te beklimmen als hij maar één of twee treden heeft. Met alle treden kunnen we echter naar de top klimmen en het geluk vinden dat onze hemelse Vader in petto heeft voor hen die de raad van de profeten opvolgen. Versterk het thema op iedere trede door een passend gebedwerkliedje of een lofzang te zingen. □

WAT DE PROFEET VAN MIJ VRAAGT

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

Knip uit

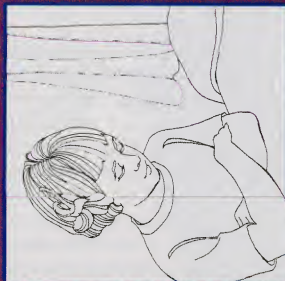

Voorbeeld

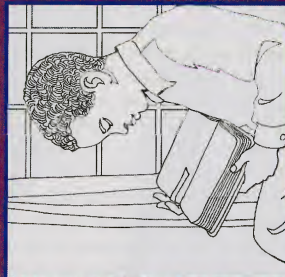
WAT IK DOE OM DE PROFEET TE VOLGEN

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

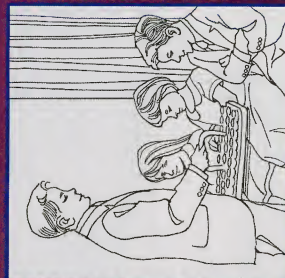
Plak

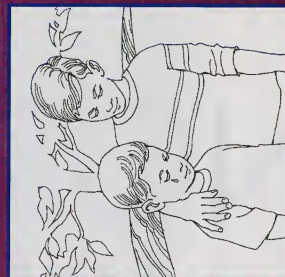
Ik bid.

Ik lees in de Schriften.

Ik denk aan de Heiland.

Ik ben aardig voor anderen.

Plak

NORBERTO HARIJAONA

UIT ANTANANARIVO (MADAGASKAR)

Anita F. Boff

De zon gaat al vroeg op in het stadje Antananarivo. Tegen de tijd dat Norberto, tien jaar, en zijn broers Tahiry, negen jaar, en Tahina, twaalf jaar, de vijfhonderd meter naar school lopen, zijn er al heel veel auto's en mensen op straat. De school begint om acht uur precies.

'Ik vind het fijn om met mijn vrienden op school op te trekken', zegt Norberto. Hij heeft vaak de gelegenheid om over het evangelie te vertellen want hij is een van de weinige leden op zijn school. Hij wil graag een goed voorbeeld voor de andere kinderen op zijn school zijn door de leringen van Jezus na te leven. 'Ik zeg tegen mijn vrienden dat ze niet moeten vechten en ik sla zelf ook nooit iemand', legt hij uit.

Norberto en zijn klasgenoten hebben ieder een vriendschapsboek waarin hun vrienden iets kunnen schrijven. Onlangs schreef Norberto zijn vriend Hery een brief voor in zijn vriendschapsboek.

Hij schreef Hery dat God van hem houdt en dat hij het goede moest kiezen omdat verkeerde keuzen je ongelukkig maken.

Norberto schreef de brief

heel netjes in het Frans en liet hem door zijn ouders nakijken.

Norberto spreekt op school Frans en thuis Malagassisch. (Dat zijn de officiële talen van Madagaskar. Veel mensen daar spreken die talen allebei.) Zijn lievelingsvak op school is rekenen maar hij vindt de Engelse les ook erg leuk.

Als hij thuis komt van school, speelt hij in de achtertuin graag basketbal met zijn broers en vrienden uit de buurt. En net als zijn broers fietst hij graag. Soms gaat hij alleen fietsen; soms gaan ze met z'n drieën fietsen! Ook maakt hij graag auto's die hij aan een touw achter zich aan kan trekken. Bovendien heeft hij taken. Bijvoorbeeld huiswerk doen, zijn bed opmaken en soms brood kopen voor het gezin.

Norberto brengt veel tijd met zijn huisgenoten door. Vaak kijken ze samen een video of lopen gezellig naar de markt. Ze eten altijd samen want de jongens komen tussen de middag ook thuis. Norberto's lievelingsgerechten zijn karbonaadjes en gebakken eieren.

De gezinsavond vindt hij heel bijzonder. Hij vindt het heerlijk om samen de Schriften te bestuderen, te zingen en te bidden. Hij doet ook graag spelletjes uit *Le Liahona* (de Franse *Liahona*). Hij vindt het fijn als

hem gevraagd wordt om het gebed uit te spreken.

's Avonds bidt Norberto en klimt dan in het stapelbed dat hij met zijn broer heeft. Vervolgens zingen ze samen. Het liefst zingen ze jeugdwerkliedjes. 'Ik houd heel veel van de kerk omdat er jeugdwerk is', zegt Norberto.

Norberto verheugt zich er iedere zondag op om naar de kerk te gaan. Hij vindt het leuk om de Schriften te bestuderen en spellerjes te doen in het jeugdwerk. In zijn jeugdwerkklass hebben ze het nu over Joseph Smith en lezen ze het boek Job in de Bijbel. 'Ik vind het prettig om over Job te lezen omdat het me eraan doet denken dat mensen beproefd worden', zegt hij.

Norberto en zijn huisgenoten zijn ook wel beproefd. Op een keer had Norberto malaria. Hij rilde over zijn hele lichaam. Zijn ouders hadden geen medicijn voor hem. Maar zijn vader gaf hem een zegen door de macht van het priesterschap en toen kon Norberto 's nachts eindelijk goed slapen. Nu vraagt hij altijd om een zegen als hij ziek is of op school een belangrijk proefwerk heeft.

Norberto zegt dat hij dankzij de kerk vele zegeningen ontvangt. De mooiste daarvan is dat hij en zijn huisgenoten op 5 januari 1997 in de tempel aan elkaar verzegeld werden. De reis naar de tempel in Johannesburg werd door een speciaal fonds van de kerk voor zijn ouders betaald. Maar om de kinderen te kunnen meenemen moesten zijn ouders het huis waarin zij woonden, verkopen.

Norberto en zijn huisgenoten zijn lid van de kerk geworden door een oom die ze 'Ton Ton' noemen. In 1985 gaf Ton Ton een abonnement op *Le Liahona* cadeau. Dus toen hij in 1991 weer bij hen op bezoek kwam, hadden ze al een indruk van wat de kerk inhield. Ton Ton zei toen: 'De kerk is nu ook in Madagaskar gekomen. Laten we haar gaan zoeken.'

Ze vonden het kerkgebouw, maar de eerste keer dat het gezin naar de kerk ging, kon Elie, Norberto's vader, niet mee. Hij had een taak bij de jongemannen in een andere kerk. Toen Norberto's moeder, Esther, na dat eerste kerkbezoek thuiskwam, zei ze tegen haar man:

'We hebben de juiste kerk gevonden.' De daarop volgende zondag ging Elie mee naar de kerk en aanvaarde het hele gezin het evangelie. Norberto was toen nog een baby. Maar toen hij acht was geworden, liet hij zich dopen, zelfs al was hij bang voor water.

Zijn vader en moeder zeggen dat Norberto een gulle jongen is. 'Norberto heeft hier vlakbij wat vrienden die heel, heel arm zijn', legt zijn moeder uit. 'Sommigen hebben geen schoenen. Norberto vraagt altijd of wij nog wat spullen kunnen missen. Hij zegt dat wij genoeg hebben. Hij wil zijn eten en kleren altijd met hen delen. Zo is hij, heel gul.'

Veel leden in Antananarivo hebben hetzelfde soort geloof als Norberto. De kerk groeit snel in Madagaskar. Binnen niet al te lange tijd zullen de gemeenten wijken en het district een ring worden.

Norberto heeft in het jeugdwerk zijn getuigenis gegeven. 'Ik weet dat de kerk waar is', zegt hij. 'Ik heb een getuigenis van de profeet Joseph Smith. Ik weet dat hij het Boek van Mormon heeft vertaald.'

Norberto wil alle jeugdwerkkinderen aanmoedigen om het goede te kiezen. Op die manier kunnen ze echt geluk vinden — hetzelfde geluk waarover Norberto nu aan iedereen die hem kent vertelt. □

Bovenaan: Norberto zingt graag met zijn broer. Daaronder: Het gezinsgebed is iedere dag een belangrijke gebeurtenis in huize Harijaona.

HET HEILIGE BOS

Eerbiedig ♩ = 60-66

C

1. De och - tend - zon met
2. Zij kwa - men op zijn

Cdim⁷ Baug Em

stra - lend licht be - scheen de bo - men en het mos en
smee - ge - bed en spra - ken toen op zach - te toon. Zij

Gm Dm Am

Jo - seph kniel - de in ge - bed, en Jo - seph kniel - de
brach - ten blijd - schap in zijn hart, Zij brach - ten blijd - schap

Em E^b Baug C

in ge - bed, daar in het hei - lig' bos.
in zijn hart, de Va - der en de Zoon.

Tekst: Joan D. Campbell (1929-), © 1969 IRI

Musiek: Hal K. Campbell (1927-), © 1969 IRI

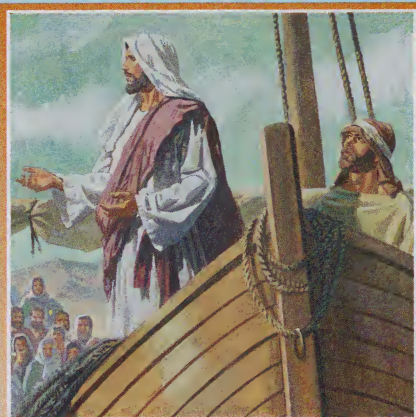
Arrangement © 2001 IRI

Dit lied mag voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis worden gekopieerd.

GARY L. KAPP, HET EERSTE VISIËN

Geschiedenis van Joseph Smith 1:14, 17

JEZUS KIEST ZIJN APOSTELEN

ILLUSTRATOR: ROBERT T. BARRETT

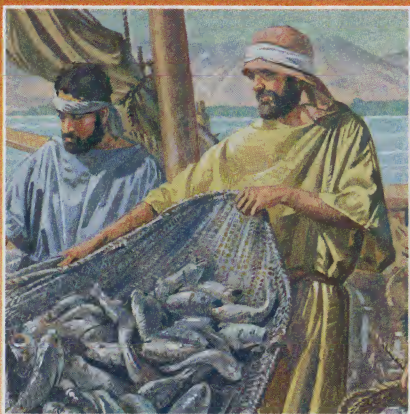
Op een goede dag was Jezus de mensen op de oever van het Meer van Galilea aan het lesgeven. Hij deed dat vanuit een boot. Die boot was van een man die Petrus heette. Petrus en zijn vrienden hadden de hele nacht gevist, maar geen enkele vis gevangen.

Lucas 5:1-5

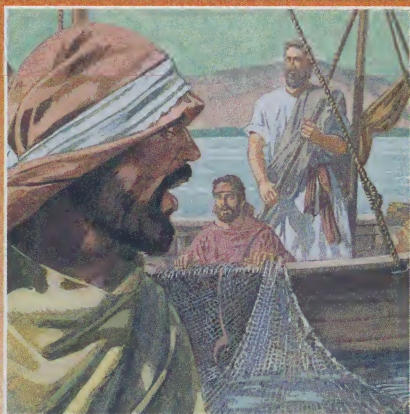
Toen Jezus klaar was met lesgeven zei hij tegen Petrus dat hij de boot naar diep water moest varen. Daar aangekomen zei Hij tegen Petrus en zijn vrienden dat ze de visnetten in het water moesten uitgooien. Dat deden ze.

Lucas 5:4-5

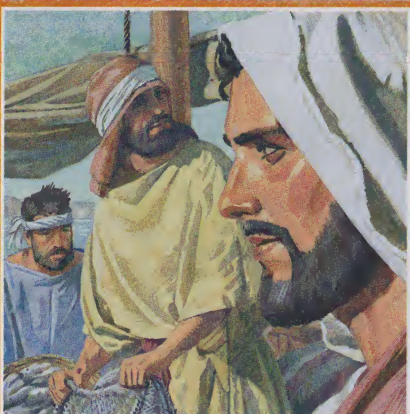
Toen vingen ze zoveel vis dat de netten begonnen te scheuren.

Lucas 5:5-6

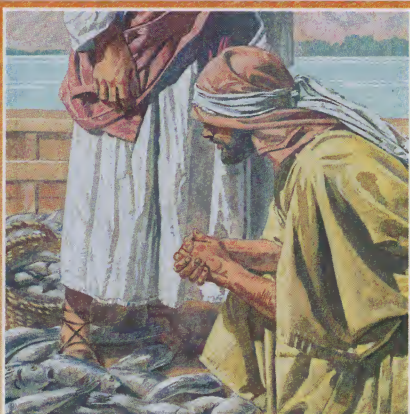
Petrus riep zijn vrienden in een andere boot te hulp. Allebei de boten werden helemaal met vis gevuld.

Lucas 5:7

Petrus en zijn vrienden waren heel verbaasd. Ze wisten dat Jezus Christus hiervoor gezorgd had.

Lucas 5:8-9

Toen knielde Petrus aan de voeten van de Heiland neer en zei dat hij een zondaar was en dat hij niet goed genoeg was om zo dichtbij Jezus te zijn. Jezus zei tegen Petrus dat hij zich geen zorgen hoefde te maken.

Lucas 5:8-10

Twée vrienden van Petrus, Jakobus en Johannes, waren broers. Jezus zei tegen hen en Petrus dat ze met Hem mee moesten komen. De drie mannen lieten toen alles achter en gingen met Jezus mee. Ook aan andere mannen vroeg Jezus om met Hem mee te komen en 'vissers van mensen' te worden.

Matteüs 4:18–22, 9:9; Lucas 5:10–11; Johannes 1:35–51

Jezus had twaalf apostelen nodig om zijn kerk te leiden. En omdat Hij daar de juiste mannen voor wilde uitkiezen, bad de Heiland de hele nacht. De volgende ochtend koos Hij twaalf mannen uit en ordende hen. Op die manier gaf Hij hun het priesterschap en de macht om apostel te zijn.

Lucas 6:12-16; Johannes 15:16

De apostelen reisden naar vele steden, onderwezen daar in het evangelie en genazen zieke mensen. Daarna keerden ze terug naar Jezus om Hem te vertellen wat ze hadden gedaan.

Marcus 6:30; Lucas 9:1-6, 10

DE TOESPRAAK

T. S. Hettinger

ILLUSTRATOR: DICK BROWN

Tijd om op te staan', riep mama opgewekt. Ik draaide me om en deed net of ik haar niet hoorde. Dat doe ik altijd als ik geen zin heb om op te staan.

Maar mama gaf het niet op. 'Het ontbijt is over een paar minuten klaar', riep ze. 'Wie wat wil eten, moet opschieten.'

Daardoor kwam mijn broer in beweging. 'Kom op', zei Diederik en duwde mijn bed heen en weer.

'Ik heb geen honger', mompelde ik.

'Zelf weten.' Hij ging naar de keuken.

Het was ook waar. Ik had echt geen honger. Eigenlijk deed mijn buik een beetje pijn. *Misschien moet ik tegen mama zeggen dat ik ziek ben, dacht ik. Ja, dat is het — ik ben ziek en moet thuis blijven.*

Even later zag ik mijn kans schoon.

'Diederik zegt dat je geen honger hebt.' Mama ging op de rand van mijn bed zitten. 'Voel je je niet goed?' Ze legde haar hand op mijn voorhoofd. 'Je bent niet warm.'

'Ik ben niet ziek', antwoordde ik naar waarheid, 'maar ik voel me niet zo lekker.'

Even zat mama te piekeren, toen begreep ze het. 'Ben je zenuwachtig over je toespraak?'

'Ik ben niet gewoon zenuwachtig', zei ik. 'Gisteravond toen ik naar bed ging was ik zenuwachtig. Maar toen droomde ik vannacht dat ik, toen ik opstond om mijn toespraak te houden, mijn aantekeningen niet kon vinden en dat ik alles vergeten was. Het was afschuwelijk!'

Mama schudde haar hoofd. 'Wat naar dat je zo'n

vervelende droom had. Maar het was maar een droom. Het zal allemaal best lukken.'

'Kunnen we niet zeggen dat ik ziek ben?' vroeg ik. Maar ik wist wel dat mama daar nooit aan mee zou doen.

'Kom toch maar wat eten', zei ze en trok de dekens van me af. 'Dan zul je je veel beter voelen.'

Ik wist zeker dat het enige waardoor ik me beter kon voelen was, dat we de jeugdwerkpresidente zouden vertellen dat ik te ziek was om een toespraak te houden. Marjan kon wel twee toespraken houden. Ze hield de hele tijd toespraken. Ze vond het zelfs leuk. Ik probeerde wat te zeggen maar mama wierp me zo'n 'probeer het maar niet'-blik toe.

'Goedemorgen', zei papa vrolijk terwijl ik op mijn stoel neerplofte.

'Morgen', knorde ik. Ik kon er niet toe komen het een goede morgen te noemen.

Papa keek me onderzoekend aan.

'Jasper maakt zich zorgen over zijn toespraak', legde mama uit.

'O', zei papa. 'Kan ik misschien helpen? Ik wil wel even luisteren als je nog een keer wilt oefenen voordat we naar de kerk gaan.'

Ik schudde mijn hoofd. Mijn toespraak voor mijn vader oefenen hielp niet. Ik at wat en vroeg toen of ik van tafel af mocht.

'Weet je; we zijn echt trots op je', zei mama terwijl ik mijn bord afspoelde.

'Ik had nooit gedacht dat jij de eerste van ons gezin zou zijn die een toespraakje in de kerk zou houden.'

'Ik ben ervan overtuigd dat we uiteindelijk allemaal aan de beurt komen', zei papa met een glimlach.

'Wat bedoel je daarmee?' vroeg Diederik geschrokken.

'Nou, heiligen der laatste dagen houden nu eenmaal toespraken', antwoordde papa. 'We hebben geen dominee die iedere week een preek houdt, zoals wij gewend waren. In plaats daarvan houden de leden om de beurt toespraken.'

Diederik schudde zijn hoofd. 'Ik wil nooit van mijn leven een toespraak houden.' Hij keek mij aan. 'Wie heeft er gezegd dat jij een toespraak moet houden?'

'Niemand. Mijn lerares vroeg in mijn klas wie er een toespraakje wilden houden. Een ander kind en ik staken de hand op', legde ik uit.

'Je bedoelt dat je het zelf hebt aangeboden?' Diederik was geschokt.

Ik haalde mijn schouders op. 'Het leek toen wel een goet idee. Nu wilde ik dat ik het niet had gedaan.'

Mama sloeg haar arm om me heen. 'Het gaat prima; dat zul je zien. Ga je nu maar klaar maken voor de kerk.'

Even later zocht ik mijn vader. 'Pap, wil je me met mijn das helpen? Ik heb het al drie keer geprobeerd en het wil maar niet lukken.'

'Natuurlijk.' Hij deed de das om zijn nek en strikte hem precies zoals het hoort. Hij zag er gek uit met mijn das. De das was veel te kort. Toen deed hij de das over zijn hoofd af en deed hem over mijn hoofd om.

'Dankjewel', zei ik. Ik haalde mijn toespraak uit de zak in mijn overhemd en begon hem voor de bijloesten keer door te lezen.

Tijdens de avondmaalsdienst las ik mijn aantekeningen weer keer op keer. Pas toen ik Marjan naar me zag kijken stopte ik ze weer in mijn zak.

Toen ik in het jeugdwerklokaal kwam, liep ik naar het podium voor in het lokaal. Onderweg stond ik nog even stil bij het spreekgestoelte om zeker te weten of ik wel groot genoeg was om erover heen te kijken zonder de verhoging die de kleine kinderen gebruikten.

Toen ik over het spreekgestoelte heen keek, zag ik mijn moeder en vader achter in het lokaal zitten. Ik had ze niet gevraagd om te komen maar was ook niet verbaasd ze daar te zien. Wat me wel verbaasde, was

dat Diederik naast ze zat. Hij sloeg zijn zondags-schoollles over om mijn toespraak te kunnen horen! Ik wist niet zeker of ik dat fijn vond of niet.

Marjan ging naast me zitten. 'Ben je zenuwachtig?' vroeg ze.

Ik probeerde er heel rustig uit te zien. 'Jij?' vroeg ik.

Ze knikte. 'Ik heb al vaak een toespraakje gehouden maar ik word nog altijd zenuwachtig.' Ze stak haar handen naar voren om te laten zien dat die trilden.

'Waarom steek je dan je hand op?' vroeg ik.

Marjan haalde haar schouders op. 'Ik denk dat in de kerk spreken goed is. Ik vind het belangrijk om anderen te vertellen wat je gelooft. Vind je dat ook niet?'

'Tja, dat zal wel', zei ik. 'Ik heb nog nooit eerder een toespraak gehouden.'

Marjan keek me geschrokken aan. 'Echt waar?'

'In mijn vorige kerk hield de dominee alle preken', legde ik uit.

'Het valt wel mee als je eenmaal op gang bent', zei Marjan met een glimlach.

Het jeugdwerk begon, dus hielden we op met praten. Ik voelde me verbaasd rustig. Op de een of andere manier voelde ik me beter doordat ik wist dat Marjan zenuwachtig was als ze een toespraak hield.

Na het openingslied en het gebed kondigde de jeugdwerkpresidente aan dat Marjan en ik een toespraakje zouden

houden. Marjan was eerst. Ik had moeite om naar haar toespraak te luisteren. In gedachten nam ik mijn eigen toespraak nog door. En ik schrok een beetje toen ik haar 'amen' hoorde zeggen.

'Succes', fluisterde ze toen ik haar op weg naar het spreekgestoelte passeerde.

Ik haalde de aantekeningen uit mijn zak en begon.

'Dit is de eerste keer dat ik een toespraakje in de kerk houd', begon ik. 'Het is zelfs de eerste keer dat iemand van ons gezin een toespraakje in de kerk houdt.' Ik keek naar mijn huisgenoten. Ze lachten me allemaal toe.

Vervolgens vertelde ik hoeveel mijn leven veranderd was sinds we ons hadden laten dopen. Ik sprak over het lezen van het Boek van Mormon. Ik vertelde hoe de zendingen ons hadden les gegeven.

Toen vertelde ik hoe ik had leren bidden, en hoe blij ik was toen ik ontdekte dat onze hemelse Vader wil dat we bidden en hoe ik wist dat Hij naar onze gebeden luistert en ze beantwoordt.

Ik was bijna klaar toen ik merkte dat ik mijn aantekeningen nog steeds stijf in mijn hand geklemd hield. Ik had ze niet eens nodig gehad! Ik bedankte mijn ouders en Diederik dat ze samen met mij lid van de kerk waren geworden en zei dat ik van ze hield. Dat stond niet eens in mijn aantekeningen. En toen beëindigde ik mijn toespraak 'in de naam van Jezus Christus. Amen.'

Ik ging zitten en voelde me opgelucht en blij.

'Goed gedaan!' fluisterde Marjan.

'Dank je', zei ik en kreeg een kleur.

Ik keek nog eens naar mijn huisgenoten. Diederik en papa glimlachten. Mama had tranen in haar ogen. Ik zag wel dat het tranen van geluk waren.

Toen we gingen zingen, zag ik mijn ouders en Diederik zachtjes weggaan om hun eigen klas nog bij te wonen. Op dat moment besloot ik dat ik, als mijn klas nog eens aan de beurt was om toespraakjes te houden, weer mijn hand op zou steken. □

Verband gevonden tussen Boek van Mormon en vindplaats in Jemen

Een groep archeologen van de kerk heeft onlangs aanwijzingen gevonden die een verband aantonen tussen een vindplaats in Jemen, in de zuidwesthoek van het Arabische schiereiland, en een naam in het verslag van de reis van Lehi in het Boek van Mormon.

Warren Aston, Lynn Hilton en Gregory Witt vonden twee stenen altaren die volgens beroepsarcheologen ten minste uit ongeveer 700 v.C. stammen. Die altaren hebben een inscriptie die aangeeft dat Nahom echt een plaats was die op dat schiereiland al bestond vóór de tijd van Lehi. In het Boek van Mormon staat dat Ismaël na zijn dood begraven is op de plaats die Nahom werd genoemd (1 Nephi 16:34). Broeder Witt zegt dat dit de eerste archeologische vondst is die de authenticiteit bewijst van een andere plaatsnaam dan Jeruzalem of de Rode Zee. □

Op dit oude altaar staat het woord Nahom.

FOTO GEPAAST MET TOEGESTUIMING VAN DE STICHTING LEHI TAAL

Dienstbetoondag ring Den Haag

Dienstbetoon krijgt in de ring Den Haag bijzondere aandacht. Daarom had Robbert Jan van der Vlis, hogeraadslid en voorzitter van het pr-comité van de ring, namens het ringpresidium een oproep aan alle units gedaan om op zaterdag 26 augustus 2000 bijzondere aandacht te schenken aan dienstbetoon aan de gemeenschap en er metterdaad mee bezig te gaan. De units werden uitgedaagd om dienstbetoonprojecten op te zetten, om de leden actief te betrekken bij het belangeloos iets voor een ander doen.

In de priesterschapsquorums en I-groepen, in de zustershulpvereniging en vanaf de kansel is veel aandacht besteed aan het beginsel dienstbetoon. De respons op en betrokkenheid bij die oproep was overweldigend. Vanuit de hele ring is uit diverse bronnen vernomen dat er die dag metterdaad op grote schaal en in grote getale dienstbetoon is gedaan.

Davy Foss, hogeraadslid en voorzitter van het activiteitencomité van de ring, had met zijn comité aansluitend een barbecue voor de ring georganiseerd.

Meer dan 200 leden hebben daaraan deelgenomen. Bij die barbecue werd er niet alleen goed gegeten, maar is ook de stemming onder de 'dienstbetoners' gepeild. De reacties

waren onverdeeld gunstig. 'Gezellig', 'wat een grote opkomst!' en 'dit is zeker voor herhaling vatbaar', waren veelgehoorde reacties. Een dansavond met uitstekende muziek besloot de dag. De belangstelling daarvoor was kleiner, maar misschien hadden velen zo hard had gewerkt dat ze geen energie meer over hadden.

Mede dankzij het gunstige weer was de dienstbetoondag van de ring Den Haag een groot succes. Voor wie het nog nooit op deze manier hebben gedaan, is dit verslag misschien een stimulans om het ook eens te proberen. □

Fred Beijerling, Davy Foss

Eerste paal geslagen voor Den Haag-tempel

Op 16 december was het zover: onder grote publieke belangstelling werd de eerste dikke betonnen paal voor het fundament van de Den Haag-tempel een eindje de vochtige grond in geslagen. Zo warm als het was geweest toen de eerste spade werd gestoken, zo nat was het bij het slaan van de eerste paal. Toch waren zo'n 350 belangstellenden, merendeels leden van de kerk uit Nederland en België, naar Zoetermeer gekomen om deze gebeurtenis mee te maken. Ook de pers was vertegenwoordigd, en er waren nog diverse andere genodigden.

Met honderden witte paraplu's werd hun duidelijk gemaakt dat wit de kleur van de tempel is.

President Jon M. Jansen van de ring Den Haag, vice-voorzitter van het tempelcomité, verwelkomde de aanwezigen. Hij sprak over het verschil tussen een kerk en een tempel, en vergeleek deze gebouwen met de gewijde gebouwen die men in bijbelse tijden kende: de tempel in Jeruzalem en de synagogen die in elk dorp te vinden waren. De kerk is de plaats waar de leden elke zondag bij elkaar ko-

men, terwijl de tempel een plaats is waar getrouwe leden verbonden sluiten, onder meer huwelijken.

Toespraken

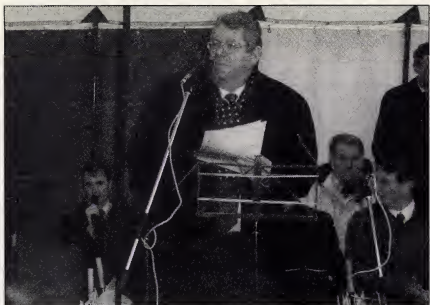
Na een lofzang en een gebed sprak prof. dr. L. van Leeuwen, burgemeester van Zoetermeer. Hij zei dat het voor een burgemeester een zeldzame gelegenheid is om de eerste paal te slaan voor een kerkelijk gebouw: 'De meeste kerken zijn ouder dan de burgemeesters.' De heer Van Leeuwen memoreerde dat de kerk sinds de ja-

ren '70 een gemeente heeft in Zoetermeer. Sinds die tijd zijn er op verschillende plekken kerkdiensten gehouden; tot vorig jaar op de locatie waar nu de tempel wordt gebouwd. Hij had goed begrepen dat de tempel belangrijk is voor de leden van de kerk, en vond dat het voor de gemeente Zoetermeer daarom een eer is om dat bijzondere gebouw te mogen huisvesten.

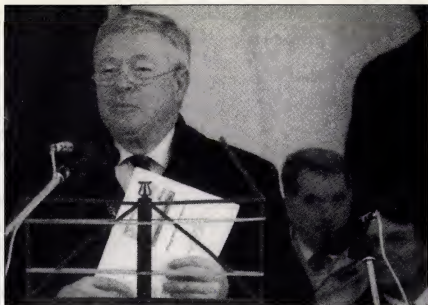
Burgemeester Van Leeuwen vertelde dat hij in 1991 Salt Lake City had bezocht. Zoekend naar een passend geschenk had hij, denkend aan de twee plaatsnamen, een suikertrooier en een zoutstrooier laten vervaardigen voor zijn gastheren. De naam 'Sweet Lake City' voor Zoetermeer gebruikte hij nogal eens tegenover buitenlanders die 'Zoetermeer' moeilijk uit te spreken vonden. 'Ik hoop dat "Sweet Lake City" een goede ves-

Honderden leden en andere genodigden waren aanwezig, velen getooid met witte paraplu's.

President Jansen van de ring Den Haag verwelkomt de aanwezigen.

Burgemeester Van Leeuwen: 'Het is een eer voor de gemeente Zoetermeer om dit bijzondere gebouw te mogen huisvesten.'

tigingsplaats voor uw tempel zal blijken te zijn', zei hij aan het slot van zijn toespraak.

President John K. Carmack van het gebied Europa-Midden toonde zich verheugd dat er ondanks het slechte weer nog zoveel belangstellenden waren. 'We wisten niet of er wel mensen zouden komen', zei hij. 'Het is geweldig dat we nu met de bouw van deze tempel kunnen beginnen. Er zijn meer tempels aangekondigd in Europa: bij Parijs, in Kopenhagen, in Fin-

land en in de Oekraïne. Gisteren waren we nog in Kopenhagen. Daar wordt een bestaand gebouw tot tempel verbouwd. Hier in Nederland wordt een nieuwe tempel vanaf het fundament opgebouwd.'

Verwijzend naar de eerste aankondiging van de bouw van kleine tempels, door president Hinckley in april 1997, zei ouderling Carmack: 'Een droom van president Hinckley was dat er voor het einde van het jaar 2000 honderd tempels in gebruik zouden

zijn. Bij de inwijding van de Boston-tempel [in oktober 2000] is die droom in vervulling gaan. Vandaag is hij in Brazilië om nog twee nieuwe tempels in te wijden. Wij hopen dat president Hinckley nog lang genoeg zal leven om ook de inwijding van deze tempel mee te kunnen maken.'

In de Bijbel staat een gelijkenis die aangeeft dat we een huis het beste op een sterk fundament kunnen bouwen, zoals een rots. Ouderling Carmack verwees naar de lofzang O, vast

Leden uit Antwerpen zingen een bewerking van Ik kijk graag naar de tempel.

als een rotssteen. 'In een land met zoveel water is het moeilijk om een fundament te leggen dat zo sterk is als een rots', zei hij. 'Daarom moeten we veel palen in de grond slaan. In Hongkong hebben we dat ook gedaan. Daar zijn drie maanden lang palen in de grond geslagen om een rotsvast fundament te verkrijgen voor de tempel van acht verdiepingen die daar is gebouwd.'

Hij wees ook op het doel van de tempel: de verordeningen voor levenden en overledenen. 'Tienduizenden mensen zullen worden gezegend door het werk in de tempel waarvoor we vandaag het fundament leggen.'

Eerste paal

De toespraken werden gevolgd door een speciale bewerking van het

lied 'Ik kijk graag naar de tempel', gezongen door vijf leden uit Antwerpen. Daarna verplaatste het hele gezelschap zich naar de paden rondom de bouwput, om er getuige van te zijn dat daar werkelijk een paal in de grond werd geslagen.

Die eerste paal zou worden geslagen door de heer Van Leeuwen, president Carmack en president Johannes D. T. Noot van de ring Rotterdam. Om geheel in stijl te blijven huldten ze zich in witte regenjassen, witte helmen en witte laarzen, waarna ze afdaalden in de bouwput. Daar stonden de nodige machines klaar om een grote betonnen heipaal de grond in te drijven. Na enige bemoeienis van de technici kwam er beweging in het geheel en konden de genodigden de machine inschakelen. Langzaam

maar zeker verdween de zware paal in de bodem van het bouwterrein. Door een hapering aan de apparatuur bleef hij helaas steken toen de drie genodigden van plaats wisselden, zodat het karwei pas naderhand af kon worden gemaakt.

De bezoekers gingen terug naar de tenten die op een hoek van het bouwterrein waren geplaatst, alwaar ze zich tegoe konden doen aan koek en warme dranken (kruidenthee en chocolademelk, een bekend product uit Zoetermeer). Niemand zal zonder modderspatten thuis zijn gekomen, maar het was een heuglijke dag: het daadwerkelijke begin van de bouw van een tempel voor de leden in Nederland en België. □

Frans Heijdemann

Planning tempelbouw

In december 2000 zijn de 131 palen geslagen voor het fundament van de tempel, maar daarna is het even stil geweest op het bouwterrein. 'In verband met de werkzaamheden aan het fundament was het grondwater gedurende 60 dagen weggepompt, maar na die periode mochten de pompen 60 dagen niet gebruikt worden, omdat dat gevaar kon opleveren voor de huizen in de buurt', vertelt ouderling Springer, die de bouwwerkzaamheden coördineert. 'In maart mag het water weer weggepompt; we hebben dan 60 dagen de tijd om de kelder te bouwen.'

De kelder moet waterdicht zijn, dus als de kelder klaar is, hoeft er niet meer gepompt. 'De tempel wordt gebouwd door de Holland-

se Betongroep (HBG), een bekende aannemer in Nederland, die hier veel ervaring mee heeft', zegt broeder Springer. 'In de kelder komt een parkeergarage voor 40 auto's.' De tempel wordt van zwaar gewapend beton gemaakt, zodat het gebouw veel sterker zal zijn en veel langer kan blijven staan dan kerk- of kantoorgebouwen zoals ze tegenwoordig gewoonlijk worden gebouwd.

Wanneer de kelder klaar is, kunnen de muren worden opgetrokken. Tegen de zomer zal de vorm van het gebouw al goed herkenbaar zijn. Dan zal nog het nodige moeten gebeuren aan de afwerking van de buitenkant en moet het gebouw ook inwendig worden afgebouwd. Volgens plan dient uiterlijk in oktober de cen-

trale verwarming te worden aangelegd, zodat er binnen ook in de winter kan worden doorgewerkt.

'Begin 2002 zal bekend zijn wanneer de tempel klaar is', zegt ouderling Springer. 'Eind maart zouden de bouw en inrichting zeeden moeten zijn, maar er kan altijd iets gebeuren waardoor het wat langer duurt – bijvoorbeeld slecht weer. In andere landen zijn er tempels gebouwd in minder dan een jaar, maar het maken van een ondergrondse parkeergarage en het wachten op het grondwater kosten extra tijd.' Als alles volgens plan verloopt, zou het open huis van de Den Haag-tempel in de eerste helft van april 2002 kunnen zijn, en de inwijding in de tweede helft van april. □

Begin tempelbouw levert golf van publiciteit op

Het slaan van de eerste paal voor een tempel in Nederland heeft her en der de aandacht getrokken. Zowel regionale als landelijke dagbladen hebben artikelen over de kerk en over de tempel gepubliceerd, en via de radio is een interview met president Noot van de ring Rotterdam uitgezonden.

De Zoetermeersche Courant publiceerde reeds drie dagen van tevoren een artikel onder de kop 'Bouw tempel begint zaterdag'. Het dagblad meldde: 'Het wordt de eerste Nederlandse tempel voor de gelovigen, die tegen hun zin bekend staan als mormonen. De bouw van de tempel duurt naar verwachting anderhalf jaar. (...) In Nederland zijn er ruim

7000 [leden]. Nu moeten zij nog gebruikmaken van de tempels in Londen en Frankfurt.'

Het artikel vertelt over het doel van de tempel: 'De tempels van de mormonen zijn niet bedoeld voor gewone diensten maar voor heilige verordeningen. Zo worden er huwelijken gesloten en over de dood heen verzegend. Gevorderde leden kunnen er de

gelofte afleggen om hun leven nog meer in het teken te stellen van het volgen van Jezus Christus en het dienen van de medemens.' Tenslotte komen de doop voor de doden, de beroemde genealogische bibliotheek van de kerk, Joseph Smith en het Boek van Mormon aan de orde.

Twee dagen later stond er een uitvoeriger artikel in de Zoetermeersche Courant, getiteld *Een tempel voor 'Sweet Lake City'*. Het begon optimistisch met 'De eerste tempel van de mormonen in Nederland opent over ruim een jaar de poorten.' Verder be-

Zo zal de tempel ongeveer gaan worden. Deze afbeelding is in verschillende kranten, waaronder de Zoetermeersche Courant en De Telegraaf, gepubliceerd, en zal nog verder worden verspreid.

vatte het informatie over de herkomst van de naam 'mormonen', hun leefregels, de groei van de kerk, het Boek van Mormon, het belang van het gezin en natuurlijk de tempelverordeningen.

Zo schrijft de auteur, Willem van Altena, dat 'niet-gelovigen' normaliter geen toegang tot de tempel hebben, 'maar tussen de voltooiing van de bouw en de wijding van de tempel

zal er wel enkele weken open huis gehouden worden.' Over de groei van de kerk heeft hij zich goed laten informeren. 'De mormonenkerk is de snelst groeiende christelijke kerk ter wereld', schrijft hij. 'Momenteel zijn er zo'n 11 miljoen leden, waarvan de helft in de VS woont. Dat zal volgens statistici in de komende eeuw uitgroeien tot 60 à 260 miljoen.'

Nog op 6 januari verscheen er in de

weekendbijlage van het grootste Nederlandse dagblad, *De Telegraaf*, een uitvoerig artikel onder de kop 'De Mormonen komen.' Een en ander was duidelijk gezien door de bril van de sceptische buitenstaander, maar een grote lezersschare heeft in elk geval kunnen vernemen dat de kerk een tempel bouwt in Nederland. Ook aan het zendingswerk werd ruimschoots aandacht besteed. □

KORT NIEUWS

Gemeentes samengevoegd

Op 7 januari is in de gemeentes Almelo, Hengelo en Winterswijk bekendgemaakt dat deze drie gemeentes op korte termijn samen zouden worden gevoegd tot één nieuwe, grote gemeente. De diensten worden voortaan in Hengelo (Overijssel) gehouden. Daar wordt een ander gebouw gezocht; de gemeente Hengelo, die een voormalig winkelpand in gebruik had ('de kerk met de etalage'), was toch al toe aan een beter onderkomen.

Eerste kerk in Rusland

In de Zuid-Russische stad Wolgograd (tijdens de communistische periode bekend als Stalingrad) is de bouw van een nieuw kerkgebouw begonnen. Niet zonder problemen, want de grotere, oudere kerken ter plaatse hebben bezwaar tegen de bouw gemaakt, maar werden door de rechtbank in het ongelijk gesteld. De kerk in Wolgograd wordt het eerste nieuw gebouwde HLD-kerkgebouw in Rusland.

Concerten koor Moroni

Het Concertkoor Moroni heeft in december 2000 voor het eerst drie kerstconcerten binnen één maand gegeven. Op de drie zaterdagavonden tussen Sinterklaas en Kerstmis trad het koor voor leden en niet-leden op

in Breda, Groningen en Arnhem, waar het koor grote waardering ondervond. Het Concertkoor Moroni bereidt nu een programma voor over families en tempels, en een programma met delen uit musicals. Belangstellenden voor een uitvoering kunnen contact opnemen met de voorzitter, Greta van der Grift (telefoon 033-4953307), of de dirigent, Frans Heijdemann (telefoon 0546-865984), email moroni@vinden.nl.

Quorumpresident geëerd als Stadgenoot van het Jaar

Steven Foley, quorumpresident ouderlingen van de gemeente Franklin (New Hampshire, V.S.) is in zijn woonplaats geëerd als Stadgenoot van het Jaar. Broeder Foley, die in de jaren '70 in Frankrijk op zending is geweest, is commandant van de brandweer in zijn woonplaats. Daarnaast heeft hij zich de afgelopen jaren verdienstelijk gemaakt in culturele zaken, onder andere als comitédid voor het herstel van het operatheater in Franklin en als vervanger van de dirigent van het schoolorkest bij een kerstconcert.

Congres over familiegeschiedenis

Van 31 juli t/m 3 augustus vindt er op de Brigham Young University een internationaal congres plaats

over genealogie en familiegeschiedenis. Belangstellenden kunnen een e-mail sturen naar valiant_evans@byu.edu.

Echtpaar vestigt wereldrecord

Daniel ('Doc') en Viola Colvin in Eden (Arizona) hebben met hun 80-jarig huwelijk het Guinness Book of World Records gehaald. Er is geen enkel echtpaar bekend dat langer gehuwd is geweest. Broeder en zuster Colvin trouwden in 1920 en hebben al meer dan 50 achterkleinkinderen, terwijl ook de vijfde generatie zich al heeft aangediend.

Muzikaal gezin trekt de aandacht

Bij de familie Wiley in Pleasant Grove (Utah) ligt het muzikale talent voor het oprapen. De moeder, Denise, en de zes kinderen: Anthony (16), Elizabeth (14), Kristina (12), Alexander (11), Catherine (8) en Rebekah (6) bespelen allen een strijkinstrument, variërend van viool tot contrabas. De vier oudste kinderen spelen bovendien piano; Anthony kan ook piano's stemmen. Hij en Elizabeth zijn in Disney-programma's te zien geweest; alle zes hebben ze reeds ervaring als solist en als orkestlid. Samen met hun moeder zullen ze het komend jaar optreden in de concertserie op Temple Square; deze zomer maken ze een tournee door Frankrijk en Italië.

President Donovan van Dam overleden

Op 18 december 2000 is Donovan H. van Dam op 94-jarige leeftijd in Salt Lake City overleden. Broeder Van Dam is omstreeks 1930 in Nederland op zending geweest, en kwam in 1952 voor vier jaar terug als zendingspresident over Nederland en Vlaanderen. In die periode werd de kerk officieel door de Nederlandse staat als kerk erkend en verrees in Rotterdam het eerste oorspronkelijke HLD-kerkgebouw in Nederland. Drie kinderen en een kleinzoon van broeder en zuster Van Dam zijn in Nederland en België op zending geweest; bovendien zijn hun zoon Marvin van Dam en hun schoonzoon Hendrikus Hoole in de jaren '80 en '90 als zendingspresident in Nederland geweest. Voorouders van Donovan van Dam behoorden in 1864 tot de eerste Nederlanders die naar Salt Lake City gingen. Hij werd zelf in 1980 geroepen als eer-

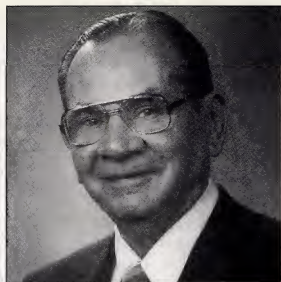
ste tempelpresident voor de Jordan River-tempel in die stad.

Tabernakelkoor uitgenodigd bij installatie president Bush

Het Mormoons Tabernakelkoor is uitgenodigd om op te treden bij de installatie van president Bush. In het verleden is het koor te horen geweest bij de installatie van diverse Amerikaanse presidenten van verschillende politieke richtingen. Naast een optreden bij de parade waren twee concerten in Washington gepland, met medewerking van leden van het Orchestra at Temple Square. Op het programma stonden Amerikaanse liederen, klassieke koorwerken en drie bekende lofzangen.

Internationale jeugdconferentie in Litouwen

Jongemannen en jongevrouwen uit Estland, Letland, Litouwen en Wit-Rusland ontmoetten elkaar tijdens

Donovan van Dam, voormalig president van de Nederlandse Zending.

een jeugdconferentie in Vilnius (Litouwen). De 200 deelnemers spraken zes verschillende talen, maar dat belette hun niet om vriendschap te sluiten, samen het evangelie te bestuderen en een dienstbetoonproject te ondernemen. Zowel de jongeren als hun leiders waren enthousiast over hetgeen ze samen hebben meege maakt. □

Het kinderkoor van het Concertkoor Moroni tijdens het optreden in Breda op 9 december.

FOTO: KIDS AMERIS

In het zendingsveld

■ ALBANIË

M. en P. Mulder
Liahona Fondacioni
Shqiperia Tirana Mission
P.O. Box 2984
Rruga Myslym Shyri Nr. 99
Tirana, Albanië

■ BELGIË

Bubi en Ans Oppermann
Mission belge de Bruxelles
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ DUITSLAND

Roger Bangertler
Deutschland-Mission Düsseldorf
Mörsenbroicher Weg 184a
D-40470 Düsseldorf

Jeannette Kleijweg
Åsbjørn van der Vlis
Deutschland-Mission München
Lommelstrasse 7
D-81479 München

Jarl Rijken
Deutschland-Mission Hamburg
Rugenbarg 7a
D-22549 Hamburg

■ ENGELAND

Bethuël van Diermen
England London South Mission
482-484 London Road
Mitcham, Surrey
CR4 4ED, Engeland

Jared van Hensen
van Uiningen
England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire
WA14 1NU, Engeland

Hellen van Oudheusden
England Bristol Mission
Southfield House
2 Southfield Road
Westbury-on-Trym, Bristol
BS9 3BH, Engeland

■ FRANKRIJK

Mirjam Bos
Mission française
de Paris
23, rue du Onze Novembre
F-78110 Le Vesinet

Joey van Boekel
Mission française
de Bordeaux
67, rue Furtado
F-33800 Bordeaux

Alexander Neophytou
Mission française
de Marseille
48, avenue Robert Schumann
F-13090 Aix-en-Provence

■ SCHOTLAND

Tirza Reijnders
Robert Panhuyzen
Alexander Noot
Frederik Elzinga
Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 5BP,
Schotland

■ VERENIGDE STATEN

Ruben van Impelen
Vincent Feith
Utah Salt Lake City Mission
2102 South 1300 East
Suite 102, Salt Lake City
Utah 84106, USA

■ WEST-INDIË

Azad Nazir
Robbert Broekman
West-Indies Mission
PO Bag 543
Valsayn, Trinidad
West Indies

■ ZWITSERLAND / FRANKRIJK

Harmjan de Jonge
Mission suisse de Genève
8 Chemin William Barbey
CH-1292 Chambésy (GE)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64,
7608 HN Almelo, Nederland

Foto's niet met netjes of paperclips vastmaken!

Nieuwe zendeling

Naam:
Robert A. Broekman
Unit:
Almere (ring Den Haag)
Aanvang zending:
14 december 2000
Zendingsgebied:
West-Indië
(Engelstalig)

ONS GELOOF IN JEZUS CHRISTUS VERGROTEN

Ouderling Stephen D. Nadauld vertelde toen hij lid van de Zeventig was het volgende verhaal: 'Een ringpresident en ik gingen op bezoek bij een jonge vrouw. (...) Haar man was bij een auto-ongeluk om het leven gekomen; ze woonde met haar twee kinderen op een klein flatje. Waarschijnlijk verwachten we dat ze verdrietig en ontmoedigd zou zijn. (...) Maar integendeel: ze was opgewekt; ze was kalm; ze was heel hartelijk. Ze dankte ons dat we waren gekomen en zei: (...) "Broeders, ik wil u zeggen dat ik in het plan van verlossing geloof. Ik dank mijn Heiland voor de belofte van een glorierijke opstanding met mijn man. Ik ben dankbaar voor zijn [verlossende] zoenoffer." En terwijl ze haar armen om haar kinderen heen sloeg, zei ze: "Ons geloof in Jezus Christus helpt ons erdoor." ('Geloof en goede werken', *De Ster*, juli 1992, blz. 75.)

Die nederige uitspraak van die zuster toont aan hoe geloof in de Heiland angst en twijfel kan vervangen door hoop en moed.

GELOOF IS NODIG

In de huidige onzekere wereld kunnen wij niet weten wat de dag van morgen ons zal brengen, maar met geloof in Jezus Christus kunnen we gemoedsrust hebben, zelfs als we geconfronteerd worden met

rampen en verdriet. Zoals president Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft uitgelegd toen hij president van het Quorum der Twaalf Apostelen was: 'Geloof in [Jezus Christus] houdt in te geloven dat wij niet alles begrijpen, maar Hij wel.' ('Jesus Christ: Our Savior and Redeemer', *Ensign*, november 1983, blz. 8.)

Geloof in de Heer Jezus Christus is het eerste beginsel van het evangelie. (Zie Geloofsartikelen 1:4.) Door geloof te oefenen, krijgen wij de kracht om moeilijkheden onder ogen te zien en verleidingen te overwinnen. Stellen wij ons geloof in Hem, bekeren we ons, en zijn we gehoorzaam, dan zal Hij onze zonden vergeven en ons helpen zodat we bij Hem kunnen terugkeren. Hij heeft beloofd: 'Indien gij geloof in Mij zult hebben, zult gij macht hebben om alles te doen wat nuttig is in Mij' (Moroni 7:33).

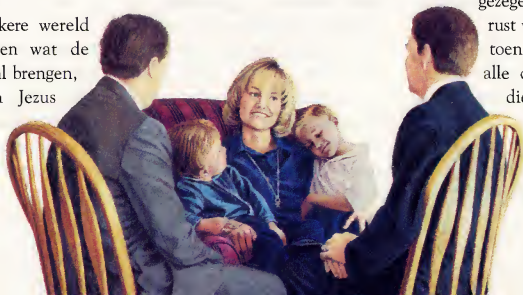
ONS GELOOF VOEDEN

Wij studeren en oefenen om de vaardigheden te ontwikkelen die we in het aardse leven nodig hebben. En zo gaat het ook met het ontwikkelen van geloof. 'Zo is dan het geloof uit

het horen, en het horen door het woord van Christus', legt de apostel Paulus uit (Romeinen 10:17). Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen merkt op: 'Eenvoudigweg de leer horen, kan het geloofszaad in het hart zaaien. En zelfs weinig geloof in Jezus Christus nodigt de Geest uit.' ('Het vermogen om de leer uiteen te zetten', *Liahona*, juli 1999, blz. 86.)

Is het geloofszaad eenmaal in ons hart gezaaid, dan moet het gevoed worden. Ons geloof in Jezus Christus wordt gevoed door het bestuderen, onderzoeken en overpeinen van de Schriften; vasten en bidden; deel nemen aan heilige verordeningen; naleven van onze verbonden; de Heer en anderen beter dienen; onze kerkleiders steunen; en de geboden onderhouden.

Naarmate ons geloof in Jezus Christus sterker wordt, leren we om steeds meer in geloof te leven. Zuster Sheri L. Dew, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, zegt: 'Geloof in Christus houdt in dat we op Hem vertrouwen, Hem volgen en op Hem rekenen. En ook te worden gezegend met de gemoedsrust waarover Paulus sprak toen hij zei: "Ik vernag alle dingen in [Christus], die mij kracht geeft" (Filippenzen 4:13).' ('Onze enige kans', *Liahona*, juli 1999, blz. 78.) □

Vertrouwen op zijn zorg

Onze hemelse Vader vraagt ons te bidden om wat we nodig hebben, en Hij heeft ons beloofd dat Hij onze gebeden zal beantwoorden. Maar hoe en wanneer Hij in onze behoeften voorziet, is aan Hem. Wij moeten erop vertrouwen dat Hij beter weet wat wij nodig hebben en hoe Hij ons dat het beste kan geven. Wij zijn tenslotte zijn geliefde kinderen. ☪

Ouderling George Q. Cannon (1827–1901) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft uitgelegd: 'Onze hemelse Vader is een liefhebbende, vriendelijke, weldadige Ouder. (...) Hij weet hoe Hij ons moet leiden en

hoe Hij moet bepalen wanneer Hij ons de juiste zegeningen voor onze behoeften geeft. (...) Hij kent onze omstandigheden; Hij weet wat goed voor ons is. Als wij een gave en een zegening nodig hebben, dan weet Hij wanneer Hij die aan ons moet geven.'

(*Gospel Truth: Discourses and Writings of George Q.*

Cannon, samengesteld door Jerreld L.

Newquist [1974], blz. 102.) ☪ Geloof in onze hemelse Vader wordt altijd beloofd — hoewel, zoals uit de volgende verhalen blijkt, dat soms niet onmiddellijk gebeurt, en ook niet altijd precies op de manier die wij verwachten.

'Ik zal zegen in overvloed over u uitgieten'

Gloria Olave

Op 7 november 1981 sprong mijn hart van vreugde op toen ik mijn zendingsoproep ontving voor het zendingsgebied Concepción (Chili). Toen ik die brief openmaakte, stond de wereld om mij heen ineens stil, en kon ik alleen nog maar aan mijn zending denken.

Ik had bijna alles voorbereid. Ik nam de lijst met benodigdheden telkens weer door. Ik vinkte alles af wat ik in mijn koffer deed. Maar ondanks mijn zorgvuldige planning vergat ik één essentieel punt helemaal.

Pas twee uur voordat ik zou

vertrekken, besepte ik dat ik wat geld nodig had om van mijn woonplaats Quilpué naar het opleidingsinstituut voor zendelingen in Santiago (Chili) te reizen, wat een reis van ongeveer twee uur was. Ik had al mijn spaargeld en het geld dat mijn ouders mij hadden gegeven al opgemaakt.

Mijn bisschop was niet thuis toen ik naar hem toerende om te vragen of hij me het geld kon lenen. Ik had niet veel nodig, maar op dat moment leek het een fortuin.

Ik knielde wanhopig neer in mijn kamer en vertelde mijn hemelse Vader wat er aan de hand was,

hoewel ik wist dat Hij daar al van op de hoogte was. Toen ik opstond, had ik het vertrouwen dat Hij me zou helpen om mijn probleem op te lossen. Ik was een getrouw tiendebetaler en ik wist dat de Heer de vensters van de hemel zou openen en zegeningen in overvloed over mij zou uitstorten. (Zie Maleachi 3:10.)

Mijn moeder riep me en vroeg of ik in mijn kast wilde kijken om te

Twee uur voordat ik zou vertrekken, besepte ik dat ik wat geld nodig had voor de reis naar het opleidingsinstituut. Ik knielde in wanhoop neer en vertelde mijn hemelse Vader wat er aan de hand was.

bepalen welke dingen ik wilde houden en welke mijn zus mocht gebruiken. Toen ik mijn kleding sorteerde, vond ik een klein portemonneetje dat zo klein was dat het in de palm van mijn hand paste. Ik herinnerde me dat ik het jaren geleden had gekregen, en dat ik er mijn eerste spaargeld in had gedaan.

Ik deed het open en — wat een zegening! In het portemonneetje zat netjes wat geld gevouwen dat ik daar jaren geleden in had gedaan. Het was genoeg voor twee kaartjes naar Santiago. Ik vroeg mijn vader, die geen lid van de kerk is, of hij me wilde vergezellen naar het opleidingsinstituut voor zendelingen.

Er zijn jaren voorbij gegaan, maar ik herinner me nog steeds dat antwoord op mijn gebed. Daardoor ben ik eraan blijven denken hoe groot de macht en de barmhartigheid van onze Vader in de hemel zijn.

Gloria Olave is lid van de wijk Paterson 1 (Spaans) in het district Paterson (New Jersey).

David wees ons de weg

Sergio Arroyo

Mijn zendingscollega in het zendingsgebied Antofagasta (Chili) en ik gaven les aan een jongedame en haar broertje, dat acht jaar oud was. Voor de tweede zendelingenles nodigde haar broertje David Marín uit, een vriendje van zijn leeftijd. David was een klein jongetje, en hij kon nog niet lezen. Maar hij keek ons aandachtig aan,

luisterde enthousiast, en vroeg om een exemplaar van het Boek van Mormon. Mijn collega en ik keken elkaar aan. Daar David niet kon lezen, besloten we stilzwijgend om hem geen boek-van-mormon te geven.

Later die dag kwamen we David weer tegen op straat. Hij zei: 'Wanneer krijg ik nou mijn boek-van-mormon?' We vonden het nog steeds geen nut hebben om hem een boek te geven, dus lieten we ook deze tweede kans lopen. Hij was tenslotte maar een jongetje van acht.

Toen we de jongedame en haar broertje weer les gaven, was de kleine David er weer. Na de les vroeg hij ons weer, dit keer een beetje geïrriteerd: 'En waar is mijn boek-van-mormon?'

Ik keek hem aan en voelde iets bijzonders. Glimlachend probeerde ik uit te leggen waarom we hem geen boek hadden gegeven: 'Je kunt het niet lezen, David.' Zijn gezicht betrok. Maar op dat moment kreeg ik de gedachte: *zijn ouders kunnen het lezen*. Dus vervolgde ik: 'Maar je ouders wél. Laten we naar jouw huis gaan en er met ze over praten.'

David glimlachte, sprong op van vreugde en nam ons mee naar zijn huis. Daar maakten we kennis met zijn vader, Don Astemio; zijn moeder, María; zijn zusters, Macarena en Valeska, die allebei 11 waren; en zijn broertje van een jaar.

De familie Marín was een ootmoedig, liefhebbend gezin. De vader was ooit een groot sportman

Toen we David weer tegenkwamen, zei hij: 'Wanneer krijg ik nou mijn boek-van-mormon?'

geweest, maar had ongeveer zeven jaar daarvoor de ziekte van Parkinson gekregen. Hij was al twee jaar lang aan bed gekluisterd.

David, Macarena en Valeska lieten zich na het nemen van de zendelingenlessen dopen, maar Don Astemio deed dat vanwege zijn ziekte niet. Ook zijn vrouw, María, liet zich niet dopen.

We bleven het gezin bezoeken, en op een dag zei Don Astemio: 'Morgen laat ik me dopen,' en daar voegde hij aan toe: 'en daarna word ik genezen.' Toen ik die woorden hoorde, was ik verheugd, maar ook een beetje bang. Ik wist dat zijn geloof gegroeid was, maar wat zou er gebeuren als hij na zijn doop niet kon lopen? Ik probeerde uit te leggen dat zijn doop hem geestelijk zou genezen — maar een lichamelijke genezing was in handen van onze Vader in de hemel. Ondanks alles wat mijn collega en ik zeiden, bleef hij ervan overtuigd dat hij na zijn doop zou lopen.

Die avond knielde ik neer en bad met heel mijn hart tot mijn hemelse Vader en vroeg Hem of zijn wil geschieden mocht. Na mijn gebed voelde ik een uitzonderlijke gemoedsrust.

De volgende dag stond Don Astemio met grote moeite op. Zonder hulp kon hij geen stap doen. Toen we het kerkgebouw bereikten,

moesten we een lange trap op naar de tweede verdieping. We waren allemaal ontroerd door de enorme moeite en pijn die het Don Astemio kostte om die trappen te bestijgen, stap voor stap. Toen we uiteindelijk binnenkwamen, keken de leden ons vol verbazing aan.

Toen Don Astemio het water uit kwam, zag ik dat hij groot geloof had, maar zijn lichaam was nog hetzelfde. Hij kon niet zelfstandig overeind staan.

We lieten hem na de dienst thuis achter. Hij wilde niet naar bed, maar

bleef rustig in een leunstoel zitten.

De volgende dag wipten we even langs voor een bezoekje aan hem. Toen we zijn woning naderden, zagen we de kleine David met een bal buiten spelen — en daar was Don Astemio, rennend en spelend met zijn zoon. Ik kon mijn ogen nauwelijks geloven. Mijn ogen liepen vol tranen, en in mijn hart dankte ik onze hemelse Vader voor zijn grote liefde. Twee weken later liet María zich dopen.

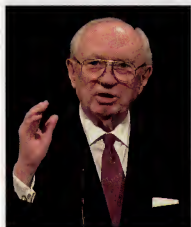
Hoewel Don Astemio's genezing ongebruikelijk was, ben ik dankbaar

dat de Heer dat gezin op die bijzondere manier gezegend heeft. Als we op onze eigen intelligentie af waren blijven gaan, waren mijn collega en ik de kleine David blijven negeren. Maar de Heer wist iets wat wij niet wisten. Hij wist dat zijn kind het middel zou zijn waardoor een heel gezin zou toetreden tot zijn kerk, en dat dit gezin geholpen zou worden op manieren die wij niet hadden kunnen voorzien. □

Sergio Arroyo is lid van de wijk Santiago-Los Presidentes in de ring Nuiña (Chili).

Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren

President Gordon B. Hinckley

Ik denk dat er in de kerk nog nooit een bijeenkomst als deze is geweest. Wat zien jullie er goed uit.

Sommigen van jullie zijn gekomen met twijfels. Anderen met hoge verwachtingen. Ik wil jullie vertellen dat ik de Heer op mijn

knieën heb gevraagd om mij te zegenen met de macht en het vermogen en de woorden om jullie tot in je hart te raken.

Buiten deze zaal nemen er nog honderdduizenden anderen deel. Ik verwelkom allen. Ik ben blij dat ik deze fijne kans heb om jullie toe te spreken en ik zie in hoe belangrijk dat is.

Ik ben nu oud, ik ben ruim negentig. Ik heb lang geleefd, en heb altijd grote liefde voor de jongemannen en jonge vrouwen van de kerk gehad. Wat zijn jullie geweldig. Jullie spreken allerlei talen. Jullie zijn deel uit gaan maken van één grote familie. Maar jullie zijn ook individuen, elk met zijn of haar eigen problemen, elk zoekend naar antwoorden op de vragen waar je je druk over maakt. We hebben jullie erg lief, en bidden voortdurend dat wij in staat zullen zijn jullie te helpen. Jullie leven is vol moeilijke beslissingen, en bovendien vol dromen, hoop en verlangens om datgene te vinden waardoor je gemoedsrust en geluk zult vinden.

Eens had ik jullie leeftijd. Ik maakte me niet druk om drugs of porno, want dat was er toen niet. Ik maakte me

druk om school en waar dat toe zou leiden. Het was de tijd van de verschrikkelijke economische crisis. Ik maakte me zorgen over de vraag hoe ik aan een inkomen moest komen. Na mijn studie heb ik een zending vervuld. Ik ging naar Engeland. We reisden met de trein naar Chicago, reisden per bus naar de andere kant van de stad, en gingen verder naar New York, waar we per stoomschip naar Groot-Brittannië reisden. Tijdens de busrit door Chicago vroeg een vrouw de chauffeur: 'Wat voor gebouw is dat daar voor ons?' Hij zei: 'Mevrouw, dat is het gebouw van de Chicago Board of Trade. Elke week springt er iemand die zijn fortuin is kwijtgeraakt uit een van die ramen. Hij heeft niets meer om voor te leven.'

Zo ging dat toen. Het was hard en naar. Niemand die dat niet heeft meegemaakt zal dat ooit volledig begrijpen. Ik hoop met heel mijn hart dat we nooit meer zoiets zullen meemaken.

En nu staan jullie op de drempel van je volwassen leven. Jullie maken je ook zorgen om school. En het huwelijk. Je maakt je zorgen over van alles en nog wat. Ik beloof je dat God je niet in de steek zal laten als je doet wat Hij wil en je laat leiden door zijn geboden.

Dit is een tijd van grote kansen. Je hebt geluk dat je nu leeft. In de geschiedenis van de mensheid is het leven nog nooit zo vol kansen en moeilijkheden geweest. Toen ik geboren werd, was de levensverwachting van iemand in de Verenigde Staten of een ander westers land vijftig jaar. Nu is dat meer dan 75. Kun je je dat indenken? Gemiddeld mag je verwachten ten minste 25 jaar langer te leven dan iemand die in 1910 leefde.

Wees dankbaar

Dit is de tijd van een explosieve toename in kennis. Toen ik bijvoorbeeld zo oud was als jullie, waren er geen antibiotica. Al die geweldige medicijnen zijn sindsdien ontdekt en verbeterd. Enkele grote plagen op aarde zijn verdwenen. Eens kostte de pokken hele volken het leven. Maar het is er niet meer. Dat is een wonder. Polio was eens de schrik van iedere moeder. Ik herinner me dat ik eens in het county-ziekenhuis een man bezocht die polio had. Hij lag in een grote ijzeren long die al pompend zijn eigen longen bewoog. Er was geen hoop

voor hem; hij kon niet zelfstandig ademen. Hij overleed, en liet een vrouw en kinderen achter. Die vreselijke ziekte is er nu niet meer. Dat is ook een wonder. En dat geldt voor veel andere zaken.

Natuurlijk hebben jullie moeilijkheden. Elke generatie die ooit op aarde geweest is, heeft moeilijkheden gehad. We zouden er de hele avond over kunnen praten. Maar van alle moeilijkheden waarmee men ooit is geconfronteerd, geloof ik dat die van deze tijd het makkelijkst aan te pakken zijn. Ik zeg dat omdat we ermee om

**Jongeren en jongvolwassenen
wachten buiten het
Conferentiecentrum in Salt Lake
City tot de deuren opengaan.**

FOTOGRAF: JIM REEB

Wees verstandig

kunnen gaan. Ze omvatten grotendeels persoonlijke gedragsbeslissingen, maar die beslissingen zijn te nemen en uit te voeren. En als we dat doen, liggen de moeilijkheden achter ons.

Ik neem aan dat de meesten van jullie naar school gaan of studeren. Ik ben blij dat je de kans en het verlangen daartoe hebt. Ik hoop dat je ijverig studeert en dat het je grote ambitie is om voor de verschillende vakken tieners te halen. Ik hoop dat je leerkrachten je goed behandelen en dat je de beste cijfers zult halen en een uitstekende opleiding zult krijgen. Ik zou niets beters kunnen wensen voor je in je opleiding.

Laat de leraren jullie maar de tieners geven die jullie verdienen. Maar ik wil het vanavond hebben over zes vakken uit jullie geestelijke vorming, waar jullie ook voor zullen moeten blokken.

1. *Wees dankbaar.*
2. *Wees verstandig.*
3. *Wees rein.*
4. *Wees trouw.*
5. *Wees nederig.*
6. *Spreek met God.*

Waarom herhalen jullie die zes punten niet met me, dan zullen we ze een voor een bespreken. Akkoord?

1. *Wees dankbaar.*
2. *Wees verstandig.*

3. *Wees rein.*
4. *Wees trouw.*
5. *Wees nederig.*
6. *Spreek met God.*

Wees dankbaar. Er zijn twee woordjes die misschien wel meer betekenen dan alle andere. Het zijn de woorden 'dank je'. In alle talen zijn er vergelijkbare woorden: *gracias, merci, danke, obrigado, domo.*

De gewoonte om dank je te zeggen, is het kenmerk van een beschaafde man of vrouw. Wie mishaaft de Heer? Hij noemt diegenen die zijn hand niet in alles erkennen (zie LV 59:21). Dat wil zeggen zij die niet dankbaar zijn. Heb altijd een gevoel van dankbaarheid in je hart, beste vrienden. Wees dankbaar voor de fijne zegeningen die je hebt. Wees dankbaar voor de enorme kansen die je hebt. Wees dankbaar voor je ouders die zoveel om je geven en die zo hard hebben gewerkt om voor je te zorgen. Vertel ze dat je dankbaar bent. Zeg dank je tegen je moeder en je vader. Zeg dank je tegen je vrienden. Zeg dank je tegen je leerkrachten. Uit je waardering tegenover ieder die je een gunst verleent of je op welke manier dan ook behulpzaam is.

Dank de Heer voor zijn goedheid. Dank de Almachtige voor zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, die voor je heeft gedaan wat niemand anders in de hele wereld kon doen. Dank Hem voor zijn grote voorbeeld, voor zijn fantastische

Jongeren en jongvolwassenen in de wijk Taytay 1 in de ring Cainta (Filipijnen) luisteren via het Internet naar de haardvuurvond.

leringen, voor zijn hand die Hij uitstrekt om je op te beuren en je te helpen. Denk aan de betekenis van zijn oneindige verzoening. Lees over Hem en lees zijn woorden in het Nieuwe Testament en in 3 Nephi in het Boek van Mormon. Lees ze voor jezelf en denk erover na. Stort je hart uit voor je Vader in de hemel, in dankbaarheid voor de gave van zijn geliefde Zoon.

Dank de Heer voor zijn fijne kerk, die hersteld is in dit geweldige tijdperk van de geschiedenis. Dank Hem voor alles wat de kerk je te bieden heeft. Dank Hem voor vrienden en dierbaren, voor ouders, broers en zussen, voor familieleden. Laat je dag en nacht leiden door een geest van dankzegging. Ontwikkel die. Je zult merken dat het geweldige resultaten oplevert.

Punt twee. Wees verstandig.

Je bevindt je in het tijdperk met de meeste concurrentie die de wereld ooit heeft gehad. Overal om je heen is concurrentie. Je hebt de beste opleiding nodig die je kunt krijgen. Offer je auto op, offer alles op wat je op moet offeren om goed werk te krijgen. Die wereld zal je voornamelijk betalen wat zij denkt dat je waard bent, en je waarde zal toenemen naarmate je meer scholing en bedrevenheid krijgt op het terrein dat je gekozen hebt.

Je behoort tot een kerk die je het belang van een opleiding leert. Je hebt de opdracht van de Heer om je verstand, je hart en je handen te scholen. De Heer heeft gezegd: 'Onderwijs ijverig (...) dingen, zowel in de hemel, op aarde en onder de aarde; dingen, die zijn geweest, die nu zijn, en dingen, die binnenkort moeten geschieden; dingen, die binnenslands zijn, en dingen, die buitenslands zijn; de oorlogen en de verwickelingen der natieën, en de oordelen, die op het land zijn; en eveneens een kennis van landen en van koninkrijken — opdat gij

in alle dingen moogt zijn voorbereid' (zie LV 88:78-80).

Maar bedenk dat dit niet mijn woorden zijn. Dit zijn de woorden van de Heer die jullie liefheeft. Hij wil dat je je verstand en je handen traint om een goede invloed uit te oefenen in de rest van je leven. En als je dat doet, en je een eerzaam en goed leven leidt, zul je de kerk eer brengen, want dan word je beschouwd als een man of vrouw van integriteit die zijn of haar werk vakkundig en consciëntieus doet. Wees verstandig. Wees niet dwaas. Je kunt anderen niet overbluffen of ze bedriegen zonder jezelf te overbluffen of te bedriegen.

Vele jaren geleden werkte ik in Denver op het hoofdkantoor van een spoorwegmaatschappij. Ik ging over wat ze bestemmingsverkeer noemden. Dat was in de tijd dat bijna iedereen met passagierstreinen reisde. Op een ochtend kreeg ik een telefoontje van mijn collega in Newark (New Jersey). Hij zei: 'Trein nummer zus en zo is gearriveerd zonder bagagewagon. Driehonderd passagiers zijn ergens hun bagage kwijtgeraakt en zijn boos.'

Ik ging onmiddellijk aan de slag om er achter te komen waar de bagage heen kon zijn gegaan. Ik vernam dat de wagon in Oakland (Californië) op de juiste wijze was geladen en aan de trein gekoppeld. Hij was in Salt Lake City op onze spoorlijn gezet, was naar Denver gereden, naar Pueblo gebracht, op een andere spoorlijn gezet en naar St.-Louis gebracht. Daar had een andere spoorwegmaatschappij de wagon moeten overnemen, die hem naar Newark had moeten brengen. Maar een achte-loze wisselwachter op het emplacement van St.-Louis had een klein stukje staal van slechts acht centimeter, een wissel, overgehaald en vervolgens aan een hefboom getrokken om de wagon te ontkoppelen. Wij ontdekten dat de bagagewagon die in Newark had moeten zijn, zich in feite in New Orleans (Louisiana) bevond, 2400 kilometer van zijn bestemming verwijderd. Het overhalen van acht centimeter wissel door een achte-loze werknemer op het emplacement van St.-Louis, had hem op het verkeerde spoor gezet en had de afstand tot zijn ware bestemming enorm vergroot. En zo gaat het ook in ons leven. In plaats van een vaste koers aan te houden, worden we door een misvatting in een andere richting

Wees rein

getrokken. Die afwijking van onze oorspronkelijke bestemming kan aanvankelijk erg klein zijn, maar als die doorzet, kan die kleine afwijking een grote kloof worden en kunnen we heel ver terechtkomen van waar we naartoe wilden gaan.

Heb je weleens naar een grote poort van zo'n vijf meter bij een boerderij gekeken? Heb je weleens zo'n poort opengedaan? Als je die opendoet, zwaait hij heel ver open. Hoewel het uiteinde bij de scharnieren nauwelijks beweegt, is de draaicirkel van de poort erg groot. Het leven draait om de kleine dingen die grote dingen teweegbrengen in ons leven, beste jonge vrienden.

Wees verstandig. De Heer wil dat je je verstand en je

handen schoolt, wat voor beroep je ook kiest. Of het nu onderhoudsmonteur van koelkasten is of chirurg, je zult een opleiding moeten volgen. Streef naar de best mogelijke opleiding. Word een vakman die zijn werk doet met integriteit in de wereld die voor je ligt. Ik herhaal: je zult de kerk eer brengen en je zult rijkelijk gezegend worden als gevolg van je training.

Het lijdt geen enkele twijfel dat een opleiding de moeite loont. Zorg niet voor kortsluiting in je leven, beste jonge vrienden. Als je dat doet, betaal je daar telkens en telkens weer de prijs voor.

Punt drie. *Wees rein*. Wij leven in een wereld die vol vuiligheid en troep is, een wereld die naar het kwaad ruikt. Het is overal om ons heen. Het is op de tv. Het is in de films. Het is in de populaire lectuur. Het is op het Internet. Je kunt je niet veroorloven om ernaar te kijken, beste jonge vrienden. Je kunt je niet veroorloven om

Wees trouw

Mijd alle kwaad in wat je zegt. Gebruik de naam van de Heer niet ijdel. Terwijl het donderde op de Sinai schreef de vinger van de Heer op stenen tafels: 'Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken' (Exodus 20:7).

Het is geen teken van mannelijkheid om de naam van de Almachtige of van zijn geliefde Zoon achteloos en zomaar te gebruiken, zoals velen geneigd zijn te doen.

Kies je vrienden met zorg uit. Zij zijn het die je de ene of de andere richting uit zullen sturen. Iedereen wil vrienden hebben. Iedereen heeft vrienden nodig. Niemand wil het zonder doen. Maar verlies nooit uit het oog dat het je vrienden zijn die je zullen leiden op de paden die je zult volgen.

FOTOGRAAF: WAYNE SALTZGER

Jongeren, jongvolwassenen en zendelingen komen in Johannesburg (Zuid-Afrika) bijeen om te luisteren naar de haardvuurvond.

door die vuiligheid en dat vergif beïnvloed te worden. Blijf er uit de buurt. Mijd het. Je kunt geen video's huren en bekijken met verlagend materiaal. Jullie die het priesterschap van God dragen kunnen die vuiligheid niet met het heilige priesterschap vermengen.

Hoewel je alle mensen vriendelijk behoort te behandelen, zul je met grote zorg moeten kiezen wie je dicht om je heen wilt hebben. Zij zijn degenen op wie je kunt terugvallen in situaties waarin je misschien heen en weer geslingerd wordt tussen keuzen, en jij kunt op jouw beurt hen misschien redden.

Wees rein. Verspil je tijd niet aan vernietigende vormen van amusement. Onlangs werd er in de Salt Lake Valley een show gegeven door een rondtoerende band. Er is mij verteld dat de show schunnig was, dat het wellustig was, dat het in alle opzichten kwaad was. De jonge mensen van deze gemeenschap hadden 25 tot 30 dollar entree betaald. Wat kregen ze voor hun geld? Alleen een verleidelijke stem die ze uitnodigde in de richting van het smerige van het leven te gaan. Ik smeek jullie, vrienden, om uit de buurt van dergelijke zaken te blijven. Het zal je niet helpen. Het kan je alleen maar schaden.

Onlangs heb ik jullie moeders en vaders toegesproken. Ik heb het onder meer met ze over tatoeages gehad.

Welk deel van de schepping is magnifiekler dan het menselijk lichaam? Hoe wonderbaarlijk is deze kroon op het werk van de Almachtige.

Paulus heeft in zijn brief aan de Korintiërs gezegd: 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?

'Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig' (1 Korintiërs 3:16-17).

Heb je weleens bedacht dat je lichaam heilig is? Jij bent een kind van God. Je lichaam is zijn schepping. Zou je dat willen misvormen met afbeeldingen van mensen, dieren of woorden?

Ik beloof je dat de tijd zal komen dat je, als je tatoeages hebt, spijt krijgt van je daden. Ze kunnen niet worden afgewassen. Ze zijn permanent. Ze kunnen alleen met een duur en pijnlijk proces verwijderd worden. Als je tatoeages hebt, zul je die waarschijnlijk de rest van je leven met je meedragen. Ik denk dat de tijd zal komen dat je je ervoor zal schamen. Vermijd het. Wij, als jullie leiders die je liefhebben, smeken je om niet dat gebrek aan respect voor je lichaam te tonen dat de Heer je heeft gegeven.

Ik noem ook oorringetjes en ringetjes in andere lichaamsdelen. Dat staat niet mannelijk. Ze zijn schadelijk. Jullie jongemannen zien er beter uit zonder, en ik ben van mening dat je je zonder ringetjes beter zult voelen. Wat de jonge vrouwen betreft, jullie hoeven je oren er niet mee vol te hangen. Een paar sierlijke oorringen is voldoende.

Ik noem deze zaken omdat ze het lichaam betreffen.

Hoe oprecht mooi is een verzorgde jongevrouw die rein is naar lichaam en geest. Zij is een dochter van God in wie haar hemelse Vader behagen schept. Hoe aantrekkelijk is een jongeman die er goed verzorgd uitziet. Hij is een zoon van God, die waardig wordt geacht om het heilige priesterschap van God te dragen. Hij heeft geen tatoeages of piercings op of door zijn lichaam nodig. Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen zijn verenigd in hun advies tegen deze zaken.

En nu ik het toch over dergelijke zaken heb, wil ik mij nadrukkelijk uitspreken tegen pornografie. In de Verenigde Staten is zij uitgegroeid tot een industrie waar tien miljard dollar per jaar in omgaat, waar een paar mensen rijk van worden over de rug van tienduizenden die slachtoffer zijn. Blijf er vanaf. Het windt je op, maar het zal je vernietigen. Het zal je zinnen uit balans brengen. Het zal een drift in je opbouwen die je tegen elke prijs zult willen bevredigen. En probeer ook geen gezelschap te zoeken op het Internet of in chat rooms. Dat kan je wegzuigen in de peilloze diepten van verdriet en verbittering.

Ik wil ook wat zeggen over druggebruik. Jullie weten hoe ik daar over denk. Het maakt niet uit in welke vorm. Het zal je vernietigen als je je erop richt. Je zult er verslaafd aan raken. Eenmaal verslaafd, zul je alles doen om aan geld te komen om drugs te kopen. Ik was verbaasd toen ik op tv zag dat het de ouders zijn die in twintig procent van de gevallen drugs bij hun kinderen introduceren. Ik begrijp niet hoe die ouders zo stomp-zinnig kunnen zijn. Welke andere toekomst dan verslaving zien ze in dat spul? Drugs zullen de vernietiging betekenen van hen die er verslaafd aan raken.

Mijn advies, mijn smeekbede aan jullie fijne jongemannen en jonge vrouwen is er ver bij uit de buurt te

Wees nederig

blijven. Je hoeft er niet mee te experimenteren. Kijk om je heen en zie waar het bij anderen toe heeft geleid. Er is geen jongen of meisje, geen jongeman of jonge vrouw in deze kerk, voor wie het nodig is dat ze het uitproberen. Blijf af van die verslavingen die de geest aantasten.

En nu kort aandacht voor het meest voorkomende en tevens moeilijkste van alle problemen voor jullie, jongemannen en jonge vrouwen: jullie onderlinge relatie. Je krijgt daarin te maken met het allerkragtigste menselijke

instinct. Waarschijnlijk is alleen de wil om te overleven sterker.

De Heer heeft ons met een groot doel wederzijdse aantrekkingskracht gegeven. Maar juist die aantrekkingskracht wordt net als een kruitvat als het niet in de hand wordt gehouden. Het is prachtig als er op de juiste wijze mee om wordt gegaan. Maar dodelijk als het uit de hand loopt.

Om die reden is de kerk ertegen dat je op jonge leeftijd samen uitgaat. Die regel is er niet om jullie op wat

FOTOGRAF: H. DANIEL ROSAS L.

Jongeren en jongvolwassenen in Bogotá (Colombia) kijken naar de live-uitzending van de haardvuuravond met president Hinckley.

voor manier dan ook verdriet te doen. Hij is bedoeld om je te helpen, en dat zal ook het geval zijn als je eraan houdt.

Vaste verkering op jonge leeftijd leidt al te vaak tot drama's. Uit onderzoek is gebleken dat naarmate een jongen en meisje vaker met elkaar uitgaan, de kans dat zij in moeilijkheden raken steeds groter wordt.

Het is beter om met verschillende personen uit te gaan tot je klaar bent voor het huwelijk. Heb plezier, maar word niet intiem. Houd je handen thuis. Dat mag dan niet makkelijk zijn, maar het is wel mogelijk.

Jullie, jongemannen die op zending willen gaan, moeten inzien dat seksuele zonden je die kans kunnen ontnemen. Je denkt misschien dat je het kunt verbergen. Maar uit lange ervaring is gebleken dat je dat niet kunt. Om een goede zending te vervullen, moet je de Geest van de Heer hebben, en verzwegen waarheid gaat niet samen met die Geest. Vroeg of laat zul je de aandrang voelen om je vroegere overtredingen op te biechten. Sir Galahad heeft zo goed gezegd: 'Mijn kracht is de kracht van tien man, omdat mijn hart rein is.' (Alfred, Lord Tennyson, *Sir Galahad*, [1842], strofe 1.)

Beste jonge vrienden, in seksuele aangelegenheden weten jullie wat goed is. Jullie weten wanneer je op gevaarlijk terrein begeeft, wanneer je makkelijk kunt struikelen en in de afgrond van overtreding glijden. Ik smeeik je om voorzichtig te zijn, om veilige afstand te houden van de rots van zonde waar je zo makkelijk vanaf valt. Blijf rein van het duistere en teleurstellende kwaad van seksuele overtreding. Blijf in het zonlicht van de gemoedsrust die je krijgt door gehoorzaamheid aan de geboden van de Heer.

Als er iemand is die al over de schreef gegaan is, die al in overtreding is vervallen, is er dan nog hoop voor hem of haar? Natuurlijk. Waar oprechte bekering is, daar volgt vergiffenis. Dat proces begint met gebed: De Heer heeft gezegd: 'Hij die zich van zijn zonden heeft bekeerd, ontvangt vergeving, en Ik, de Here, gedenk ze niet meer' (LV 58:42). Bespreek je last met je ouders als je dat kunt. En je moet het in elk geval ook aan je bisschop belijden, die klaar staat om je te helpen.

Mijn volgende punt. *Wees trouw.*

Shakespeare heeft gezegd: 'Wees steeds trouw aan uzelf, en daaruit volgt, als op de dag de nacht, dat gij dan jegens niemand vals kunt zijn.' (*Hamlet*, eerste bedrijf, derde toneel, regel 75.) Je hebt een uniek erfgoed. Jullie hebben edele voorouders. Velen van jullie stammen af van de pioniers die met duizenden stierven en daarmee getuigenis aflegden van de waarheid van dit werk. Als ze je vanuit hemelse oorden zouden zien, zouden ook zij je smeken: 'Wees trouw. Wees loyaal. "Wees trouw aan het geloof dat onze ouders beleden, trouw aan het geloof waar de mart'laars voor streden." ' Ze zouden nu zeggen; 'Dierbaar geloof, ons levensbrood, u zijn we trouw tot in de dood.' (Zie lofzang 170 en lofzang 52.)

En wie onder jullie niet van de pioniers afstammen, tot hen zeg ik: jullie behoren tot een kerk die sterk geworden is door de loyaliteit en onwrikbare toewijding van haar leden door de geslachten heen. Wat is het magnifiek om te behoren tot een gemeenschap die verheven doelstellingen nastreeft, die veel tot stand brengt, die zich inzet voor een werk dat verheffend, zelfs heroïsch, is. Wees onder alle omstandigheden loyaal aan de kerk. Ik beloof je dat de autoriteiten van de kerk je nooit zullen misleiden. Ze zullen je op de paden van geluk leiden.

Jullie behoren, als lid van de kerk, haar trouw te zijn. Dit is jouw kerk. Jullie hebben op jullie werkterrein net zo'n grote verantwoordelijkheid als ik op het mijne. Dat behoort jullie net zozeer toe als het mijne aan mij toebehoort. Je hebt het evangelie aanvaard. Je bent in de wateren van de doop een verbond aangegaan. Dat verbond heb je elke keer als je van het avondmaal nam, hernieuwd. Aan die verbonden zal toegevoegd worden als je in de tempel trouwt. Je kunt daar niet lichtvaardig over denken. Ze zijn daar te belangrijk voor. Dit is het werk van God, dat tot doel heeft de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van zijn zoons en dochters tot stand te brengen.

Wandel in geloof met opgeheven hoofd voor zijn aangezicht, trots op je lidmaatschap in deze grote zaak en dit koninkrijk, dat Hij in deze laatste bedeling van de

Het Conferentiecentrum zit vol met jongeren en jongvolwassenen die zijn komen luisteren naar de adviezen van president Gordon B. Hinckley.

volheid der tijden op aarde heeft hersteld. Waarom? Ter wille van je geluk.

Wees trouw aan je overtuigingen. Je weet wat goed is en je weet wat verkeerd is. Je weet wanneer je doet wat goed is. Je weet wanneer je bijdraagt tot de juiste zaak. Wees trouw. Wees gelovig. Wees trouw, mijn geliefde metgezellen in dit grote koninkrijk.

Mijn vijfde punt. *Wees nederig.*

Er is geen plaats voor arrogantie in ons leven. Er is geen plaats voor bedrog. Er is geen plaats voor egotrip-perij. We hebben belangrijk werk te doen. Er ligt veel werk op ons te wachten. We hebben leiding nodig bij onze opleiding. We hebben hulp nodig bij de keuze van een eeuwige partner.

De Heer heeft gezegd: 'Wees nederig, en de Here, uw God, zal u aan de hand leiden, en u antwoord geven op u gebeden' (LV 112:10). Wat een fantastische belofte wordt er in dit vers gedaan. Als we niet verwaand, hoogmoedig en arrogant zijn, als we nederig en gehoorzaam zijn, dan zal de Heer ons aan de hand leiden en onze gebeden beantwoorden. Kunnen we om iets beters vragen? Er valt niets mee te vergelijken.

In de bergrede verklaarde de Heiland: 'Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven' (Matteüs 5:5).

Ik ben van mening dat de zachtmoedigen en de nederigen degenen zij die ontvankelijk zijn voor onderricht. Zij willen iets leren. Zij zijn bereid te luisteren naar de influisteringen van de stille, zachte stem. Zij stellen de wijsheid van de Heer boven hun eigen wijsheid.

En daarmee ben ik bij mijn laatste punt gekomen. *Spreek met God.*

Je kunt het niet alleen. Ik kijk naar deze groep, en dan

weet ik dat jullie jonge mensen zijn die bidden, die op hun knieën gaan en met de Heer spreken. Je weet dat Hij de bron is van alle wijsheid.

Je hebt zijn hulp nodig, en je weet dat. Je kunt het niet alleen. Dat zullen jullie gaan beseffen, en naarmate de jaren voorbijgaan zullen jullie dat steeds meer gaan inzien. Leef dus zo dat je met een zuiver geweten met de Heer kunt spreken. Ga op je knieën en dank Hem voor zijn goedertierenheid jegens jou en vertel Hem de rechtvaardige verlangens van je hart. Het wonder van dit alles is dat Hij naar je luistert. Hij zal reageren. Hij zal antwoorden. Niet altijd zoals wij dat zouden willen, maar voor mij staat het vast dat Hij antwoord geeft.

Jullie, jongemannen en jonge vrouwen, hebt een ontzagwekkende verantwoordelijkheid. Jullie zijn het product van alle geslachten die jullie zijn voorgegaan. Alles wat je aan lichaam en geest hebt, is via je ouders aan je doorgegeven. Op zekere dag zul je zelf een ouder worden en de eigenschappen van lichaam en intellect, die jij uit het verleden hebt ontvangen, doorgeven aan volgende geslachten. Breek de ketting van geslachten in jullie familie niet. Houd die helder en sterk. Er hangt zoveel van jullie af. Jullie zijn zo dierbaar. Jullie betekenen zoveel voor deze kerk. Zij kan niet dezelfde zijn zonder jullie. Sta pal, wees trots op je erfdeel als zoons en dochters van God. Vertrouw op Hem voor begrip en leiding. Sla acht op zijn voorschriften en geboden.

Je kunt een gezellige tijd hebben. Natuurlijk kan dat! We willen dat jullie plezier hebben. We willen dat jullie van het leven genieten. We willen niet dat jullie preuts zijn. We willen dat jullie krachtig en vrolijk zijn, dat jullie zingen en dansen, lachen en blij zijn.

Maar vergeet daarbij niet om nederig te zijn en te bidden, en de zegen van de hemel zal op jullie neerkomen.

Ik kan niets beters voor jullie wensen dan dat jullie een vruchtbaar leven leiden, dat jullie je medemens dienen, dat jullie bijdragen tot de kennis en het welzijn van de wereld waarin jullie leven, en dat jullie dat nederig en getrouw voor God doen. Hij houdt van je. Wij houden van je. We willen dat je gelukkig bent en succes

Spreek met God

hebt, dat je positief bijdraagt tot de wereld waarin je zult leven en tot de voortstuwing van dit grote en majestueuze werk van de Heer.

Zo, dit zijn mijn punten, mijn beste vrienden — wees dankbaar, wees rein, wees trouw, wees nederig, spreek met God.

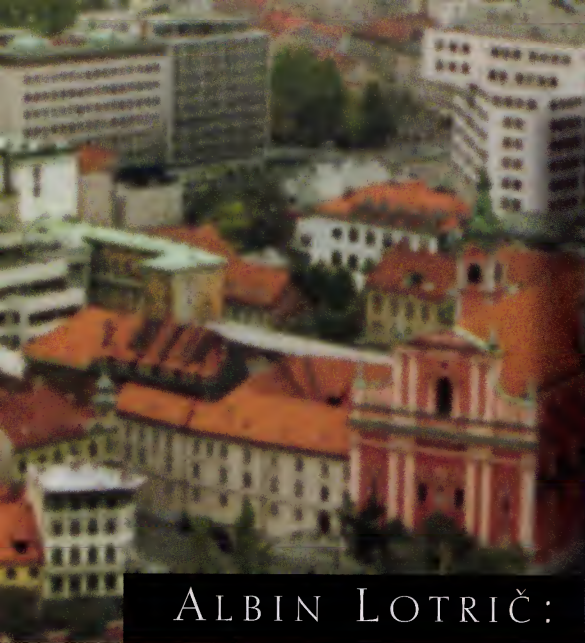
Tot slot wil ik een gebed over jullie uitspreken.

God, eeuwige Vader, als uw dienstknecht buig ik mij voor u in gebed ten gunste van deze jonge mensen, verspreid over de wereld, die in vergadering bijeen zijn gekomen. Zegen hen met uw goedgunstigheid. Wilt u naar hen luisteren wanneer zij zich in gebed tot U richten. Wilt u hen teder aan de hand leiden in de richting die zij behoren te volgen.

Bied hun de hulp om op de paden van waarheid en rechtschapenheid te wandelen en behoed hen voor het kwaad in de wereld. Zegen hen dat ze op zijn tijd blij en

op zijn tijd serieus zijn, dat ze van het leven zullen genieten en wel met volle teugen. Zegen uw dierbare zoons en dochters, dat hun levenswandel U zal behagen. Ieder is een kind van U met het vermogen om veel tot stand te brengen. Houd hen op de weg die tot succes leidt. Behoed hen voor de fouten die hen zouden kunnen vernietigen. Vergeef hun die de fout zijn ingegaan, hun overtreddingen en leidt hen terug tot de paden van vrede en vooruitgang. Om die zegeningen bid ik nederig in dankbaarheid en smeeek uw zegeningen over hen af met liefde en genegenheid in de naam van Hem die de last van onze zonden draagt, de Heer Jezus Christus. Amen. □

Tekst van een toespraak aan de jongeren en jonge alleenstaanden, gehouden op 12 november 2000 in het Conferentiecentrum in Salt Lake City en via het satellietnetwerk van de kerk uitgezonden.

ALBIN LOTRIČ:

DE WAARDE V

Hij was een vreemdeling in een vreemd land. Hij zou er maar drie maanden wonen en dan terugkeren naar zijn woonplaats in een land waar de kerk nog niet gevestigd was. Zou het iemands tijd waard zijn om hem te leren kennen? Zou het de tijd van de zendelingen waard zijn om hem in het evangelie te onderwijzen?

AN EEN ZIEL

Marvin K. Gardner

Albin Lotrič heeft zijn hele leven in Slovenië gewoond, behalve de drie maanden toen hij in Noorwegen werkte. Die drie maanden hebben zijn leven een wending gegeven — en hebben bijgedragen tot de vestiging van de kerk in Slovenië.

Albin is in 1963 geboren in een klein dorpje in de Juliaanse Alpen van de Balkan. In die tijd maakte Slovenië deel uit van de Socialistische Bondsrepubliek Joegoslavië. Zijn ouders werkten in een fabriek, hadden een kleine familieboerderij, en leerden hun kinderen om hard te studeren en te werken. Toen hij met

succes voortgezet onderwijs had gevolgd, kreeg hij een baan bij het bedrijf waarvoor zijn ouders werkten.

Zijn werk daar werd onderbroken door een periode van vijftien maanden dienst in het Joegoslavische leger, waar hij werd blootgesteld aan 'allerlei soorten mensen, zowel goed als slecht', zegt hij. 'Ik leerde daar dat ik niet al te veel moest denken, maar alleen doen wat me gezegd werd. Ik kwam tot de overtuiging dat alle mensen egoïsten zijn en dat ze altijd klaar staan om over alle mensen die zwakker zijn te lopen. Ik begon anderen te wantrouwen en

Tegenoverliggende bladzijde: Albin Lotrič (inzet) ontdekte het evangelie in een vreemd land en bracht het mee naar zijn moederland, Slovenië (achtergrond).

ALBINS GETUIGENIS

'Ik bad steeds meer,' zegt hij, 'wachterend op het een of andere antwoord. Toen las ik op een dag de woorden van Moroni, en het antwoord kwam — onverwachts en onaangekondigd. Ik voelde dat de Heilige Geest me onbeschrijflijke gevoelens gaf, en mijn verstand werd verlicht. (...) Op dat moment wist ik dat de Heilige Geest bij me was, en ik was de Heer dankbaar.'

vertrouwde alleen nog maar op mijzelf. En ik was volkomen gevoelloos.'

Na zijn dienstperiode keerde Albin terug naar zijn werk, maar hij was rusteloos en ontevreden. Uiteindelijk nam hij ontslag om informatica te studeren aan de universiteit. Maar hij had nog steeds geen vreugde in zijn leven. 'In de weekends hadden mijn vrienden en ik wat wij plezier noemden — we dwaalden van de ene plek naar de andere, dronken alcohol en flirten met meisjes die we tegenkwamen,' zegt hij. 'Ik was niet gelukkig omdat ik me innerlijk leeg voelde. Het leek allemaal zo onecht.'

Toen kwam hij in 1987 Boža Gartner tegen, een jonge vrouw met wie hij eerder al kort had kennisgemaakt, en ze begonnen samen uit te gaan. In juni 1989 nam een bedrijf in Stavanger (Noorwegen) hem aan voor een stage van drie maanden. Hij reisde naar Noorwegen, begon aan zijn stage en kwam enkele weken later de zendelingen tegen.

'Een jongeman met een boek in zijn hand hield me op straat staande,' zegt Albin. 'Hij zei iets in het Noors tegen me, en zijn boek was ook in het Noors. Ik legde in het Engels uit dat ik geen woord verstond van wat hij

zei, en dat ik niet van plan was om een boek van hem aan te nemen, vooral niet een in een taal die ik niet begreep.' Tot zijn verbazing

antwoordde de zending, die Amerikaan was, in het Engels en bood hij Albin aan om een exemplaar in het Engels voor hem te regelen. Albin gaf de zending beleefd zijn adres, maar hoopte dat het niets zou worden.

Enkele dagen later kwamen de zendelingen bij hem aan de deur en gaven hem een Engelstalig exemplaar van het Boek van Mormon. Later gaven ze hem een exemplaar in het Kroatisch, wat hij ook machtig was. (Er was toen nog geen Sloveense vertaling.) Door de gesprekken die Albin met de zendelingen had, begon hij na te denken over zijn godsdienstige overtuiging.

'Ik had altijd in God geloofd,' zegt hij. 'En ik bad bijna dagelijks — maar het waren de gebeden die ik als katholiek geleerd had, en ik herhaalde alleen maar onbewust de woorden. Ik geloofde niet dat mijn kerk waar was, maar ik was niet op zoek naar een alternatief.'

Hoewel delen van het Boek van Mormon interessant waren, zegt hij: 'Ik kreeg bij het lezen geen geestelijk getuigenis.' En toen hij naar de kerk ging in de gemeente Stavanger — een vreemdeling die er niemand kende en de taal niet sprak — voelde hij zich er aanvankelijk niet op zijn gemak.

Maar wat hij zag, beviel hem, en de leden gaven hem een hartelijk welkom. 'Ze waren bijzonder vriendelijk voor me,' zegt hij. 'Ze toonden grote belangstelling voor me door me te vragen waar ik vandaan kwam, en wat ik in Stavanger deed. Ze nodigden me uit om terug te komen. Toen ik dat deed, accepteerden ze me alsof ik familie was.'

Nu was hij sterker gemotiveerd om het Boek van Mormon te lezen en erover te bidden. 'Ik bad steeds meer,' zegt hij, 'wachterend op het een of andere antwoord. Toen las ik op een dag de woorden van Moroni, en het antwoord kwam — onverwachts en onaangekondigd. Ik voelde dat de Heilige Geest me onbeschrijflijke gevoelens gaf, en mijn verstand werd verlicht. Op datzelfde moment was ik mij al mijn zonden bewust, en ik begon te

huilen. Ik had nog nooit gehuild door een boek. Op dat moment wist ik dat de Heilige Geest bij me was, en ik was de Heer dankbaar.'

Albin liet zich dopen op zijn zesentwintigste verjaardag, op 19 augustus 1989. 'Ik was ineens een heel ander mens dan toen ik in juni naar Noorwegen ging', zegt hij. 'Mijn ziel was rein, mijn zonden waren vergeven, en ik begon een nieuw leven dat heel anders was dan het vorige. Ik voelde me blij, vredig en veilig.' Hij voelde ook de zetjes die de Heilige Geest hem gaf — hints over taken die hem thuis wachtten.

Toen hij vernam dat de kerk nog niet in Slovenië gevestigd was, en dat er, voor zover hij wist, geen kerkleden woonden, beseftte hij hoe belangrijk het was om zoveel te leren als hij maar kon in de paar resterende weken in Noorwegen. Hij bleef de kerkdiensten bijwonen, maar ook gezinsavonden en andere activiteiten; hij ontving het Aäronisch priesterschap, had veel gesprekken met zendelingen, leden en kerkleiders, en las de Leer en Verbonden in het Engels.

'Ik maakte me er wel zorgen over dat ik thuis in mijn eentje zou zijn', zei hij. 'Ik bad dat God mij de kracht zou geven om mijn geloof uit te leggen aan mijn vrienden, mijn ouders en anderen. Ik wist hoe moeilijk het zou zijn, maar ik wist ook dat God me zou helpen als ik maar goed bleef leven.'

De dichtstbijzijnde gemeente in wat toen de Socialistische Bondsrepubliek Joegoslavië was, bevond zich in Zagreb, in Kroatië — drie uur reizen van Albins thuis in Slovenië. Later vernam hij dat er een gemeente op iets meer dan een uur reizen afstand was, in Klagenfurt (Oostenrijk). Ruim een jaar ging hij elke zondag naar de gemeente in Oostenrijk, ook al sprak hij maar een klein beetje Duits. 'De gemeentepresident en alle leden waren erg vriendelijk', zegt hij. Hij ontving het

Melchizedeks priesterschap en was in de gemeente Klagenfurt werkzaam in zijn eerste roepingen. En zijn vriendin, Boža, ging vaak met hem mee. Zendingzusters leerden haar het evangelie.

'Pas na bijna een half jaar had ik mijn eigen getuigenis', zegt Boža. 'Het Boek van Mormon was nog niet in het Sloveens vertaald, en het was voor mij erg moeilijk te lezen in het Kroatisch. Op een zondag in 1990 ging ik naar een nabijgelegen bos bidden om een antwoord, net als Joseph Smith had gedaan. Tijdens het gebed kreeg ik het antwoord, in de vorm van een uitzonderlijk warm gevoel rond mijn hart. Ik dacht eerst dat het door de zon kwam, maar toen de zon al onder was gegaan, was het warme gevoel er nog steeds. Ik had gemoedsrust en wist van dat moment af aan dat God wilde dat ik zijn evangelie aanvaardde.' In maart 1990 liet ze zich in de gemeente Klagenfurt dopen door Albin.

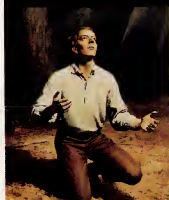
In december van dat jaar werden er voor het eerst twee voltiждendelingen naar Slovenië gestuurd, en al gauw vonden de eerste dopen in dat land plaats. In de zomer van 1991 verklaarde Slovenië zich onafhankelijk van Joegoslavië. Na een spannende tiendaagse oorlog, werd de kwestie vreedzaam opgelost. Enkele maanden later, op 22 december 1991, werd de eerste gemeente in Slovenië gesticht, met Albin Lotrič als gemeentepresident.

Het jaar daarop, in juli 1992, traden Albin en Boža in Slovenië in het huwelijk, waarop ze zich in de Frankfurt-tempel lieten verzegelen. 'Ik had geen betere vrouw met meer begrip kunnen vinden', zegt Albin. 'Zij geeft mij kracht met haar liefde en bemoediging. Het is vooral fijn om samen in de tempel te zijn, om het heilsplan door te nemen en samen

BOŽA'S GETUIGENIS

'Op een zondag in 1990 ging ik naar een nabijgelegen bos bidden om een antwoord, net als Joseph Smith had gedaan. Tijdens het gebed kreeg ik het antwoord, in de vorm van een uitzonderlijk warm gevoel rond mijn hart. (...) Ik had gemoedsrust en wist van dat moment af aan dat God wilde dat ik zijn evangelie aanvaardde.'

een eeuwig verbond aan te gaan. Het zet al het andere in het leven in perspectief.'

Hun drie kinderen zijn in het verbond geboren: Lea Martina in april 1993; Flora Emma in januari 1995; en Benjamin Luka in november 1996. 'Mijn

om antwoorden op hun eenvoudige gebedjes te herkennen.

'De Heer zegent ons overvloedig,' zegt Albin. 'Ik probeer op mijn beurt getrouw te zijn in de kerk en een goede echtgenoot en vader te zijn.'

GLIMPEN VAN DE KERK IN SLOVENIË

1991

De eerste gemeente in Slovenië georganiseerd. Albin Lotrič is de gemeentepresident.

1992

Albin en Boža Lotrič worden als eerste Sloveense echtpaar verzegeld in de tempel (zie linksboven met ouderling Dennis B. en zuster LeAnn C. Neuenschwander).

1993

Matjaz Juhart is de eerste voltijdzending uit Slovenië.

1998

Leon Bergant (links, midden) krijgt aandacht van de media als hij afscheid neemt van een carrière als wielrenner om een voltijdzending te vervullen (zie 'Nog steeds op de fiets', *De Ster*, april 1999, blz. 26-28).

1999

Het zendingsgebied Ljubljana (Slovenië) (zendingskantoor linksonder) wordt afgesplitst van het zendingsgebied Wenen-Zuid (Oostenrijk).

2001

De *Liahona* wordt in het Sloveens uitgegeven.

vrouw en ik proberen de zaadjes van een evangeliegericht leven te zaaien in het hart van onze kinderen', zegt Albin, 'zodat ze sterk genoeg worden om de moeilijkheden onder ogen te zien die komen gaan, en in staat zijn om hun geloof te verdedigen.' De kinderen leren het evangelie door de gezinsavond en door schriftstudie, met gebruikmaking van de geïllustreerde *Verhalen uit het Boek van Mormon*, dat in het Sloveens vertaald is. Albin en Boža helpen ze ook

in bedrijfskunde en computerwetenschappen en is momenteel werkzaam bij de afdeling informatica van het Sloveense ministerie van financiën. Hij gaat graag met zijn collega's om en vindt dat de meesten van hen zijn levenswijze en overtuiging wel respecteren. 'Leven naar de leringen van deze kerk is veeleisend voor de leden,' zegt hij. 'Maar ik weet uit eigen ervaring dat de daaruit voortvloeiende zegeningen veel meer vreugde geven dan welk aardse zaak dan ook.'

President en zuster Lotrič, en andere pionierende heiligen, blijven de kerk, die in Slovenië nog in haar kinderschoenen staat, veel geven om bij te dragen aan haar groei. Zuster Lotrič is werkzaam in de hulporganisaties en schrijft een geschiedenis van de kerk in Slovenië. Nadat president Lotrič zeven jaar werkzaam was geweest als gemeentepresident, werd hij in april 1998 geroepen voor zijn huidige functie als de eerste districts-president van Slovenië. In de loop der jaren is hij namens de kerk op de nationale radio en tv verschenen, in kranten en tijdschriften, en heeft hij de kerk in juridische aangelegenheden vertegenwoordigd.

Intussen is zijn carrière opgebloeid. Hij heeft universitaire graden

De kerk heeft in Slovenië momenteel een district en drie gemeenten — Ljubljana, Celje en Maribor — en ongeveer tweehonderd leden. President Lotrič zegt over de toekomst van de kerk in Slovenië: 'Ik heb een visioen van heiligen die bloeien als narcissen in dit land.'

SLOVENIË

Ljubljana

Celje

Maribor

KROATIË

De kinderen van broeder en zuster Lotrič, Lea en Flora, worden opgevoed in het ware evangelie van Jezus Christus. Boža en Albin proberen hun geloof over te brengen op hun kinderen om hen te sterken voor de toekomst.

Een van zijn gedenkwaardigste opdrachten was deel uit te maken van het team vertalers dat de Sloveense editie van het Boek van Mormon produceerde, die volgens de verwachting spoedig klaar zal zijn. 'Als het Boek van Mormon wordt uitgegeven met al zijn goddelijkheid en macht,' zegt president Lotrič, 'dan gaan de poorten van de hemel wijd open. De Geest zal nog krachtiger tot het Sloveense volk getuigen dat het woord van God weer is geopenbaard aan de mensenkinderen, en dat er geen andere naam onder de hemel is waardoor er heil komt dan de naam van Jezus Christus.'

In juli 1999, bijna tien jaar na Albins doop, werd het zendingsgebied Ljubljana (Slovenië) gesticht. Het omvat meerdere landen uit het voormalige Joegoslavië. In Slovenië zelf, een land met twee miljoen inwoners, zijn nu tweehonderd leden, een district en drie gemeenten: in Ljubljana, Celje en Maribor. De plaatselijke leiders en

leden leren om de nieuwe leden te begeleiden. Er zijn echtparen verzegeld in de tempel. Jonge mannen en vrouwen uit Slovenië vervullen in vele delen van de wereld een voltijdzending. En de leden in Slovenië kunnen nu de *Liahona* in hun eigen taal ontvangen.

'Ik weet dat dit nog maar het begin is,' zegt president Lotrič. 'Ik heb een visioen van heiligen die bloeien als narcissen in dit land.'

Was het iemands tijd waard om vriendschap te sluiten met een vreemdeling in een vreemd land, en hem het evangelie te leren, wetend dat hij over drie maanden terug zou keren naar zijn thuis in een land waar de kerk nog niet gevestigd was?

'De wegen van onze Heer zijn soms onvoorspelbaar en onvoorstelbaar voor de mens,' zegt Albin Lotrič. 'Hij heeft een wonderbaarlijke manier gekozen om mij in aanraking te brengen met het evangelie.' □

De Liahona van april 2001 gebruiken

Ben je ook op zoek naar een verhaal of een citaat voor een toespraak, een les, een gezinsavond of een seminariebijeenkomst? In deze uitgave van de *Liahona* kun je goede ideeën vinden. (De getallen geven de bladzijdennummers in deze uitgave aan. K=De Kindervriend.)

'BIJZONDERE GETUIGEN VAN CHRISTUS': IDEEËN VOOR BESPREKINGEN

■ 'Bijzondere getuigen van Christus: zijn bediening vóór zijn geboorte', ouderling Neal A. Maxwell, blz. 4: onder leiding van de Vader schiep Christus ontelbare werelden, maar toch merkt Hij het zelfs als er een musje ter aarde valt (zie Matteüs 10:29). Bespreek wat het inhoudt om te beseffen dat de Heer van het heelal je bij naam kent en genoeg om je geeft om voor je te sterven.

■ 'Bijzondere getuigen van Christus: zijn bediening op aarde', ouderling L. Tom Perry, blz. 9: wij eren de Heiland door zijn voorbeeld te volgen. Lees ouderling Perry's verhaal over de wederopbouw van christelijke kerken in Japan. Bespreek concrete manieren om andere mensen op christelijke wijze te dienen.

■ 'Bijzondere getuigen van Christus: zijn bediening in het hiernamaals', president Gordon B. Hinckley, blz. 19: president Hinckley geeft als profeet zijn getuigenis van het heilige bos. Vertel het verhaal van het eerste visioen. Geef uw getuigenis van de uitwerking die het eerste visioen op u heeft gehad.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Tegenspoed.....	26
Apostelen	2, K10
Bekering.....	26, 42, K6
Pasen	K2
Opleiding.....	30
Geloof	25
Gezinsavond.....	48
Eerste visioen.....	K9
Algemene conferentie.....	K4
Dankbaarheid.....	30
Genezing.....	26, K6
Huisonderwijs	1
Nederigheid.....	30
Jezus Christus.....	2, 25, K2, K10
Madagaskar.....	K6
Verhalen uit het	
Nieuwe Testament	K10
Gebet.....	26, 30
Jeugdwerk.....	K4, K14
Profeten.....	K4
Reinheid	30
Slovenië	42
Getuigenis.....	2
Tiende.....	26
Waarheid.....	30
Huisbezoek	25
Wereldwijde kerk	42, K6
Jongeren.....	30

ARTIKELN VAN JONGEREN GEVRAAGD

Oproep aan onze jonge lezers: wij nodigen jullie uit om ons te vertellen hoe het naleven van het evangelie en het doen van zendingswerk je afgaat, hoe de Heer je helpt bij het overwinnen van beproevingen, of hoe de Heer je gebeden verhoord heeft. Stuur je artikelen naar *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of stuur je e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. Vermeld je volledige naam, adres, woonplaats, telefoonnummer, wijk of gemeente en ring of district.

Simon Dewey, 'Visers van mensen'

'Toen Hij nu langs de zee van Galilea ging, zag Hij twee broeders, Simon, die Petrus genoemd wordt, en Andreas, diens broeder (...). En Hij zeide tot hen: Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken. Zij nu lieten terstond hun netten liggen en volgden Hem' (Matheus 4:18-20).

‘Vereenigd als zijn apostelen, en daartoe door Hem gemachtigd, getuigen wij dat Hij leeft en dat Hij zal terugkomen om zijn koninkrijk op te eisen en te regeren als Koning der koningen en Heer der heren. Daar zijn we zeker van.’ Zie ‘Bijzondere getuigen van Christus’, blz. 2.

DUTCH

4 02219 84120 5